

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · tercer període · sèrie C · número 227

Comissió d'Afers Institucionals

Sessió 14, dilluns 7 de març de 2022

Presidència de l'l. Sr. Jordi Terrades Santacreu

TAULA DE CONTINGUT

Procediment per a designar set membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

286-00001/13

3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 14 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Affers Institucionals (CAI) s'obre a les nou del matí i quatre minuts. Presideix Jordi Terrades Santacreu, acompanyat del vicepresident en funcions, José Rodríguez Fernández; de la secretària, Glòria Freixa i Vilardell, i del secretari en funcions, Joaquim Calatayud Casals. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents Cristòfol Gimeno Iglesias, Ferran Pedret i Santos i David Pérez Ibáñez, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jordi Albert i Caballero, Pau Morales i Romero i Raquel Sans Guerra, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Francesc de Dalmases i Thió i Francesc Ten i Costa, pel G. P. de Junts per Catalunya; Alberto Tarradas Paneque, pel G. P. de VOX en Catalunya; Xavier Pellicer Pareja, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar; Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. d'En Comú Podem, i Anna Grau Arias, pel G. P. de Ciutadans.

Assisteixen a aquesta sessió Rosa Romà Monfà, Carme Figueras Siñol, Lluís Garriga Paituví, Lluís Noguera i Jordana, Àngels Ponsa Roca, Gemma Ribas MasPOCH i Josep Ri-
era i Font.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Procediment per a designar set membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 286-00001/13). Junta de Portaveus.

El president

Senyores diputades, senyors diputats, si els sembla, començaríem aquesta comissió per fer les audiències del...

Procediment per a designar set membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

286-00001/13

...procediment per designar els set membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Algun grup parlamentari ha de comunicar substitucions?

Cristòfol Gimeno Iglesias

Sí; bon dia, president. Per part nostra, el diputat Ferran Pedret substitueix el president del nostre grup, el diputat Salvador Illa, i el diputat David Pérez substitueix la diputada Marta Moreta.

Alberto Tarradas Paneque

Sí, president. Per part de VOX, jo mateix, Alberto Tarradas, substituiré el diputat Joan Garriga. Gràcies.

Susanna Segovia Sánchez

Sí; gràcies, president. En el nostre cas, jo mateixa substitueixo la presidenta, la Jéssica Albiach.

Anna Grau Arias

I, per part nostra, jo substitueixo..., ja està. D'acord.

Raquel Sans Guerra

En el cas del Grup d'Esquerra Republicana, jo mateixa, Raquel Sans, substitueixo Marta Vilalta, el diputat José Rodríguez substitueix Jordina Freixanet, Jordi Albert substitueix Josep Maria Jové, i, a partir de les deu, el diputat Pau Morales substituirà el diputat Chakir El Homrani.

Xavier Pellicer Pareja

Sí, bon dia. Xavi Pellicer substitueix Dolors Sabater.

Glòria Freixa i Vilardell

Sí, des de Junts per Catalunya el diputat Francesc de Dalmaes substitueix el diputat Albert Batet i el diputat Francesc Ten substitueix el diputat Lluís Puig.

El president

Doncs començaríem aquesta sessió amb la primera audiència, que correspon a la senyora Rosa Romà i Monfà. Bé, doncs, començaríem la primera audiència. Té la paraula per un temps màxim de deu minuts.

Rosa Romà i Monfà

Benvolgudes diputades i diputats, se m'ha proposat venir a encapçalar la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i és per això que avui m'adreço especialment a totes vostres en tant que representants de la ciutadania de Catalunya. Estic convençuda que a l'equip que encapçalaré si aquest Parlament ens fa confiança ens tocarà refundar la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals per convertir-la en la gran corporació catalana de continguts. Haurem d'evolucionar de dos grans mitjans verticals a una concepció omnicanal amb continguts disponibles en tots els suports i totes les formes de consum. Ens tocarà refundar-la per garantir el dret a la informació amb el màxim rigor, l'entreteniment, la cultura, l'educació, l'enfortiment de la llengua catalana i la cohesió social de Catalunya, que ja és, i la que vindrà. Aquesta és la visió que em porta avui aquí. Només podem, com a CCMA, contribuir a garantir aquests drets de la ciutadania si som capaços d'adaptar-nos al present i al futur.

Charles Darwin deia que no sobreviuen les espècies més fortes ni les més intel·ligents, sinó les que millor s'adapten als canvis. Amb aquesta cita iniciava ara fa dotze anys una presentació la direcció de la corporació d'aquell temps per apuntar en quina direcció estratègica orientar la corporació i les seves marques davant dels canvis que afrontava i els reptes que s'anticipava que viuria la comunicació a nivell mundial. Era un projecte, aquell que vaig presentar, que vaig elaborar a l'agència de publicitat on treballava com a directora d'estratègia. Ja parlàvem aleshores de situar l'usuari al centre i que seria ell qui triaria quan i com volia veure els continguts, i, evidentment, també dibuixava un horitzó digital.

Han passat dotze anys, però la premissa segueix sent vigent. Alguns d'aquests reptes ja s'han avançat, però toca fer allò que no s'hagi pogut fer i pensar a futur, plantejant una refundació de l'ens públic. Algú, el 1983, va tenir l'encertada visió de crear un sistema públic de mitjans de comunicació; algú va tenir fa quaranta anys la imperiosa necessitat de fer-ho per a l'accés a la informació, la cultura, l'entreteniment de qualitat, per a la recuperació de la llengua i la realitat nacional catalana. Aquesta missió que té encarregada la CCMA des dels seus orígens segueix sent necessària i imprescindible, tal com demostren les dades de l'European Broadcasting Union, que mostren una forta correlació entre un servei públic potent, ben finançat i amb quotes rellevants d'audiència amb una major qualitat democràtica.

Ara, quaranta anys després, és urgent i indispensable prendre mesures immediates per actualitzar els mitjans públics i aportar una nova visió estratègica que rellanci cap al futur la principal factoria de continguts audiovisuals pública de Catalunya. És per això que parlo de refundar, i aquesta refundació passa per abordar qüestions estratègiques.

La primera, com deia al principi: volem una CCMA que esdevingui una gran plataforma de continguts de servei públic disponibles per a tots els suports i que doni resposta a totes les noves formes de consum. L'any 2022 hem de deixar de pensar des d'una televisió i una ràdio. La CCMA és una gran productora de continguts informatius, d'entreteniment de qualitat, fets i pensats des de Catalunya. I aquests continguts molts sortiran per televisió i per ràdio, és clar, però molts altres continguts els haurem de saber crear i difondre pels múltiples suports digitals on hi ha un gruix important de ciutadania, i especialment de públics que no tenim i volem te-

nir. Cal revertir la cronificació de la davallada d'ingressos que va començar fa més de deu anys; cal una nova corporació amb el pressupost necessari per acomplir les missions de servei públic en l'entorn digital amb un nou contracte programa i un nou horitzó estratègic.

En segon lloc, hem de posar la ciutadania al centre de la corporació; hem de ser una organització centrada en l'usuari. Escoltar-lo activament comportarà nodrir-nos de noves perspectives. Hem de combinar els continguts d'interès general amb continguts segmentats per afinitat i comunitats d'interès. Cal apostar decididament pel públic infantil, juvenil, i també per l'adult que no se sent atret per la televisió i la ràdio convencionals. També per arribar a les noves catalanes, la CCMA pot exercir un paper integrador a la nostra realitat. Una corporació que reforci en tot moment les missions de servei públic i que potenciï i millori els vincles de confiança amb la ciutadania. Això també vol dir seguir proveint la ciutadania d'informació contrastada, veraç i amb una mirada global, com estem veient i escoltant amb la cobertura de la guerra a Ucraïna i on, una vegada més, els professionals de la corporació estan demostrant el seu compromís amb aquesta missió –tot el meu reconeixement.

En tercer lloc, cal refundar i relançar la corporació per aconseguir un servei públic audiovisual sostenible, viable i de qualitat. Una nova CCMA que multipliqui el rendiment de la inversió pública i generi valor democràtic, social, cultural, econòmic i tecnològic en l'era de l'economia creativa. I per això hem d'impulsar una transformació organitzativa i operativa que garanteixi la qualitat i l'eficiència –tal com ja apunta el document estratègic dels tres partits que m'han proposat–, adaptar l'estructura a les necessitats actuals i futures, introduir canvis en les formes de treballar, incorporar noves funcions i rols professionals i col·laborar intensament amb el conjunt de l'ecosistema audiovisual.

En quart lloc, la nova CCMA, on la transformació digital, la recerca i la innovació siguin permanents i constants i ho impregnin tot. Les competències digitals han de formar part de l'ADN de totes les professionals, però també cal que ens dotem de noves solucions tecnològiques i d'explotació de dades per ser més competitius i satisfer les expectatives de la ciutadania. Una corporació que cerqui també nous models de negoci i que aposti per una plataforma TT, per la intel·ligència artificial, pel *big data*, el metavers, la «gamificació» i la personalització de continguts.

I, finalment, una nova CCMA que sigui motor del teixit industrial i audiovisual a Catalunya, una peça clau per a la construcció del nou *hub* audiovisual de Catalunya, el *hub* audiovisual del sud d'Europa.

Tot això ho hem de fer amb les treballadores de la corporació, professionals compromeses amb el servei públic que han fet dels mitjans públics un cas d'èxit. Necessitem la seva professionalitat, el seu entusiasme i la seva empenta per afrontar aquesta nova etapa.

El *hearing* també consisteix en explicar-los qui soc. El meu currículum professional se'ls ha facilitat. El resumeixo: vint anys de dedicació a construir relacions de valor entre persones i marques a través de la comunicació, la transformació digital i la innovació centrada en l'usuari. Vaig especialitzar-me en planificació estratègica de la comunicació. Des de dues de les principals agències –Tandem DDB i Bassat Ogilvy– vaig aprendre i gaudir treballant per a marques locals i multinacionals de telefonia, automoció, banca, gran consum, mitjans i institucions a Barcelona i a Madrid.

Després de finalitzar un màster en Administració i Direcció d'Empreses, vaig decidir fer un gir professional cap a àmbits d'interès que no podia desenvolupar des del món de la publicitat, implicant-me, primer, en projectes d'emprenedoria i, després, en projectes d'impacte i transformació social. Com a directora del pla global de comunicació de l'Ajuntament de Barcelona, vaig impulsar la nova estratègia digital, liderar la comunicació publicitària, els continguts de servei públic i la marca Barcelona a nivell internacional.

El naixement de la meua tercera filla va coincidir amb la meua incorporació al Campus Hospitalari Vall d'Hebron, format per quatre institucions i vuit mil treballadors. Allí vaig rebre l'encàrrec de liderar la transformació del campus des de la perspectiva de l'usuari, és a dir, del pacient, la innovació digital i la comunicació. Després, se'm va proposar que traslladés l'experiència de Vall d'Hebron al sistema de salut, i vaig anar al CatSalut com a directora d'Innovació i Ciutadania amb un objectiu: situar l'usuari al centre del sistema sanitari, i ha estat l'experiència més intensa de la meua vida. Allí he format part de l'equip que ha dirigit operativament la pandèmia, impulsant aplicacions com La Meua Salut, Stop Covid, Gestió Emocional, l'estratègia d'avisos al mòbil, el web per demanar cita per a la vacunació i el disseny dels punts de vacunació. Més en el terreny de la comunicació, he liderat les campanyes i les infografies en pandèmia i la marca Salut. Més enllà del covid, apoderar, incrementar l'autonomia i millorar l'accés i els resultats en salut han sigut els eixos que han guiat aquesta etapa.

Vull destacar també la meua experiència durant sis anys com a degana del Col·legi del Màrqueting i la Comunicació de Catalunya, que m'han permès reflexionar, escoltar i connectar amb tot tipus de talent del sector audiovisual, publicitari i «marquetinià» i de la comunicació.

Vaig néixer a Mollerussa l'any 80. Soc filla de classe treballadora de comarques, amb un avi que em va fer estimar l'audiovisual –ell era director de cinema amateur. Soc de ponent, la terra on som més dels fets que de les paraules, de fer que les coses passin i de fer servir la primera persona del plural.

A les treballadores de la corporació els voldria dir que soc filla de TV3 i Catalunya Ràdio. Em vaig formar i vaig créixer com a persona també gràcies a vosaltres, per exemple, normalitzant el català en l'àmbit esportiu a través de Joaquim Maria Puyal o veient programes com *Més enllà del 2000*, de Josep Maria Ferrer, del Canal 33. Jo hi veia a través de TV3 i de Catalunya Ràdio de la mateixa manera que avui els meus fills veuen *l'InfoK* o el *Top or fail* a través de la *tablet*. Treballadores de la CCMA: éreu referència europea en innovació audiovisual, i el talent hi era. Per tant, el talent hi és. Si aquest Parlament ens nomena, els que ens tocarà gestionar la governança de la CCMA us hem d'ajudar a fer possible tornar a ser líders en innovació, a ser referents. Farem tot allò que estigui en les nostres mans per tal que torneu a sentir-vos orgulloses d'estar al servei de la corporació.

He estudiat a l'escola pública, a la universitat pública i, a banda de la meua trajectòria en l'empresa privada, he servit la ciutadania a l'Administració local i a la sanitat pública. Entenc que un país just on sigui possible la igualtat d'oportunitats és aquell que cuida els serveis públics com un tresor, i la corporació ho és.

A vosaltres, en tant que representants del poble de Catalunya, un prec: si m'escullen presidenta del consell de govern, ens veurem un cop al mes en aquesta cambra de la comissió de control. Els demanaria que s'impliquin en aquesta refundació –els necessitem–, perquè vostès representen els nostres clients, que també són els seus: la ciutadania de Catalunya. Per tant, els demano que pensin en gran, que parlem de servei públic, de model de governança, del futur dels mitjans i dels continguts, de l'ecosistema audiovisual de la corporació com a motor i de tantes altres necessitats que té la indústria cultural. Per sumar i incorporar noves idees per fer-ho possible, estic sempre a la vostra disposició. Els mitjans públics tenen un paper fonamental en aquesta qualitat democràtica de la nostra societat. Una bona corporació farà una Catalunya millor, n'estic convençuda.

Senyores i senyors diputats, moltes gràcies. Al seu servei i al del poble de Catalunya.

El president

Gràcies, senyora Romà. Ara, per fixar, bé, per fer les consideracions que creguin oportunes, tenen la paraula els grups parlamentaris. I començarà el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula el diputat Pérez.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Per un temps de tres minuts, com ja saben.

David Pérez Ibáñez

Efectivament. Moltes gràcies, senyor president. Senyora Rosa Romà, moltíssimes gràcies; moltíssimes gràcies per donar aquest pas i per implicar-se en un projecte col·lectiu que vostè perfectament ha explicat. Coneixem el seu currículum –sincerament, és un currículum espectacular, sens dubte, eh?

I, diguem-ne, la pregunta que m'agradaria fer-li és: de quina manera la seva experiència donant valor a les empreses, donant valor a les marques, la seva experiència en planificació estratègica, la seva experiència tant en el món privat com en el món públic, de quina manera podrà, aquesta experiència que vostè conté, servir per a algun dels objectius que vostè plantejava al començament, aquests quatre grans objectius?

I ens interessava, fonamentalment, el primer objectiu: cada vegada més el consum televisiu no es fa directament per les antenes, sinó que es fa a través de vídeos o d'altre tipus de xarxes. De quina manera podrem solucionar aquest tema i posar la nostra Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals ben col·locada davant aquesta nova realitat social dels mitjans de comunicació?

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, president. Bon dia a tots, senyors diputats. Señora Romà, en primer lugar –no es nuevo, lo repetimos y lo seguiremos repitiendo las veces que haga falta–, desde VOX vamos a trabajar y seguiremos trabajando por el cierre; no la renovación, no la refundación, no un lavado de cara –que realmente tampoco es un lavado de cara–, sino el cierre total y definitivo de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

También queremos denunciar cómo el separatismo y la izquierda, a espaldas de los catalanes y a costa del dinero de todos los catalanes, se han repartido a su antojo los altos cargos y, en este caso, se han repartido a su antojo el Consejo de Gobierno de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, que usted, señora Romà, hoy va a presidir –o, a partir de esta semana, va a empezar a presidir.

Usted nos ha aportado su currículum, donde hemos podido ver su trayectoria educativa, su trayectoria profesional. Y destaca el hecho de que la gran mayoría de sus cargos relevantes, pues, han sido cargos puestos a dedo por sus compañeros, por sus amiguetes del Govern, y, concretamente, de Esquerra Republicana. No sabemos si la influencia de su marido, Miquel Gamisans, pues, haya podido tener algo que ver en que usted esté hoy aquí sentada y dispuesta a presidir...

El president

Senyor diputat...

Alberto Tarradas Paneque

...la corporación.

El president

...un segon, eh?, senyor Tarradas. Estem aquí per valorar la idoneïtat dels candidats i candidates. Li pregaria que no entrem, com en l'anterior sessió, en temes personals, que jo crec que no...

Alberto Tarradas Paneque

Estoy de acuerdo. No, no voy a entrar en temas personales. Sin embargo, creo que es un hecho destacable, ¿no?, la más que palpable endogamia del separatismo en cuanto al reparto de los cargos, en el que, por supuesto, pues, también colaboran sus más fieles socios del Partido Socialista.

En definitiva, desde VOX, pues, no creemos que haya una renovación posible de la televisión, la radio, los medios audiovisuales públicos de Cataluña, sino que la única salida que podemos encontrar a este estercolero de odio y sectarismo en que se han convertido estos medios audiovisuales es el cierre total y definitivo, por lo cual, pues, desde VOX, y en representación de más de doscientos mil catalanes, no vamos a dejar de trabajar para que se haga efectivo cuanto antes. Porque no podemos seguir dilapidando casi 300 millones de euros todos los años en una televisión que tan solo fomenta el odio, que tan solo sirve para colocar y recolocar a sus amiguetes mientras hay tantísimas carencias sociales entre la sociedad catalana.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de la CUP, té la paraula el diputat Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, bon dia. Bon dia, diputats, diputades. Gràcies, president. Bon dia, senyora Romà. Abans de res, dir-los que tant l'actual direcció com les posteriors tindran tot el suport de la CUP enfront dels embats i els atacs lamentables de l'extrema dreta. Una vegada dit això, malauradament, avui des de la CUP no podem valorar el seu currículum per com s'ha realitzat aquest procés i perquè creiem que, malgrat la urgència que hi havia de renovar la direcció de la corporació, el procés que s'ha seguit, més enllà de que compleixi amb els estàndards de la llei, no segueix l'esperit de la llei i no segueix en cap cas el manifest signat per pràcticament tot el sector en el qual es parlava d'un procés que superés les quotes de partit, apostés per uns mitjans independents, veraçs i de qualitat. Nosaltres pensem que és una llàstima, que s'ha perdut una oportunitat i que l'urgent ha fet deixar de banda aquesta majoria, l'important.

A partir d'aquí, sí que destacar que hi ha una qüestió de les que comentava que m'ha generat una mica de preocupació: parlar dels ciutadans i ciutadanes com a clients-usuaris a nosaltres ens genera dubtes. Pensem que el dret a la informació és un dret fonamental i, com a tal, el servei públic ha d'anar molt més enllà de la qüestió de clients i usuaris. I, per tant, estirant una mica del fil d'aquesta qüestió, ens preocupa. Malgrat saber que hi ha d'haver una certa col·laboració públicoprivada en l'àmbit de la comunicació, sobretot per fomentar aquest treball, diguéssim, audiovisual en col·laboració amb el sector, TV3, la corporació catalana, Catalunya Ràdio, és un mitjà públic.

Ens preocupa també la qüestió vinculada al redimensionament de la plantilla i, per tant, que, ja havent d'externalitzar o actualment externalitzant gran part de la producció, això no passi a ser la norma general.

I ens preocupa també la qüestió vinculada a aquesta confluència, optimització de recursos, que no vulgui dir una privatització o externalització excessiva encoberta. Per tant, també li voldríem demanar sobre com valora i visualitza aquesta qüestió.

I, per acabar, doncs, això, malauradament, creiem que s'ha malbaratat una oportunitat; que l'oportunitat i el sector estaven conjurats en poder fer una renovació que anés en un sentit concret i que superés unes lògiques partidistes, que creiem que no ha estat possible.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom d'En Comú Podem, té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí; moltes gràcies, president. Senyora Romà, jo, en realitat, voldria felicitar-la pel proper nomenament que tindrà a càrrec del Ple del Parlament, però, malauradament, aquesta felicitació, doncs, està entelada per la manera com s'han fet les coses –i ja ho hem dit, ja ho vam dir quan es va fer el nomenament de les persones del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Com ja s'ha dit, més enllà de que es compleixin les majories requerides per la llei, és evident que no es respecta quin és el sentit de la llei. Al final, ha estat un repartiment de cadires, en lloc d'entre dos partits, entre tres partits; al final, les majories segueixen sent molt semblants a les que eren. Per tant, entenc la incomoditat, no?, del Partit Socialista al veure que, malgrat totes les crítiques que havia fet de com ha estat la gestió de la corporació i del consell de l'audiovisual, acabarem tenint una corporació i un consell de l'audiovisual que ja neix amb la mateixa sospita de dificultats per a una certa imparcialitat política.

Nosaltres creiem que això és preocupant, que en una nova etapa això segueixi així. Que hagi estat un repartiment entre partits, on totes les persones que se'ns presenten avui tenen una afinitat política marcada, i que, més enllà del seu currículum professional, que pot ser més o menys adequat per a allò que se'ls està proposant –i creiem que no hi hem d'entrar tant, en això, perquè en realitat no se'ls ha escollit principalment pel seu currículum ni la seva experiència professional, sinó per aquesta afinitat política i aquest joc d'equilibris entre els tres grans partits de la cambra–, fa que sortim amb una nova direcció de la corporació que seguirà estant ja tacada sota sospita d'aquesta manca d'imparcialitat.

A nosaltres ens preocupen també algunes de les coses que s'han dit. Ens preocupa que vagi cap a..., que aquesta famosa màxima de la col·laboració públicoprivada acabi revertint en una major externalització, i sense criteris, en realitat, de foment de la producció audiovisual catalana, sinó que sigui una cosa que vagi adreçada a anar reduint la plantilla i els recursos propis i la capacitat pròpia de TV3 de ser un ens de producció, i ho sigui només d'externalització.

Ens preocupa que seguim sense tenir una direcció que vetlli perquè realment la programació de la corporació arribi a tota Catalunya en tota la seva diversitat i que tota Catalunya s'hi senti reflectida, en la seva diversitat. Nosaltres hem pogut constatar –i s'ha pogut constatar– com, en realitat, l'audiència és cert que potser no s'ha reduït, però sí que s'ha reduït en diversitat; és a dir, hi ha hagut molts llocs que han deixat de seguir els mitjans de la corporació pública catalana perquè no s'hi han sentit reflectits, les seves realitats, a la corporació, i això ens preocupa molt.

I vostè ens deia que a la comissió de control de la corporació espera que contribuïm a generar aquest model. Serà molt difícil, perquè ja partim d'un moment en el que, malgrat la voluntat que hi ha hagut de moltes forces polítiques en aquest Parlament de construir aquest nou model de corporació i de recuperar una corporació pública i uns mitjans catalans públics que siguin per a tota Catalunya i que siguin reflex de tot Catalunya i que siguin resultat d'un consens ampli majoritari, això no ha estat possible perquè s'ha optat per aquest pacte de cadires.

Per tant, malauradament, i malgrat les bones paraules que puguem haver trobat al seu discurs, que està ple d'una mica llocs comuns i propostes generals que ja fa molt de temps que se'n parla, ens preocupa que en realitat seguim parlant del mateix de sempre. Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Anna Grau.

Anna Grau Arias

Gràcies, president. Bueno, antes que nada, quisiera decir que desde Ciudadanos vamos a seguir trabajando para que los unos no cierren la corporación y los otros no

se la carguen definitivament. Señora Romà, a mí me ha sonado bien su discurso, su presentación, y me parece obvio que, de todos los candidatos presentados hoy, usted es la que, con diferencia, ofrece un currículum más despejado, más presentable, la que ha tocado más palos de comunicación y de gestión en áreas tan sensibles como la salud y la respuesta incluso emocional a la pandemia. Tiene usted una sólida formación, conoce el oficio, los muchos oficios que confluyen en la comunicación, conoce la Administración a varios niveles, por dentro; es mujer, un detalle que en su trayectoria puede ser anecdótico o no, en el buen sentido.

Y la única pega que se nos ocurre ponerle, en la línea que hemos comentado anteriormente en audiencias de este tipo, es su pertenencia a la extensa e intensa familia real del *procés* y de los *lobbies* que incluso desde Madrid empiezan a asociarse al *procés*. Es usted, entre otras cosas, por matrimonio, un miembro de *The Crown*, *The Crown* a la catalana. Por favor, no se lo tome a mal que se lo diga, porque, nos guste o no, es un dato relevante, y más de la manera que se están haciendo estos nombramientos.

De todos modos, igual que le digo esto y que le digo que el proceso de su nombramiento, como el de todos los demás, ha sido poco democrático y, básicamente, decepcionante, sí quiero decirle que usted, a diferencia de otros miembros de esta endogamia que por momentos nos ahoga, nos merece el beneficio de la duda en atención a sus méritos objetivos. No vamos a votar a favor de su candidatura porque tenemos una protesta general contra el método. Y no piense tampoco que nos chupamos el dedo: nos damos cuenta de que esos méritos objetivos que en usted confluyen pueden no haber sido lo más importante a la hora de proponerla y de nombrarla.

Ojalá no fuese así. Ya que la tenemos a usted aquí con todos sus méritos, esperamos que haga buenas nuestras esperanzas y no nuestros miedos; esperamos que su paso por este consejo de gobierno sea más eficaz, más profesional y más moderno que el de aquellos y aquellas que la han precedido. Por ejemplo, ¿usted vería bien una comisión de investigación de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals para partir de cero, sin mochilas, para refundar en serio y poner, como usted misma dice, a la ciudadanía en el centro y para generar valor informativo, creativo y hasta democrático, para generar confianza, como usted misma ha dicho?

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula... (*Veus de fons.*) Havien dit que la tindria el diputat De Dalmases. Tens la paraula.

Francesc Ten i Costa

Gràcies, president. Bon dia, diputades i diputats. Senyora Rosa Romà, bon dia. A partir del que ens heu dit i del que heu presentat i del que hem escoltat des de Junts, acompanyem la vostra proposta i volem que aquest Parlament us faci confiança per tirar endavant una de les transformacions més magnes, segurament, que el país necessita –una d’elles. Per això som aquí. El país –de fet, la gent– i la «corpo» han fet junts un camí des de la seva creació, i aquest camí ha de continuar. És possible, però és que, sobretot, és irrenunciable, i és possible, però és que, sobretot, també és ampliable.

La vostra trajectòria, el vostre currículum –especialista, com deïeu, en relacions de valor entre persones i marques, una manera bonica de dir-ho–, és important per segmentar i per arribar a tot arreu i de totes les maneres i amb tots els canals, i considerem aquest bagatge, doncs, un valor afegit per al càrrec per al que avui esteu aquí. Hem d’arribar a tot arreu d’acord amb els nous consums, i això també vol dir prestigiar la corporació en tant que augmenta de públic, i això vol dir també –o haurà de voler dir– poder aconseguir més recursos.

En aquest sentit, el vostre equip, com veurem, és un equip marcat per la interdisciplinarietat i pel consens. El consens permet acords sòlids per avançar en diferents línies de treball i alhora, si m’ho permet, el consens també permet –valgui la redun-

dància– pactar desacords, i això és un capital importantíssim per arrencar una nova etapa, un nou projecte de reforma tecnològica, de continguts, de reptes i de noves estratègies. Rebeu la confiança d'aquest Parlament per liderar l'encàrrec, i sigueu conscients, justament, de la importància, també, del paper del Parlament.

La comissió de control de la corporació, més enllà del que alguns volen que sigui –un pim-pam-pum de curta mirada, monotemàtic i polititzat–, sapiguen que és una comissió en què pot ser bo obrir el ventall de preguntes i respostes i fer-ne un instrument de seguiment de la transformació dels temes i dels projectes que liderareu. Jo us interpel·lo, en aquest sentit: treballeu amb la comissió per damunt del format de pregunta i resposta. Igual que no fareu una transformació sols i caldrà que tot el teixit industrial d'empreses, de professionals, de centres universitaris, de sindicats, de creadors, d'enginyers, de productors, de publicistes –i segurament l'enumeració podria ser molt més llarga–, afegim-hi, a aquesta enumeració, també que caldrà l'acompanyament d'aquest Parlament i de les respectives comissions, i sobre això us interpel·lo, senyora Rosa Romà. Sort i encerts.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat Ten. Ara, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Moltes gràcies, president. Gràcies, senyora Romà, per la seva compareixença, i gràcies, sobretot, per acceptar el repte. Vostè mateixa, en les seves paraules, doncs, ha pogut desgranar tots els reptes que té la corporació catalana de mitjans del país. Reptes que té la corporació, però que té el país en general, perquè ara fa quaranta anys, doncs, vam veure néixer uns mitjans públics que han estat pal de paller en la nostra societat, en la societat catalana, i que, quaranta anys després, necessiten aquesta posada a punt, aquesta transformació.

Ens ha agradat molt sentir les seves paraules amb relació a que aquesta transformació cal fer-la de la mà dels professionals de la casa. En són molts; aquests dies ho estem veient, no?, en el cas, per exemple..., vostè posava l'exemple de la guerra entre Rússia i Ucraïna, amb el paper que estan fent els corresponsals i les corresponsals al país, posant de manifest la necessitat de disposar d'uns mitjans públics forts, d'uns mitjans públics que expliquin no només Catalunya al món, sinó el món amb mirada catalana. I, per tant, doncs, sumar-me també a les felicitacions i al reconeixement a aquests professionals.

Vostè ens ha explicat, ens ha desgranat breument el seu currículum. També, doncs, ha utilitzat molt bé aquests deu minuts per fer una pinzellada de cap a on han d'anar els mitjans públics del país. Jo em quedo, pel que fa al seu currículum, amb aquest paper que ha tingut en l'impuls de projectes de transformació –una idea clau per al repte que tenim–, però, sobretot, també amb aquesta capacitat, segurament derivada de la seva trajectòria professional en el món del màrqueting, d'anar a buscar el públic allà on és, no?, d'anar a buscar aquestes comunitats de públic allà on són. I aquest, segurament, és un dels reptes que tenen els mitjans en general, i els mitjans públics especialment, no?, aquesta capacitat d'anar a trobar el públic que ja no està assegut al sofà mirant la televisió convencional. I, per tant, voldria preguntar-li una mica quins seran els mecanismes per anar a cercar aquests públics, especialment, no?, posant èmfasi en el públic infantil i juvenil.

Després també m'ha agradat molt que parlés en aquesta primera persona del plural, amb aquest «nosaltres», amb aquest equip que avui l'acompanya, aquesta idea d'equip, aquest equip pluridisciplinari amb diferents mirades, perquè entenem que un repte de l'envergadura del que tenim per davant, doncs, només es pot entendre des d'aquesta diversitat i des d'aquesta pluralitat. Celebrar, doncs, els perfils professionals que integren aquest nou consell de govern de la corporació.

I recordar als grups que m'han precedit que aquesta elecció es fa per dues terces parts del Parlament, amb una majoria amplíssima de suports, i, per tant, no?, fent el que ens indica la llei i apostant per aquests perfils professionals complementaris que ens han d'ajudar a dur aquesta transformació.

Molta sort i molts encerts. I, evidentment, tindrà el suport del Grup d'Esquerra Republicana.

El president

Gràcies, diputada. Per respondre a les preguntes que li han formulat, torna a tenir un temps d'intervenció de deu minuts.

Rosa Romà i Monfà

Bé, doncs, se m'ha consultat per explicar una mica amb més detall, no?, quina és l'experiència que puc extreure de totes les meves, diguem-ne, trajectòries anteriors i responsabilitats anteriors per tal de dur a terme el projecte que estem presentant. Crec que una de les coses que hi ha en comú en tots els projectes en els quals he participat és aquesta necessitat de diferents marques o diferents empreses o diferents, també, serveis públics de transformació, de poder adaptar-nos a la realitat d'on hi han els usuaris, on hi ha la ciutadania, entendre quines són les seves necessitats, els seus interessos, entendre quines són, també, els seus hàbits de comportament i com hi podem connectar d'una manera millor.

Com hi podem connectar d'una manera millor, justament, pensant no en privatitzar, sinó en com oferir un millor servei públic. Crec en el servei públic des de la perspectiva dels mitjans de comunicació. Penso que és essencial que seguim tenint mitjans públics perquè no tothom tindrà plataformes el dia de demà, igual que el dia d'avui encara no les té, i, per tant, aquest accés a la informació, l'accés a l'entreteniment, a l'educació, és essencial, és essencial per a un país que vol ser un país ric i divers, justament, no?

Penso també en la necessitat d'arribar a aquestes persones que, com esmentàveu, doncs, segurament en aquests moments no se senten cridades o apel·lades per la corporació de mitjans audiovisuals. Crec que hem de ser capaços de crear més contingut i no generar un discurs únic, sinó que tinguem formats diferents i continguts diferents per als interessos diferents que té la nostra població. I, lògicament, haurem de representar també aquestes realitats, no?, en pantalla o en els continguts digitals que generem. Crec que hem de ser capaços de tenir continguts molt més especialitzats que arribin els uns als altres, eh? És a dir, no només pensant en que a algú que té unes determinades característiques, doncs, li ha d'arribar una informació determinada, sinó que també tot el conjunt, no?, de la ciutadania de Catalunya és bo que conegui la diversitat que hi ha en el propi país i que hi ha al món. I això és essencial, penso, com a servei públic que també oferim.

Respecte a la meua trajectòria i les relacions que s'hi poden des d'alguns partits relacionar, jo només voldria dir que soc una persona treballadora, compromesa, i que això és el que m'ha portat, segurament, a assumir projectes i responsabilitats que d'entrada no semblaven fàcils, i per això també estic davant d'aquest projecte en aquests moments. Es pot parlar de si els càrrecs públics els he obtingut d'una manera o d'una altra, però penso que quan vaig assumir la responsabilitat de Vall d'Hebron, per exemple, sense anar més lluny, les persones que em van fer confiança són el mateix doctor Martínez Ibáñez, el doctor Joan Comella, el doctor Josep Taberner i el doctor Xavier Montalban. Són quatre grans referents de la sanitat a Catalunya: un, referent en oncologia; un altre, en cirurgia; un altre és referent en esclerosi múltiple, i l'altre és referent en recerca i en neurologia. Per tant, penso que la importància de les persones i dels currículums que avui presentem no és les relacions que puguem tenir, sinó, realment, la possibilitat que podem tenir d'aportar una nova mirada a la corporació que sigui capaç de transformar-la.

Per als que també parlen de tancar-la, en realitat jo penso que, independentment de qui m'hagi pogut proposar, jo estic al servei de tots vosaltres, de tots –de tots vosaltres. Al final, estic al servei del poble de Catalunya, i vosaltres el representeu a través del Parlament, i, per tant, a través de la comissió de control. Per tant, sempre hi seré quan em necessiteu o quan vulgueu parlar amb mi. Estic a la vostra disposició, només faltaria, i per descomptat.

En aquest sentit, també afegir que per a qui no estaré és per a qui la vol tancar, perquè crec que el temps és una cosa que no tenim i, per tant, el dedicaré a totes aquelles persones que vulgueu que parlem, però que parlem de construir i de matisar, de reflectir noves visions i matisos, tots els que vulgueu, però per construir, si us plau.

I, finalment, també deixeu-me agrair la confiança que se m'està fent, doncs, perquè és un repte necessari i important i en el qual penso que hi puc aportar moltes coses, però, lògicament, hi esteu fent un vot de confiança.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Romà. Donem un minut perquè puguem fer el canvi. Moltes gràcies. Ara sí, senyora Carme Figueras, pot atansar-se a la tribuna. Senyora Figueras, quan vulgui.

Carme Figueras Siñol

Moltes gràcies, president. Senyores diputades i senyors diputats, en primer lloc, dir-los que és per mi un plaer comparèixer avui en aquest Parlament, del qual vaig formar part diverses legislatures, així com en aquesta comissió, de la qual també en vaig ser membre. D'altra banda, abans de començar la meva exposició, vull agrair la confiança dipositada en la meva persona per part dels tres grups parlamentaris que han fet la proposta de candidates i candidats a membres del consell de govern de la corporació.

Començaré amb una breu exposició de la meva trajectòria, de l'experiència que he anat adquirint i que, modestament, crec que pot ser útil si aquesta cambra m'atorga la seva confiança. Ho faré breument, atès que vostès ja disposen dels currículums de tots nosaltres. Sincerament, crec que la meva trajectòria política, lluny de ser un hàndicap, és un actiu que puc aportar a la nova etapa que se m'obre si el Parlament així ho decideix.

Els vint-i-tres anys a l'Ajuntament de Molins de Rei, on vaig adquirir experiència en l'elaboració de pressupostos, mesures de sanejament, estudi de costos, negociacions de conveni col·lectiu, entre moltes altres coses; la trajectòria com a diputada, en especial en les polítiques de salut i socials, que em van permetre conèixer de ben a prop el teixit del nostre sistema de benestar, i, més concretament, els tretze anys que vaig ser membre de la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i també el meu treball, breu però intens, com a consellera de Benestar Social i Família m'han proporcionat una experiència i una visió de les necessitats d'infants i joves i de la diversitat de la població en general.

Vull fer un incís aquí sobre la importància de l'audiovisual pel fet que proporciona a infants, adolescents i joves aquells continguts que els puguin enriquir, educar en valors, entretenir i ajudar-los en la seva formació i transició cap a l'edat adulta. Al Parlament i a la conselleria vaig tenir contacte directe amb les entitats que s'esforcen a garantir els drets d'aquest sector de la població, els drets de tots els infants, i dels que estan en situació de vulnerabilitat, en especial, amb l'elaboració de les bases per a la llei d'infància a la conselleria i com a ponent de la llei al Parlament.

Un dels principals reptes de futur de la corporació i del seu nou pla estratègic és el de respondre a les necessitats i els anhels dels més joves, amb històries que els interessin i que sentin seves, provocatives i alhora transmissores de valors democràtics i de convivència, amb finestres i formats diversos, per *streaming* o directes, que

creïn tendència a les xarxes socials, i també a la televisió –no hem d'oblidar que dels tretze als vint-i-quatre anys encara la veuen una hora, vint-i-dos minuts al dia de mitjana–, històries populars on se sentin representats i se'ls escolti i de les quals puguin ser creadors i creadores, on hi puguin participar. Hi ha experiències internacionals molt interessants de les quals podem aprendre, com la BBC Three o l'experiència, per exemple, de la televisió fina.

Continuant amb el meu currículum, els més d'onze anys que he estat consellera del CAC, on he treballat amb total independència de qualsevol interès polític, partidista o empresarial, m'han permès adquirir un coneixement ampli sobre els mitjans audiovisuals, no només en relació amb els prestadors de serveis que estan directament sota la regulació del CAC, sinó també de mitjans amb altre abast i d'altres reguladors; també sobre els canvis tecnològics i les tendències existents i les que s'albiren a l'espai europeu.

El foment de l'autoregulació i de la coregulació, així com l'educació en comunicació audiovisual, són línies bàsiques de la directiva europea que s'està transposant a la legislació audiovisual espanyola, i també s'haurà de fer a la catalana. En la meua tasca en el CAC he coordinat com a consellera tot un seguit de recomanacions per fomentar l'autoregulació. Com a responsable de l'àmbit d'infància, he impulsat les recomanacions sobre el tractament informatiu de la infància i l'adolescència tutelada per l'Administració, les d'una cobertura mediàtica de la infància i l'adolescència amb enfocament de drets, el manual d'estil sobre com informar dels maltractaments infantils i les del tractament informatiu de l'adopció.

En l'àmbit de la igualtat de gènere, del qual també he estat responsable, he coordinat i dirigit les recomanacions sobre el tractament de les persones LGTBI als mitjans audiovisuals i les recomanacions per a una publicitat igualitària. La violència masclista, els estereotips de gènere, la representació de les dones als mitjans tradicionals i a internet han estat al centre de la meua preocupació al llarg d'aquest període.

Permetin-me aquí fer un incís. El feminisme ha estat sempre present en la meua vida, abans fins i tot d'entrar en política. Mai com a consellera de la Generalitat, com a diputada, com a membre del CAC, n'he passat ni una que es pogués entendre com una indulgència vers la violència masclista o la discriminació de les dones, ans al contrari, la lluita per la igualtat contra el sistema patriarcal ha estat sempre present en les meves actuacions.

Un altre eix sempre present a la meua trajectòria al Parlament, al Govern i al consell de l'audiovisual ha estat el de les polítiques socials i el respecte a la diversitat. Ha estat un honor presidir onze anys la Mesa per a la Diversitat en l'Audiovisual, de la que formen part entitats, experts i persones provinents de diversos grups culturals, mitjans de comunicació, grups de recerca i col·lectius de professionals. La mesa ha elaborat documents i guies relacionades amb el tractament informatiu de les persones migrades i refugiades, sobre el llenguatge inclusiu o sobre la comunitat gitana, entre d'altres.

Soc una gran defensora del servei públic, i precisament aquesta defensa és la que m'ha dut a treballar intensament sobre la necessitat d'avaluar el compliment de les missions que la llei encomana als mitjans públics, fonamentals per a la salut democràtica, en especial el pluralisme polític i social, l'equilibri de veus, la veracitat i la neutralitat política. En el nou paradigma audiovisual, el compromís dels operadors i les plataformes amb codis d'autoregulació, així com l'acompliment i l'avaluació d'aquests codis, esdevenen fonamentals per a la defensa dels drets de la ciutadania. La corporació té el seu propi codi d'autoregulació –el llibre d'estil–, que és de l'any 2013 i que requereix una revisió per tal d'incorporar-hi nous mecanismes, adaptar-lo als canvis de la digitalització i les noves tendències europees en els codis deontològics de servei públic.

Parlava abans de l'educació en comunicació audiovisual. El foment d'una mirada crítica és un pilar important de lluita contra els discursos d'odi, les discriminacions

i les informacions falses. La corporació hi ha de tenir un paper cabdal. La formació en els valors democràtics, el feminisme, les noves masculinitats, la igualtat i la identificació dels estereotips de gènere, la multiculturalitat i la diversitat d'origen, capacitats o creences es pot fer mitjançant diversos formats, formats innovadors, atractius per als joves, formats específics per als infants, i també, per descomptat, en els programes dirigits a un públic més general.

En el full de ruta que compartim les persones candidates ens comprometem a reforçar el compliment efectiu de les obligacions de servei públic, aquestes obligacions que el Parlament encomana a la corporació. Per això, el pla estratègic haurà d'avaluar quines són les necessitats de la societat catalana, com els podem aportar valor i, a partir d'aquí, programar. Ja no és només qüestió de quota de pantalla o de finestres; en un mercat globalitzat, el que cal és poder avaluar quin és l'impacte, quina rellevància té el servei públic audiovisual en la vida de les persones, en les seves necessitats.

El servei públic ha de ser distintiu de l'excel·lència i de la credibilitat, i ha de generar confiança. L'accés a una informació veraç ha d'estar en el centre de l'actuació. La diversitat ha de ser transversal en la seva oferta en tots els àmbits –origen, cultura, grups socials–; ha de representar, a través de les seves múltiples pantalles, l'àmbit urbà i l'àmbit rural; ha d'ampliar el focus a la diversitat política, econòmica, cultural i geogràfica. En definitiva, cal focalitzar l'estratègia i la programació en el benefici que s'aporta als ciutadans i ciutadanes. Es tracta d'invertir l'ordre tradicional, que ha consistit, fonamentalment, a programar, primer, i, després, a avaluar l'audiència com a mesura principal.

En aquest sentit, els eixos que el nou consell assumeix en el full de ruta són els de la declaració de l'European Broadcasting Union, l'EBU, que recomana als serveis públics europeus avaluar el servei públic des d'un punt de vista ciutadà, que proposa com a valors centrals sis grans eixos: universalitat, amb independència de l'origen o la condició social; independència dels poders econòmics i polítics; excel·lència en els continguts; innovació tecnològica i en la producció; diversitat en la representació dels ciutadans en els mitjans, i responsabilitat i rendició de comptes sobre la seva actuació, amb transparència. Són diversos els serveis públics de països europeus que mesuren el seu grau de compliment d'aquests valors de manera regular consultant la ciutadania. La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals ha d'adoptar també aquesta metodologia d'avaluació i de garantia.

Acabo la meva exposició amb l'afirmació del meu compromís de treball constant, de diàleg i de cerca del consens, tan ampli com sigui possible, de defensa del servei públic destinat al conjunt de la població de Catalunya, de manera que públics de totes les edats i condicions socials confiïn en els mitjans de la corporació mitjançant el format que prefereixin, quan ho desitgin i des d'on vulguin. Treballaré, si m'atorguen la confiança, per un servei públic que s'haurà d'apropar amb convicció i sensibilitat a la gran majoria de la societat catalana, que és diversa en origen, llengua, edat, gènere o pensament.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora Figueras. En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat David Pérez.

David Pérez Ibáñez

Moltíssimes gràcies, senyor president. Senyora Figueras, benvinguda, benvinguda a aquesta sala que hem compartit durant tants anys, i gràcies també, una vegada més, per donar aquest pas, eh?, de continuar amb el compromís, amb el servei públic. Del seu currículum destaca el tema del món local. Sovint a la corporació comentem aquest tema, no?, la necessitat de tenir aquest vincle, aquesta vinculació amb el món local, amb els mitjans locals, que fan una tasca tan important al nostre

país. També el tema de l'autoregulació, el tema de l'EBU, però, sobretot, el que seria la defensa dels usuaris que consumeixin la televisió, i aquests usuaris que són, entre cometes, els que tenen, els que necessiten més «protecció», no?, la infància, l'adolescència, el tema de la dona, el tema del respecte a la diversitat.

Efectivament, tenim un llibre d'estil que en la comissió de control constantment demanem que s'apliqui, que mirem de complir-lo. Però sí que, des del 2013 fins avui, segurament sí que hi han elements que han sorgit, nous, i que s'hauria d'actualitzar. Efectivament, la informació ha de ser veraç, i demana, el llibre d'estil, que sigui veraç i que sigui objectiva. Però avui en dia les *fake news* estan, diguem-ne, presents en molts àmbits de la informació. Efectivament, l'opinió ha de ser plural.

No sé, d'alguna manera, m'agradaria conèixer, senyora Figueras, si seria possible, o si tenen vostès pensat que es podria començar a veure la possibilitat de renovar o d'actualitzar aquest llibre d'estil o aquesta guia editorial. Ho dic perquè, d'alguna manera, tots vostès, veient els currículums, es complementen; alguns tenen una especialitat; uns altres, una altra. I, en el seu cas, aquesta especialitat en els temes de control i d'autoregulació seria la més rellevant. En qualsevol cas, té tot el nostre suport avui i el dia del Ple.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, president. Y casi que le iba a dar la bienvenida a esta cámara, señora Figueras, pero casi que la bienvenida me la podría dar usted a mí, ¿no?, ya que lleva más tiempo en..., bueno, ha pasado gran parte de su carrera aquí en esta cámara, y prácticamente ha pasado más tiempo usted en el Partido Socialista que tiempo llevo yo en este mundo, pero bueno.

Según hemos visto en su currículum..., hemos visto, como le decía, ¿no?, que ha pasado tantísimos años en el Partido Socialista, llegando usted a ser miembro del Consejo Nacional del Partido Socialista; ha sido concejal, también por el Partido Socialista, durante veinte años; ha formado parte del Parlament de Catalunya otros quince años, y ha sido, además, consejera también por el Partido Socialista. Bueno, y tres años más que ha pasado usted en el Congreso de los Diputados.

Este hecho lo que demuestra es cómo el separatismo y la izquierda utilizan las instituciones a su antojo. Vienen a decirnos, sus compañeros de partido, que van a refundar, que van a cambiar, que van a renovar la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals para alejarla de este sectarismo político, pero, sin embargo, su trayectoria política es destacable. Pero, claro, el hecho de que usted entre a formar parte también del consejo de gobierno de la *corporació*, pues, lo que denota es esta continuada politización de los entes públicos de la Generalitat, como he dicho, por parte tanto del Partido Socialista como de los distintos partidos separatistas de esta cámara.

Una vez más, repito –y lo voy a repetir todos los días en todas las intervenciones– que nosotros no vamos a participar de esta renovación, porque no creemos que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals tenga que seguir vigente, se tengan que seguir malgastando tantísimos millones de euros en este estercolero de odio y sectarismo.

Entonces, sin más, pues, agradecerle que haya venido hoy aquí, pero que, lamentablemente, no vamos a poder votar a favor de su nombramiento.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de la CUP, té la paraula el diputat Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Gràcies, president. Bon dia, senyora Figueras. Malauradament, nosaltres pensem que si les coses no es fan bé, i això no és la seva responsabilitat, sinó la dels partits que han arribat a l'acord, s'alimenten determinats relats i es desprestigien les institucions, com acabem de veure que ha passat.

Dit això, nosaltres no podem compartir com s'ha fet la renovació, com ja dèiem abans. Creiem que no s'ha respectat l'esperit de la llei, creiem que s'ha actuat d'esquenes al sector i que no s'ha respectat la seva voluntat de fer un altre tipus de plantejament. Malauradament, veient el seu currículum, veiem que és un exemple clar d'això que ha passat. A nosaltres no ens sembla que sigui un punt fort el fet d'estar vinculada des de fa dècades a un partit determinat.

Ens sembla que és un error haver plantejat aquesta proposta, i sense atacar-la a vostè a nivell personal, sinó deixant molt clar que no veiem l'acord al que s'ha arribat i veiem encara menys el plantejament que s'ha fet. I, sobretot, ens sembla que el fet de que hi hagi una vinculació política tan forta en el seu cas desprestigia un òrgan que hauria d'actuar des de la independència, i que, tant per la forma en què s'ha fet el procediment com, en aquest cas, pel membre que s'ha proposat, fa un flac favor a la corporació.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, moltes gràcies. Gràcies, senyora Figueras, per les seves explicacions. Nosaltres tampoc donarem suport al seu nomenament. Deu entendre que, justament quan critiquem que, tal com s'ha fet l'acord, al final acaba sent més del mateix del que era, quan una de les persones proposades per a la direcció de la corporació és una persona que ja ve d'haver estat dotze anys al Consell de l'Audiovisual de Catalunya proposada per un partit polític, quan tota la seva trajectòria professional està marcada per la seva pertinença a un partit polític, entenem que l'esperit de la llei, que era la despolitització dels òrgans de govern de la corporació, doncs, no encaixa amb el que seria el seu perfil, més enllà de l'experiència que durant aquests anys, com a càrrec electe o càrrec de confiança política o càrrec institucional del Partit Socialista de Catalunya, vostè hagi pogut adquirir, de la qual no en dubtem, perquè, efectivament, ser un càrrec públic és una manera d'aconseguir experiència, coneixement i professionalitat.

Però les raons per les quals vostè ha ocupat aquests càrrecs, bàsicament, és per haver tingut el carnet d'un partit polític. I a nosaltres, en el cas de la corporació, ens sembla que és particularment crític i qüestionable que aquest sigui el principal motiu per nomenar una persona a un òrgan que hauria de garantir aquesta neutralitat i aquesta pluralitat, i, sobretot, perquè venim d'una demanda històrica dels professionals de la corporació, i en general del món de la comunicació i de la premsa a Catalunya, per aquesta despartidització dels òrgans de govern dels mitjans públics de comunicació a Catalunya, i no estem fent un pas endavant quan, després de tantes dificultats per renovar-los, finalment, doncs, com dèiem, acabem fent més del mateix. I el seu cas és un, però altres persones que després també tindrem l'oportunitat de sentir, doncs, obeeixen a aquest mateix criteri.

Vostè, a més a més, dintre del CAC ha mantingut un perfil molt crític amb algunes de les instrumentalitzacions i dels usos que s'han fet dels mitjans públics, no?, doncs, com, per exemple, la seva crítica a l'emissió dels documentals del judici, no?, que va demanar explicacions i va demanar uns aclariments. Sí que li volfem preguntar si creu que això ara serà diferent, tenint en compte que amb l'acord d'aquests partits, doncs, segueix havent-hi unes majories d'afinitat política molt clares, i que

vostè continuarà formant part d'uns òrgans on en realitat aquestes majories d'afinitat política segueixen sent les mateixes, i, per tant, si creu que realment amb aquesta manera de nomenar els nous membres del consell de govern de la corporació això canviarà. Perquè nosaltres tenim molts dubtes que realment sigui així, si la manera que els han nomenat segueix sent exactament la mateixa que s'havia fet abans. Com dèiem, en lloc de repartir cadires entre dos, doncs, s'han repartit, principalment, entre tres, i aquesta situació de majories que continuarà igual.

Nosaltres desconfiem que això suposi realment una renovació de la corporació, malgrat les paraules que diguin, però, com ja hem anunciat, hi estarem molt pendents a través dels diferents mecanismes d'aquest Parlament.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Anna Grau.

Anna Grau Arias

Gràcies, senyor president. Bueno, aprovecho para decir que cerrar televisiones no es democrático; lo democrático es abrirlas, pero abrirlas de verdad a la democracia plena y al conjunto de la ciudadanía real. Señora Figueras, bueno, creo que le han recordado antes que yo su larga, larga trayectoria en el PSC; también su largo recorrido en el CAC, donde es verdad que a veces usted puso en apuros al señor Loppacher y a la mayoría independentista –bien por usted– y llevó temas de género. Poco se notó esto último, la verdad. Se lo dice alguien acostumbrada a ver y a sufrir en carne propia la violencia política machista en redes y en los medios de comunicación de la «corpo» sin que nadie mueva un dedo para evitarlo. Si eso es no pasar ni una, que baje Pablo Iglesias –el histórico, no el de ahora– y lo vea.

Pero, en fin, para no personalizar demasiado, me pregunto si la señora Figueras es, por ejemplo, partidaria de mantener un programa tan cavernícola, soez y, desde luego, machista como *Bricoheroes* en las parrillas de TV3, o así sea en los vídeos de YouTube de la *corporació*, que ya todos sabemos que va a administrar la Mediapro del señor Jaume Roures por decisión de última hora del señor Vicent Sanchis. Hasta ahora YouTube ha sido un coladero de contenidos infumables de los que TV3 y Catalunya Ràdio se hacen responsables cuando les conviene y, cuando no les conviene, pues, no.

Ya puestos, aprovecho para preguntar a la futura flamante representante del PSC en el *consell de govern de la corporació* en qué van a quedar las promesas de su partido de refundar TV3, modernizarla, hacer limpieza, garantizar la neutralidad, impedir las contrataciones abusivas de un puñado de productoras –siempre las mismas, por lo demás sospechosas de alimentar la cueva de Alí Babá de los medios catalanes. El documento que el PSC hizo circular hace unos meses estaba bien, si nos olvidamos de que decía justo lo contrario de lo que se hizo y se dejó hacer durante los gobiernos tripartitos de *socialistes* y Esquerra Republicana, pero, en fin, vida nueva.

Yo cada vez que oigo a la portavoz socialista en la comisión de control de la *corporació*, Beatriz Silva, hacer preguntas oportunas e incisivas pidiendo, por ejemplo, al señor Sanchis explicaciones de temas que también me interesan a mí, como el sueldo de la señora Rahola, los puntos oscuros de la financiación, etcétera; yo, cuando oigo estas cosas, me hago ilusiones de que el Partido Socialista está por la labor, que de verdad hay gente aquí consciente de los problemas. Pero luego la señora Silva se va, el señor David Pérez, aquí presente, también se va, vienen otros, y donde dije digo, digo Diego. Aún estoy esperando que el Grupo Socialistas me diga si está de acuerdo en promover una comisión de investigación de las irregularidades de la *corporació*, que yo creo que es la consecuencia lógica del documento que circuló.

¿Usted qué opina, señora Figueras? La señora Rosa Romà no se ha atrevido a contestarme esta pregunta. ¿Se atreverá usted?

El president

Gràcies, diputada. El Grup Mixt no hi és, i, per tant, passem la paraula al Grup de Junts per Catalunya. Parlarà el senyor Francesc de Dalmasas, no?

Francesc de Dalmasas i Thió

Gràcies, president. Senyora Carme Figueras, gràcies, ben tornada, benvinguda. Si em permeteu una prèvia abans de començar –jo em penso que és també important anar-ho refermant–, i és que aquest procés que estem fent, que és un procés que s’ha endarrerit, i hem de fer crítica per com s’ha endarrerit... Però, en canvi, és un procés que és impecable des de la perspectiva parlamentària i des de la perspectiva legal. Pensem que per fer això que estem fent ara mateix, per a aquesta renovació del consell de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, cal una majoria reforçada d’aquest Parlament, i això és exactament el que hem fet. I, per tant, hi ha noranta d’aquests 135 diputats que estem d’acord que això es produeixi en els termes en els que s’està produint. I, per tant, si ens creiem aquest Parlament com la seu de la sobirania nacional, doncs, efectivament, hi ha un reflex profund del que han de ser els mitjans públics i del que ha de ser la feina d’aquest Parlament.

I precisament atenent el vostre perfil, nosaltres us volíem qüestionar sobre dos punts, que ens sembla que aquí teniu expertesa i capacitat i coneixement: un és sobre la feina de control d’aquest Parlament i l’altre, també que sabem que us preocupa, és la qüestió dels drets entesos des d’una perspectiva àmplia.

I a nosaltres ens interessa molt el paper d’aquest Parlament en el cas de la corporació perquè no volem –i, de fet, combatem tant com sabem– el control governamental dels mitjans públics, i, en canvi, ens prenem molt seriosament –molt seriosament– el control parlamentari d’aquests mitjans. I, per tant, a nosaltres ens agradaria que el paper de la comissió de control fos molt més que una trobada mensual on ja tenim els papers apresos i les preguntes gairebé fetes i les respostes per descomptades. I, per tant, ens agradaria que hi hagués una feina entre comissions que donés sentit a la feina d’aquest consell, però també donés sentit a la feina que han de fer els diputats responsables d’aquesta comissió de control.

Per tant, la primera pregunta seria aquesta: us demanarem que hi hagi més informació, que hi hagi diàleg aprofundit entre el consell de la corporació i els membres d’aquesta comissió amb tots els membres d’aquest consell. A nosaltres ens sembla –i ens ho prenem molt seriosament– que els mitjans públics són, representen, un índex de qualitat democràtica dels països i, per tant, hi posem molt accent, en aquest sentit.

I aquí aniríem a la segona qüestió que us volíem plantejar en aquests trenta-sis segons que ens queden. Nosaltres som un grup que sempre parlem dels drets –tots, per a tothom i arreu–, i ens agradaria també que una feina de servei públic dels mitjans públics estigués focalitzada en això, en ser un far, i que, per tant, de la mateixa manera que en educació parlem del currículum ocult, que és allò que no s’explicita però que volem que també els nostres infants aprenguin a l’escola, ens agradaria també que als mitjans públics, amb tot el sentit positiu, hi hagués un currículum ocult que amares els drets en la seva dimensió individual i col·lectiva en tot allò que es faci. I, per tant, també us preguntariem sobre aquesta dimensió.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari d’Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyora Figueras, benvinguda també a aquesta comissió. Agrair-li, igual que feia amb la senyora Romà, doncs, el fet d’assumir el repte que tenen per endavant; és un repte, com deia, majúscul, i, per tant, tindran l’acompanyament i el suport del Grup d’Esquerra Republicana per fer aquesta

transformació que necessiten els mitjans públics del país per adaptar-se a la realitat del segle XXI, que dista molt d'aquella realitat d'ara fa quaranta anys, quan els mitjans públics van començar a caminar. La digitalització, la liberalització del mercat de la comunicació, doncs, ens fa, no?, haver d'afrontar tots aquests reptes que tenim per davant. I, en el seu cas concret, pel que fa, doncs, a la seva trajectòria professional, jo no faria una crítica del fet de que sigui una llarga trajectòria professional, ans al contrari, l'experiència, no?, en aquest cas, és un grau.

Voldria preguntar-li respecte a la diversitat dels mitjans públics, no? Vostè ha treballat en l'àmbit de gènere, en l'àmbit feminista, i, ara fa uns dies, teníem a la Comissió d'Igualtat d'aquí al Parlament el grup d'On Són les Dones, que es dediquen a fer aquests recomptes sobre no només la presència de dones en els mitjans de comunicació, sinó també la diversitat d'aquestes dones. I així a grans trets em vaig quedar amb una xifra, que era que només el divuit per cent de les opinions –en aquest cas parlo de premsa escrita, eh?– publicades eren opinions de dones. Però, si anàvem a buscar quin tant per cent de persones racialitzades publicaven opinió, doncs, la xifra baixava al zero i mig per cent.

Crec que en el cas dels mitjans públics del país, si bé s'ha fet un avanç importantíssim pel que fa a l'equitat, crec que encara tenim un repte pel que fa a la diversitat d'aquests mitjans. I, per tant, no?, preguntar-li, doncs, a vostè, que té aquesta experiència prèvia des de l'òptica del control, com s'ha de treballar aquesta diversitat i quina és l'estratègia que creu que caldria seguir en aquest sentit.

I, d'altra banda, lligant una mica amb el que deia ara el diputat Dalmases, també des de l'òptica de la protecció del públic infantil i juvenil, especialment, no?, que és segurament el públic més vulnerable i en el qual vostè també hi té un coneixement, preguntar-li de quina manera la corporació catalana de mitjans s'ha de vincular amb el Departament d'Educació, en aquest cas, per treballar el que seria l'educació mediàtica. A nosaltres, des de la nostra formació política, ens sembla que és importantíssim. Abans el diputat Pérez també parlava, doncs, d'aquestes *fake news*, i, per tant, també d'aquestes informacions falses, dels discursos d'odi, que, malauradament, cada cop tenim més a prop –també en aquest Parlament. I, per tant, com treballar tot això amb el públic infantil i juvenil.

I reiterar el nostre agraïment per l'assumpció d'aquest repte.

El president

Gràcies, diputada. Senyora Figueras, té deu minuts ara per respondre els comentaris, les preguntes que s'han formulat.

Carme Figueras Siñol

Gràcies, president. Moltes gràcies per les seves intervencions. En tot cas, dir-los que jo he respectat sempre el Consell de l'Audiovisual, la independència i la imparcialitat. He intentat ser neutral. La neutralitat absoluta no existeix, no existeix enlloc, però he intentat sempre ser equilibrada i imparcial. I no dubtin que així ho faré també a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais. En definitiva, jo el que he fet sempre és respectar la institució, la institució en la que estat; he respectat la institució del CAC i he intentat posar-la en valor en tot allò que jo he pogut fer. I també serà així, posar en valor la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais en tot allò que jo pugui aportar amb el meu treball.

Em preguntaven diversos temes, sobre el tema de l'educació mediàtica i, sobretot, també la dirigida a infants i adolescents. També quina és la vinculació que pot tenir amb el departament d'ensenyament i amb tot el que seria l'ensenyament reglat. Jo conec bé aquesta qüestió, força bé aquesta qüestió, de la meva trajectòria al CAC amb el programa eduCAC, que coneixen bé, i també com a presidenta del jurat de premis CAC a l'escola. En aquests temes hi he treballat des del començament de la meva tasca en el CAC.

En el full de ruta que presentem les persones candidates –i que hem signat conjuntament, i que, a més a més, doncs, forma part del compromís pel que s’ha fet la nostra proposta de nomenament; és un compromís i un projecte de futur per a la corporació catalana dels grans trets– també es parla força de l’educació mediàtica, perquè cal pensar en el paper educatiu que pot desenvolupar la corporació, els mitjans de la corporació amb tots els seus mecanismes. I caldrà que en aquest futur que estem dibuixant, doncs, els mitjans de la CCMA juguin un paper cabdal i decisiu en aquest camp, en l’elaboració i distribució de continguts útils en la comunitat educativa, també en la formació i l’educació mediàtica dirigida a públics de totes les edats.

Però, sobretot, cal també potenciar la cooperació universitària, tot el que és la recerca, en definitiva, tot allò que la corporació pot fer en el món de la formació, de l’entreteniment, també a través de l’entreteniment, i d’aquells continguts atractius que a la vegada puguin aportar aquest valor de democràcia i de respecte. Sobretot, també el que és, com deia el diputat Pérez, com combatre la desinformació, les *fake news*, tot això és bàsic. El programa eduCAC, del CAC, dona pautes i eines als professionals de l’educació, però la corporació pot ampliar molt el focus, en aquest sentit, dirigit a famílies, a infants o adolescents i a la població en general, i, sobretot, també en tota la programació dirigida específicament a joves, infants i adolescents.

També em deien sobre la modificació del llibre d’estil, la revisió. El llibre d’estil és de l’any 2013, com deia en la meua intervenció inicialment. Crec que són molts els canvis –i aquí es diu a bastament, ho saben vostès de sobres–, i això s’ha d’adaptar. S’ha d’adaptar el llibre d’estil a la presència de la corporació a les xarxes socials, a la presència a les plataformes, a la pròpia plataforma que pugui tenir en un futur la corporació, i també a tot el que són els codis deontològics lligats, precisament, a això, no?, a la desinformació.

I també com el servei públic ha de tenir i ha de donar i ha de poder fer continguts fonamentats en l’humor, que l’humor i la ironia, i també tot el que seria la sàtira política, doncs, tenen uns límits. Els límits sempre són allò que..., quan s’ataca els més dèbils, no? És lo que diu el Tribunal Europeu dels Drets Humans, els límits de l’humor estan aquí. I jo crec que això també és una de les coses que caldrà vigilar molt, perquè no és el mateix... A pesar de que la llibertat d’expressió dona un ventall molt ampli, el servei públic ha de ser més curós amb segons quines coses. Aquesta és la meua opinió. Evidentment, tot això segur que ho comparteixen les persones, doncs, que també compareixen avui aquí i que formaran part d’aquest proper consell de govern si vostès així ho decideixen.

Però l’altra cosa que els hi volia dir és que tenim molt clar que som un organisme col·legiat, que haurem de consensuar i negociar totes aquelles transformacions que requereix la corporació, i també tenim molt clar que a qui ens devem és al Parlament de Catalunya. Això és així, i jo ho tinc molt assumit, com els hi deia, però també els meus companys, eh?, i companyes, perquè he estat quinze anys a la comissió de control. Però, en tot cas, és clar, no ens devem al Govern, ens devem a la representació dels ciutadans i ciutadanes, que és el Parlament de Catalunya.

En aquest sentit, doncs, també dir-los que és la primera vegada que es fa un acord parlamentari sustentat en un full de ruta, en un pla estratègic per a la corporació, en fer un pla estratègic i amb uns eixos principals per a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. I això requerirà molts consensos, internament, dintre del propi consell de govern; també amb tot el que és l’equip, el gran equip de la corporació, però, sobretot, també amb el Parlament de Catalunya i amb els seus representants, perquè, en definitiva, són els representants dels ciutadans. I només aquest consens garantirà que aquest pla estratègic, aquest full de ruta, es pugui portar a terme.

Per tant, en aquest sentit, dir-los, doncs, que la corporació necessita, precisament, aquests consensos amplis de potenciar la confiança i la credibilitat, però aquesta confiança i credibilitat per al conjunt de la societat catalana. Va una mica en el sentit del que també dèiem de la diversitat. És així.

També em parlaven del tema de gènere, de la manca de representativitat de les dones –demà és el dia 8 de març. Estem avançant des d'aquell primer 8 de març més multitudinari en què es van implicar homes i dones, però dones també joves i de totes les classes socials, i crec que és un tema que està molt en el sentiment de tothom, però al mateix temps també és un tema que encara li queda molt de camí per recórrer, perquè les estructures patriarcales, doncs, són les que són i costa trencar inèrcies. I, en aquest sentit, dir-li, doncs, que vostè em parlava de l'opinió a la premsa escrita.

Una de les coses que el CAC fa constantment és veure quina és la presència de les dones en la informació, i també quina és la presència de les dones, i la diversitat en general, en tota la programació. Del trenta per cent no pugem, a pesar de que en els mitjans audiovisuals és més forta la presència que no pas en els mitjans escrits. Però no es passa del trenta, trenta-cinc. Només on s'ha millorat és en les tertúlies. Tertúlies que, en aquest sentit, doncs, quant a la paritat, no sempre, no passem mai del cinquanta, no és mai al revés, però s'ha millorat respecte d'aquest trenta per cent que es mostra bastant inamovible. Això és un tema a trencar, i que és fruit també d'aquest avançament que hem de tenir en la igualtat, no?

No sé si em deixo... Jo crec que no. Dir poder que... Sobre el tema de la politització i de la política, jo ja he dit... Jo crec que no és un hàndicap la meua trajectòria política. Al cap i a la fi, la política és servei als altres, i jo vinc aquí a servir els altres, i, a més, sempre ho he concebut així. I a la meua trajectòria sempre he intentat treballar en el sentit... Perquè jo crec que la política té aquest valor. És un valor de dedicació i d'implicació en el que són els afers col·lectius, en les necessitats col·lectives dels ciutadans. I per això he estat en política sempre, a tot arreu. Vaig començar a l'Ajuntament de Molins de Rei per implicar-me en el meu poble. Però, precisament, perquè crec que, a través de la política, és com es poden fer moltes coses. I, per tant, jo..., la meua trajectòria política, ja ho he dit, no és un hàndicap.

També els dic que no vinc a fer política, com no vaig fer política al Consell de l'Audiovisual, i no vinc a fer política partidista a la corporació. Però política, en el sentit ampli del que és vetllar pels interessos dels ciutadans i ciutadanes, aquesta política aquí sí que la portaré a terme. I el respecte a la voluntat popular, que són vostès, també el portaré a terme.

El president

Gràcies, senyora Figueras. Fem un petit recés de... Bé, un recés no. Vull dir, que no ens movem d'aquí. Un minutet perquè puguin fer el canvi.

(Pausa llarga.)

Senyores diputades, senyors diputats, reiniciaríem la comissió. Senyor Garriga. Començaríem amb l'audiència del senyor Lluís Garriga. Quan vulgui, pot començar.

Lluís Garriga Paituvi

Bon dia. Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, comparèixer en aquesta cambra és un honor, i més si és per rebre l'encàrrec, si vostès ho estimen així, de formar part del consell de govern de la corporació just en un moment cabdal per al seu futur. Compareixem davant de vostès per exposar la nostra visió, la nostra mirada, les nostres aptituds per assumir aquesta responsabilitat; compareixem per explicar el projecte que volem tirar endavant, i el document acordat per tres grups parlamentaris recull de forma clara quin és el projecte.

Si no estic errat –la senyora Figueras també ho comentava–, és el primer cop que conflueixen en el temps l'elecció dels càrrecs de la corporació, del consell de govern, amb la presentació d'un projecte que afronta els reptes de la corporació, un projecte treballat, debatut i consensuat del que, si m'ho permeten dir, em sento orgullós d'haver col·laborat en la seva redacció. Doncs bé, aquest document és el nostre projecte per a la corporació, i a ell em remeto en tota la seva amplitud. No parlaré de tot el que s'hi diu; faré referències a alguns aspectes que, sota el meu punt de vista, són nuclears, i és on crec que, per la meua experiència professional, puc aportar

més valor afegit al col·lectiu de set persones que haurem de governar col·legiadament aquesta corporació.

Avui vivim uns temps de gran transformació del sector audiovisual –ho saben perfectament–, unes transformacions que són de molta profunditat i que marquen un final de cicle, un canvi de paradigma, on tot es mou a gran velocitat a escala global. Els canvis tecnològics afecten tot l'imaginari de l'audiovisual, tota la seva cadena de valor, des de la producció a la distribució, des de la creació al consum, és la revolució digital.

A nosaltres ens tocarà liderar una transició on haurem de garantir el servei públic de comunicació com un servei essencial i haurem de conjugar els serveis que encara responen a una comunicació tradicional –la TDT, l'FM– amb les noves plataformes que estan copant el mercat i els nous hàbits de consum i així evitar la bretxa digital. Aquesta transformació tecnològica i digital ho ha trasbalsat tot i ens obliga a un replantejament total. És imprescindible definir un nou model. Però no és un canvi tecnològic, és un canvi de model en tota la seva amplitud, i és per això que el camí per passar d'una corporació analògica a una corporació digital ja no pot esperar més.

Aquest camí afectarà totes les estructures de la corporació, el seu model organitzatiu i societari, el model de producció, el de distribució, el d'assignació de recursos econòmics, els ingressos. Apareixeran noves necessitats, haurem de cercar i formar nous perfils professionals per a la casa, en definitiva, ho haurem de repensar pràcticament tot. Estic convençut que, per afrontar-ho amb garanties, hem de contemplar tres elements clau en la transformació digital de la corporació: la innovació, els continguts i la participació.

En el terreny de la innovació, el *big data* és una peça fonamental, però també hem de parlar de realitat virtual, d'intel·ligència artificial, del *cloud*, del 5G, dels assistents de veu, de videojocs, de noves maneres de mesurar els consums. Pel que fa als continguts, haurem de saber no només el què, també el com i el per a qui. I no podem perdre de vista que els continguts són l'essència de la nostra activitat, la nostra raó de ser. I la participació també és un dels reptes importants perquè la digitalització de la corporació tingui èxit.

Vull estendre'm una mica en el concepte de la plataforma, de l'OTT. Avui la necessitem de forma imperiosa, sense perdre ni un minut més. Històricament, l'eina de la televisió a la carta de la corporació va ser pionera, innovadora, va jugar un rol estratègic molt rellevant. Ara bé, hem de tenir clar que es va pensar com un mirall de l'edició lineal de la televisió, i ara toca fer un replantejament integral apostant per una marca nova. El concepte és diferent. La força d'una plataforma ha de radicar en la suma i el dimensionament de la producció completa de la ràdio, la televisió i de l'àrea digital. Però aquest és un tema estratègic: també hem de pensar en continguts exclusius que només es puguin veure per la plataforma de la corporació. Hem de superar l'organització lineal dels continguts. Ens cal pensar en una estructura temàtica amb una selecció editorial a partir de les recomanacions basades en les dades d'ús.

Aquestes experiències també ens han de permetre la cerca de públics nous, més digitalitzats, uns públics que tenen una altra cultura de consum audiovisual. L'èxit de la plataforma no només l'assolirem amb aquests arguments. Necessitem també tenir al nostre abast la dada, el *big data*, la seva anàlisi i el seu processament. El *big data* és imprescindible per afrontar el futur. És una capa fonamental de la nova era en la qual estem entrant. Hem de posar recursos per fer un treball d'intel·ligència que ens permeti identificar i recomanar l'usuari en funció dels consums.

Vull fer també un apunt sobre els continguts. La corporació manté encara un esquema de programació tradicional, un model que ja no respon a les demandes dels nous públics. Les estratègies de programació dels darrers anys han estat basades en els recursos propis existents. Els ajustos pressupostaris i la caiguda d'ingressos han hipotecat la capacitat de producció externa i la captació de nou talent. A més,

aquesta situació provoca efectes secundaris, com són la limitació en l'explotació comercial dels continguts o la dificultat de produir-ne amb una mirada més global.

Les corporacions públiques més avançades d'Europa ja fa temps que estan intensificant els seus processos de coproducció amb altres estructures públiques o empreses privades de producció o amb plataformes globals. Si busquem referents en el nostre entorn, els operadors públics escandinaus ofereixen models molt útils i propers a la realitat de la corporació i mereixen una atenció detallada en molts aspectes.

Aquestes dificultats en l'àmbit dels continguts fan que la corporació es debiliti també en el seu posicionament comercial, cosa que se suma a la crisi estructural de la publicitat. Ara bé, no es tracta només de comercialitzar els continguts. Es tracta també que aquests continguts siguin elements tractors d'actius sectorials de Catalunya i ajudin a fomentar-los. Per posar alguns exemples, podem parlar del món de la cultura o del turisme. En resum, les estratègies comercials de la casa s'han de repensar, ja que actualment no estan responnent a les necessitats d'un sector que demana noves maneres de comunicar i comercialitzar els seus productes i marques.

Com vostès saben, una de les missions que té encomanada la corporació és la de ser motor del teixit industrial de l'audiovisual de Catalunya. La corporació ha d'ajudar a fer que més empreses catalanes siguin fortes per poder exportar els seus continguts i la seva tecnologia. La corporació ha d'afavorir el desenvolupament d'un sector essencial del nostre teixit industrial. Al meu entendre, el paper de la corporació és i ha de ser clau en la consolidació d'aquest nou ecosistema audiovisual. Crec que ha de participar més activament en el clúster i aprofitar l'oportunitat que pot representar el projecte del *hub* audiovisual; una oportunitat que ens ha de permetre repensar rols, models de negoci dels diferents sectors que hi actuen. Hem d'incrementar les sinergies, ens hem de fer més competitiu tant pel que fa al mercat nacional com per al mercat internacional.

Aquest nou ecosistema audiovisual ha de fomentar, al meu entendre, la col·laboració publicoprivada. Si la indústria de la comunicació és viable, competitiva i innovadora, estarà en les millors condicions per afrontar els reptes de foment del català i exercir un lideratge clar. També ha de fomentar la titularitat pública dels mitjans, ja que avui té més sentit que mai. En aquest sentit, ens cal potenciar encara més els sistemes de contractació. Hem de ser més transparents, hem de defensar les necessitats de l'interès públic general i les regles del joc han de ser molt clares per al sector privat.

He deixat per al final un apunt sobre les missions de servei públic que té encomanada la corporació, i és una tria a consciència, per ressaltar-ne la importància. La nostra legislació és clara i ens obliga, especialment als que aspirem a formar part del consell de govern, a ser precisos en aquest punt. Aquest país necessita uns mitjans públics a tot arreu i per a tothom. I aquí tenim un camp de millora molt important i no cal que inventem gaires coses; com molt bé deia la Carme Figueras anteriorment, l'EU ja ens ha assenyalat el camí. Les prescripcions són clares, precises i concises. Aquí tenim una oportunitat per seguir les passes dels mitjans públics més avançats d'Europa, els quals ja han aplicat amb èxit aquestes recomanacions.

Acabo. Com saben, diputades i diputats, el repte és important. El moment és crucial. O l'afrontem amb la profunditat i la dimensió que pertoca, o el tren del futur es pot escapar. La llengua i la cultura catalanes necessiten aquesta nova corporació com una eina imprescindible per al seu futur. I com els hi deia en l'inici de la meua intervenció, per a un professional que ja té una llarga trajectòria en el sector audiovisual poder gaudir d'aquesta oportunitat és un honor i una responsabilitat.

Al llarg de la meua carrera he tocat moltes tecles: la periodística, la de la gestió, la de dirigir equips humans, la de compartir responsabilitats, la de gestionar el dia a dia o la de treballar una visió estratègica sobre com afrontar el futur. I en els darrers anys he transitat pel sector audiovisual privat amb responsabilitats diverses vinculades a operadors com la mateixa corporació o la majoria d'operadors televisius del

nostre entorn. I en el sector públic darrerament, afrontant el repte d'establir un nou full de ruta per al sector de la ràdio i la televisió de proximitat de Catalunya, des de la XAL; uns anys que, modestament, crec que he aprofitat i que ara em donen el coneixement i l'equilibri necessaris per afrontar aquesta responsabilitat.

Voldria acabar fent un reconeixement explícit als professionals, als enviats especials i les enviades especials que estan al front pel seu magnífic treball.

Moltes gràcies, i estic a la seva disposició per al que disposin.

El president

Gràcies, senyor Garriga. En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat David Pérez.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. També moltes gràcies, senyor Garriga, per aquest compromís amb el servei públic i amb el servei públic de comunicació, que veiem al seu currículum, aquest compromís amb el servei públic i aquest compromís amb la comunicació; aquest compromís amb els mitjans de comunicació és pràcticament de tota la vida. I jo, si una persona està tota la vida fent una cosa, per mi és quelcom positiu, eh? I si hi ha una persona que tota la vida pensa d'una determinada manera, per mi també és quelcom positiu, eh?

Efectivament, la transformació digital està passant pel mig. D'acord, innovació, continguts i participació, però en el tema dels continguts som un servei públic, i com som un servei públic moltes vegades no podem competir en les mateixes eines amb d'altres operadors privats. I, diguem-ne, l'audiència, no?, l'audiència que pesa sempre sobre el sector públic de vegades ens fa fer les coses de manera diferent o de manera no adequada. Però, es miri com es miri, hi ha una part de la població que està passant de veure la televisió i la ràdio públiques de la manera que hem vist històricament, s'està passant de la manera més ràpida en funció de la transformació digital a les plataformes diferents.

I és en aquest sentit..., vostè ho deia, vostè ho ha explicat perfectament, tenim un repte. Tenim un repte que és molt rellevant. Quan pensa vostè que podem afrontar de manera decidida aquest repte que ens posa sobre la taula, aquesta transformació digital, aquestes plataformes diferents, i, per tant, podem modernitzar els nostres mitjans públics del nostre país, aquesta nova realitat que tenim al nostre país?

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, president. Bueno, la verdad es que el Partido Socialista se ha puesto las botas en este reparto de sillas, ¿no? Se han llevado ustedes una parte interesante del pastel, de un pastel que se van a comer ustedes, pero que, desde luego, pues, tienen que pagar todos los catalanes. Señor Garriga, hemos visto su currículum. Hemos visto que ha pasado, pues, varios años en los medios de comunicación, en distintos medios de comunicación, pero que también ha sido jefe de prensa del Partido Socialista y del Partido Comunista, el PSUC.

Vaya, vaya, no sé, no sé, es preocupante, ¿no?, que los catalanes tengan que ser accionistas forzosos de una televisión pública que, además de insultarles, pues, además tiene que pagar el sueldo a comisarios políticos separatistas, socialistas, pero encima con usted, señor Garriga, tendrán que pagar el sueldo al comisario político comunista dentro de los medios de comunicación públicos. En fin, si esta es la renovación, pues, que baje Dios y lo vea. Desde luego, vamos a votar en contra.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari de la CUP, té la paraula el diputat Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Gràcies, senyor president. Bon dia, senyor Garriga. Reiterar-nos en lo que ja hem dit des del nostre grup, que, malauradament, el procés amb el que s'ha realitzat aquesta renovació invalida una renovació que per nosaltres era urgent i necessària, i també per al sector. Malauradament, tenir present i recordar aquest manifest, que no s'ha tingut en compte per part dels tres partits majoritaris, no?, sobre la renovació i la direcció de la CCMA.

I sí que volia, un cop dit això, fer-li un apunt, perquè el que sí que hem pogut observar aquests darrers anys és com a través de la contractació externa, doncs, s'ha aconseguit determinades tasques que es feien internament des de la corporació a tercers, també, entre altres, al Grup Lavinia, permetent, per tant, una contractació en unes condicions molt pitjors per als treballadors i treballadores, que acabaven fent tasques que haurien d'haver estat tasques internalitzades per la pròpia corporació, a parer nostre.

Vostè, si no he vist malament, ha estat director durant bastants anys d'aquest grup i, per tant, li volíem preguntar concretament què farà per garantir els drets dels treballadors i treballadores, tant propis de la corporació com a través de tasques externalitzades, per tal que respectin convenis, que estiguin dins les condicions laborals i que no a través d'aquesta contractació externalitzada s'utilitzi per rebaixar les condicions laborals als treballadors i treballadores.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, moltes gràcies. Senyor Garriga, benvingut, i com li dèiem, crec que igualment els hem de felicitar pel seu nomenament, malgrat que, evidentment, no estem gens d'acord en com s'ha fet. Vostès saben que, més enllà de la trajectòria que puguin haver tingut professional, el fet que el nomenament del seu càrrec obeeixi, bàsicament, a un tema de quota de partits i a un acord entre partits, nosaltres creiem que invalida totes aquestes propostes de renovació de la corporació, perquè al final és un acord del qual aquest nou consell ja parteix una mica amb un defecte de base, amb un defecte d'inici, que és que un dels grans reptes –ja s'ha comentat també anteriorment– d'aquesta renovació del consell de la corporació era la despartidització del consell de la corporació, i és evident que no ho aconseguim.

Vull dir, el seu perfil, més enllà de l'experiència que té en la comunicació local..., i que també sí que ens agradaria que ens expliqués una mica com podria aprofitar-se aquesta experiència en la comunicació local i reorientar potser alguna de les prioritats que té la corporació, justament, enfortir la capacitat d'aquesta xarxa de comunicació local, d'aquesta xarxa de proximitat que és important, perquè, de fet, és una de les demandes històriques dels mitjans de comunicació local, no?, aquesta manca de col·laboració i de cooperació per part dels grans mitjans públics cap a aquests altres mitjans que també fan una feina important i quotidiana.

Però, malauradament, com dèiem, creiem que al final ha acabat sent un «més del mateix», amb algunes cares diferents, però cares que ja venien d'estar vinculades a l'àmbit de la comunicació. Vull dir, és que en aquest cas vostè ha estat cap de premsa del PSC, però és que la senyora Ribas també. O sigui, ja tindrem una gran presència de responsables de premsa del PSC al consell de la corporació. Són dos de set; és una representació bastant significativa.

Per tant, el que sí que ens agradaria preguntar-li és el mateix que ja li hem preguntat abans a la senyora Figueras, i és, exactament, si al final el que acabarà sent és el mateix, quatre representants del sector independentista al consell de la corporació, tres del PSC, que s'estaran esbatussant entre vostès mateixos sense ser capaços d'arribar realment a una proposta de corporació i de programació i de renovació de la corporació que sigui plural, que sigui diversa, que sigui compartida.

Nosaltres creiem que no s'ha respectat aquesta voluntat de renovació que inspirava la llei. Les demandes del sindicat de periodistes, del Col·legi de Periodistes de que realment es possessin al capdavant i la màxima prioritat fos l'experiència de professionals vinculats al món dels mitjans de comunicació sense estar vinculats al món de la comunicació dels partits, creiem que això no es compleix. Com dèiem, nosaltres utilitzarem les eines d'aquest organisme per fer seguiment, però sí que els volem traslladar que, malauradament, no podem donar suport a aquest nomenament perquè creiem que la manera com s'ha fet no és adequada a l'esperit de renovació que es buscava amb la llei. Que, al final, vostès tindran el suport dels partits que els han nomenat, no?, a partir de les quotes que han tingut cada partit dintre de l'acord que han fet entre tres partits, però que, malauradament, no tindran el suport de cap grup més de la cambra, i creiem que això és una mala notícia per a la corporació.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Anna Grau.

Anna Grau Arias

Gràcies, senyor president. Bueno, señor Garriga, es usted otro ejemplo paradigmático de candidatos socialistas sobradamente preparado para cargos que se dan a dedo como este. Usted tiene un currículum técnicamente relevante. Desde luego, no aterriza en esto como un astronauta en Marte, conoce los medios de comunicación por dentro y conoce muy bien el PSC, también por dentro. Nos han sonado bien muchas de sus sensatas reflexiones técnicas, pero nos quedamos con la idea de que no ha entrado usted en el fondo de la cuestión.

Si nos creemos, como decía yo antes, que el PSC viene a reformar, refundar y hasta purificar, podríamos brindar con champán por la llegada de alguien como usted. Por desgracia, hay antecedentes inquietantes. Usted viene de ser consejero delegado de la XAL, la Xarxa Audiovisual Local, que, si no lo recuerdo mal, se creó y se implementó desde la Diputación de Barcelona con ánimo de ser una especie de alternativa audiovisual y territorial al discurso único de TV3. En la práctica, se ha quedado en el salón de recibir, donde se emite el inefable y carísimo programa de Marcela Topor, la señora de Carles Puigdemont, otra cónyuge del *procés* puesta a pan y cuchillo con el dinero de todos. De verdad que no se entiende para qué quieren ustedes, señores socialistas, una XAL y hasta una Diputación de Barcelona, si en la práctica allí se lo reparten todo con Junts per Catalunya.

Si se trata de colocar más y más gente, lo entiendo. Pero si se trata de cambiar paradigmas, de verdad que no lo entiendo. Como no entiendo que se ha propuesto nada menos, nada menos, que el nombre de Enric Hernández para substituirle a usted en la XAL. Ya sé que este no es objeto de la presente audiencia, pero me parece relevante, a la par que preocupante, el poco cuidado que pone el Partido Socialista en proponer a según qué candidatos, que ya han pasado por la dirección de informativos y de actualidad de Radiotelevisión Española como el caballo de Atila. Todavía no ha vuelto a crecer la hierba en el ente público. Pocas veces se ha visto a un periodista tan contestado y criticado por sectario y por poco profesional por la mayoría tan grande de sus subordinados y compañeros.

En fin, si en la XAL se hacen fuertes personas como la señora Puigdemont o el señor Hernández, me temo que esto nos abocará a la conclusión de que, como yo me

temía, los aires de modernidad que el PSC dice querer aportar al mapa audiovisual catalán, y que algunas personas de su partido, insisto, como la señora Beatriz Silva y el señor David Pérez, parecen creerse y hasta tomarse en serio, pues, más que aires, sean ínfulas. Y que, en resumen, todo esto sea más de lo mismo: más pasteleo, más caspa y cero renovación de nada.

Por si acaso, le traslado la misma pregunta que a su correlacional señora Figueras. ¿Le parece buena idea una comisión de investigación de las irregularidades políticas, financieras y hasta de libro de estilo de la *corporació*? ¿O mejor no, no se nos vayan a enfadar sus socios de Junts per Catalunya?

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Francesc de Dalmasas.

Francesc de Dalmasas i Thió

Gràcies, president. Gràcies, senyor Garriga, sigueu ben tornat. Si no ens equivoquem, ja va ser conseller de la corporació entre el 96 i el 99, i, per tant, coneixeu bé la casa. Nosaltres, en aquesta intervenció, us volíem fer personalment, però també és una reflexió que volem fer al conjunt de nous consellers que avui estem valorant com a idoneïtat. Volem posar l'accent en el paper del periodisme en els mitjans de la corporació. Probablement, perquè la corporació i els seus mitjans representen tot allò que voldríem en molts altres sectors que existís i, en aquest cas, ja ho tenim i ja existeix.

És curiós que amb el conflicte d'Ucraïna, per exemple, hem destacat molt la magnífica feina que han fet tant en Lluís Caelles, la Cèlia Cernadas, en Manel Alías. Però jo recordo que, per exemple, a Bòsnia, si no ho recordo malament, el primer equip de periodistes que va arribar després de la matança de Srebrenica va ser de Televisió de Catalunya. Hi havia el Nicolás Valle, que ha estat tota una referència en el sector fent la seva feina. Recordo, durant la guerra de Kosovo, que quan va arribar en Toni Arbonès, de Catalunya Ràdio, el Manu Leguineche, el mestre Manu Leguineche, li va dir: «*Ya ha llegado el maestro*». Per tant, ja ha arribat el mestre, i estava parlant d'un periodista de Catalunya Ràdio que també és una referència en l'àmbit internacional.

I, finalment, me'n recordo també que durant la guerra de l'Afganistan en Jordi Regàs feia unes cròniques magnífiques amb allò que li dèiem «teletelèfon», perquè encara no sabíem com s'havia d'anomenar, i el que feia sobre el terreny, senzillament, des del telèfon enviar imatges en directe. Per tant, el que passa ara només és el resultat de tota aquella feina que s'havia fet i que molts vam poder viure orgullosament en directe, per com eren considerats els mitjans de la corporació en aquestes situacions complicades en l'àmbit internacional.

I, probablement, la base de tot això era perquè eren professionals ben tractats, però, sobretot, perquè eren bons professionals, eh? Kapuscinski deia que per ser bon periodista primer de tot cal ser bona persona. I ja sap vostè que si alguna cosa trobarà a la corporació són molt bones persones. Per tant, a nosaltres ens trobarà poc en el debat de la refundació, de la novetat, perquè, segurament, el que cal és aprendre molt del que s'ha fet bé i, en molts casos, fins i tot, tornar-hi. Hem de tenir en compte que els periodistes de TV3 són una referència en el sector. Ho són per la seva actitud i capacitat professional, però també ho són per com són tractats econòmicament, perquè sap que és un sector que malviu en molts casos en la precarietat. Per tant, hem de continuar sent referents. No han de ser apuntats per ser-ho, sinó que han de ser orgullosament referents.

I nosaltres volem la corporació, volem sobretot més periodisme, més servei públic. Volem, perquè ens entenguem, poca TV3 i molta Televisió de Catalunya, igual que volem poc Catalunya Ràdio i molta ràdio nacional de Catalunya, perquè sigui

aquesta referència que li deia en començar que teníem a nivell internacional. Nosaltres volem que es mantingui. I, per tant, li volíem interrogar, de la manera que li sembla, i sabem que té poc temps, sobre, evidentment, com es farà per mantenir, promocionar aquest bon periodisme a la casa.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Moltes gràcies, president. Benvingut, senyor Garriga. En el seu cas, doncs, ha volgut centrar molt la seva intervenció en aquest acord del que farem a la corporació catalana de mitjans. Crec que és important posar-hi l'accent, no?, perquè diria que era la senyora Figueras que també ho destacava. És la primera vegada que primer pactem el què i després ja s'ha arribat a l'acord del qui, no? Perquè el que realment és important és el repte que tenim per endavant en els mitjans públics del país.

En el seu cas, m'agradaria assenyalar, no?, veient el seu currículum, la seva trajectòria professional, doncs, de fet, ho feia la diputada Segovia, l'encaix que ha de tenir la corporació catalana de mitjans amb la Xarxa Audiovisual Local. Vostè n'ha estat el conseller delegat i penso que és interessant saber quin és l'encaix que poden tenir aquestes dues xarxes de comunicació imprescindibles al nostre país, en aquesta mirada més global com són els mitjans de la corporació catalana. Però amb aquesta mirada local que també és molt necessària, i especialment els que hem treballat als mitjans locals, doncs, sabem de la importància dels mitjans locals.

Vostè, precisament, al capdavant de la XAL, ha treballat en el pla estratègic per al període 2020-2025, i un dels reptes també és la creació d'aquesta plataforma de continguts. Voldria saber si aquestes dues plataformes, les que hi ha el repte de crear en l'àmbit de la XAL i el repte de crear aquesta plataforma de continguts, o de, més que crear, readaptar la plataforma de continguts actual que té TV3, que té la corporació catalana de mitjans, si poden tenir encaix l'una amb l'altra.

Després, vostè també ha parlat de producció audiovisual. Vostè també ha estat al món de les productores i, per tant, sabem que TV3, en aquest cas, ha estat sempre motor de la producció audiovisual a casa nostra. Tenim exemples d'èxit del talent que tenim a casa. Ara, recentment, doncs, hem tingut l'Os d'Or per la pel·lícula *Alcarràs*, que crec que és un exemple del talent que tenim a casa nostra i la necessitat de tenir una corporació catalana de mitjans forta per seguir sent motor tractor d'aquesta producció audiovisual. Per tant, doncs, una mica saber en aquesta lògica quins són els reptes de la corporació, i per fer tot això calen recursos. Al final, estem parlant de recursos. Estem parlant de més dotació econòmica i, per tant, també saber, doncs, com veu vostè aquesta necessitat de tenir més recursos per poder fer totes aquestes funcions que té encomanada la corporació catalana de mitjans.

Reiterar-li, com he fet amb les anteriors persones que han intervingut, doncs, l'agraïment per assumir el repte que tenim per endavant i posar-nos al seu costat per seguir treballant.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Senyor Garriga, té deu minuts per contestar les consideracions que li han fet.

Lluís Garriga Paituví

Primer de tot, jo personalment i la resta de companys i companyes, companyes i companys que formarem part del consell de govern, estem a la seva disposició. Hem vingut aquí a treballar per tirar endavant un projecte i per fer-ho de forma compartida amb tots vostès. Perquè tenim unes responsabilitats compartides, cadascú des

del seu àmbit. Per tant, no tingui cap mena de dubte que el nivell col·laboratiu, fins i tot, aprofundir en les dinàmiques que fins ara funcionaven i generar comissions de treball, etcètera, ha de ser un dels nostres reptes i dels seus reptes, de les dues parts.

Segona consideració, el repte periodístic. Explicaré una cosa que, del meu currículum, passa una mica desapercebuda. Jo, a més a més d'estar al consell de govern de l'antiga corporació, quan treballava a Radiotelevisió Espanyola i es van celebrar els jocs olímpics, es va crear el Canal Olímpic, que es va instal·lar físicament a les instal·lacions de TV3. I jo, en aquella època, que treballava a Televisió Espanyola, vaig ser el responsable dels informatius del Canal Olímpic. És a dir, l'esperit periodístic el porto a la sang. Després he anat evolucionant, he anat compaginant més en les tasques de gestió, per tant, per mi és fonamental. Ho he dit en la meua intervenció, la raó de ser de la corporació són els continguts, sense cap mena de dubte.

Segona consideració. Mirin, algunes dades concretes. Està canviant tant, el nostre món, i a una velocitat de vertigen. Aquest any, per primera vegada, el parc audiovisual de les llars catalanes supera el cinquanta-dos per cent de l'SmartTV connectat. L'any passat, un any enrere... Això són dades de 21, dades de 20, onze punts menys. En un any, onze punts més. El consum de la televisió lineal en totes les franges d'edat fins als seixanta-cinc anys està caient en picat, i només la sosté de seixanta-cinc anys en amunt, que ha crescut un 1,7. Però a la franja d'entre quatre i quaranta-quatre anys la davallada és del trenta-dos per cent, i a la franja que va dels quaranta-quatre als seixanta-quatre és del dotze per cent. Quan tenim la televisió connectada, vostès ho saben perfectament, fugir de la TDT és lo més fàcil, i fugir de la freqüència modulada és lo més fàcil.

Però hi ha una cosa de responsabilitat pública que l'he dita a la meua intervenció i la vull tornar a ressaltar. La tecnologia no ens ha de fer perdre de vista que tenim una responsabilitat pública. I la bretxa digital l'hem d'evitar pertot. Per tant, els propers anys serà molt important la transformació digital que haurem de fer a la corporació, però serà igual d'important mantenir uns nivells de qualitat estandarditzats de la programació lineal.

No voldré entrar en gaires coses molt concretes del passat, però sí només dir una cosa. Tota la contractació pública que vaig ajudar a participar des d'una empresa privada sempre es va fer de comú acord amb els plecs i les prescripcions públiques fetes pels poders públics. Totes, de la primera a l'última. Perquè, si no, no haguéssim guanyat. I aquí van els salaris també. Per tant, on està la responsabilitat?

Tercera consideració que volia explicar, el món local. I ho he dit al final, eh? El bagatge d'aquests dos darrers anys per mi ha estat molt útil i crec que puc aportar un valor afegit, no només en el desenvolupament del pla estratègic, sinó també en el model de plataforma que estem impulsant. El model de plataforma del món de la comunicació local, de la televisió i de la ràdio, és un model col·laboratiu, que ha d'aspirar a trobar sinèrgies amb la plataforma que tiri endavant la corporació.

L'espai públic de l'audiovisual en català ha de ser un espai usable, i això vol dir que s'hauran de trobar moltes sinèrgies. Fins a quin punt i com, ho haurem d'acordar conjuntament, ho haurem de debatre, ho haurem de compartir, però que hi ha d'haver espais col·laboratius al més intensos possibles, millor.

Aquesta transformació digital deia que no ens ha de fer perdre de vista el tema de l'experiència de la linealitat. A veure, TV3 té la satisfacció de dir que és la televisió líder de Catalunya, i això és una dada molt, molt rellevant. Però si ens mirem les coses d'una altra manera, des del punt de vista de l'audiovisual català i del concepte de «servei públic» per al conjunt de la societat catalana, això és una mica més complicat.

Mirin aquestes dades. (*L'orador mostra uns gràfics.*) Això són les dades fetes públiques pel CAC respecte als grups televisius. El primer grup televisiu, amb un 26,1, és el grup Mediaset; el segon, amb un 23,7, és Atresmedia, i el tercer és la corporació, amb un setze per cent. Aquesta és la nostra realitat. I per què ens passa això?

Això ens passa per moltes raons, però una, sobretot; per aquesta. (*L'orador mostra uns gràfics.*) I què diu aquesta gràfica? Que hem passat en uns anys de destinar 150 milions d'euros a la producció a destinar-ne 50. Això és responsabilitat nostra, dels que estem a aquesta sala, i, si ens donen vostès el vostre suport, serà responsabilitat d'aquest consell de govern. I, efectivament, necessitarem més recursos per fer tot això. I, per tant, segur que hi ha molts elements externs que ens influeixen, que ens condicionen, però també n'hi ha d'interns, i és la nostra responsabilitat trobar el camí per resoldre aquesta situació.

Això conflueix en un moment dolç, de reactivació del sector audiovisual, si som capaços d'afrontar el *hub* amb tota la seva dimensió; el *hub* com un element de col·laboració publicoprivada que sigui un element d'internacionalització de la nostra indústria, dels nostres continguts. Ja no s'hi val no fer sèries que puguin tenir una transcendència molt més enllà del nostre àmbit geogràfic. Hem de ser capaços de pro... I això val diners, i, per tant, necessitarem més diners, i aquí estarà la seva responsabilitat.

Moltes... Crec que no em deixo res. Ah, sí, una darrera qüestió, també amb relació al tema local. Miri, jo ja tinc una edat, i he participat, amb més encert o amb menys encert, al consell d'administració de la corporació catalana, quan no era consell de govern, i he participat al consell d'administració de Barcelona Televisió, i actualment soc membre del consell d'administració de la Xarxa Audiovisual Local. Aquests tres consells són diversos en la seva composició i no he tingut cap problema. En el cas de la XAL, que hi tinc la màxima responsabilitat, amb una composició diversa a la que tindrem a la corporació, jo crec que les coses han funcionat molt bé.

I, després, jo no tinc cap problema, senyora Grau, en convidar-la, mentre jo encara sigui conseller delegat de la XAL, que fins que no prengui possessió..., a acompanyar-la a la XAL, fer una visita, tenir una entrevista amb el comitè d'empresa, una entrevista amb el comitè professional, i allà vostè podrà valorar, amb tots els criteris, la meua gestió, no només condicionada per uns titulars periodístics.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Garriga. Trenta segons per fer el canvi. No se me'n vagin de la sala, que l'altra vegada hem allargat més del compte. Gràcies.

(*Pausa llarga.*)

Senyor Noguera, quan vulgui. Senyores diputades, senyors diputats, tornarem a reiniciar aquesta comissió amb l'audiència del senyor Lluís Noguera i Jordana.

Lluís Noguera i Jordana

Bon dia. Bon dia, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, primer de tot, voldria manifestar l'agraïment als grups que m'han proposat per ésser membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Destaco l'àmplia majoria que ens proposa i la destaco com a signe positiu del moment i de la renovació del marc institucional català. No hi és tothom, però hi som molts més que abans. Hem de seguir sumant. No és menor el valor de posar-se d'acord. No és menor la voluntat de sumar. I les sensibilitats diferents són les que poden garantir un bon encàrrec al més professional i al més independent. Aquesta és la nostra voluntat, i els hi demano i els hi prego que ens ajudin.

I, en aquest sentit, vull destacar que, al costat de la proposta de nomenament, hi ha un encàrrec, hi ha un document, els reptes de la corporació que guiarà el desenvolupament d'aquesta nova etapa engrescadora de la principal empresa cultural i de comunicació del nostre país. Un encàrrec que facilitarà, i és el meu desig, l'entesa i que en aquesta nova etapa el consell sigui en positiu, amb consens, amb ambició, amb molta ambició, i amb professionalitat. És així com ho entenc. Crec que sé construir. Crec que puc contribuir a construir. Ho devem a la ciutadania. Ho devem a les

treballadores i treballadors dels nostres mitjans, de la corporació, qui hauran de fer la feina, qui han fet la feina i la seguiran fent. Confiem en tots vosaltres.

Tenim un exemple magnífic aquests dies de compliment del mandat públic per part dels corresponsals de TV3 i Catalunya Ràdio a la guerra. Gràcies. Repeteixo, doncs, que els hi devem a la ciutadania, als treballadors i les treballadores i a aquesta mateixa cambra, que ens farà, espero i demano, confiança.

Dit això, quatre punts bàsics de trajectòria, servei públic, repte i projecte. Trajectòria, he tingut la sort i el privilegi de treballar en entorns professionals públics i privats en posicions directives públiques i de clara acció transformadora i en posicions directives privades, en programes o equipaments de referència i d'èxit internacional, formant part dels equips o liderant-los. Em presento com un expert en cultura, en anàlisi en polítiques públiques, en gestió cultural en l'àmbit públic, en l'àmbit local i en l'àmbit nacional, en l'àmbit privat, en l'àmbit associatiu i, sobretot, en la gestió. I, si se'm permet, amb una especialització en centres culturals, museus, sobretot de ciència, centres d'art, fàbriques de creació, districtes culturals i creatius, en definitiva, en organitzacions de mediació, informació, comunicació, formació i coneixement. Un museu és un gran, gran mitjà de comunicació. No en tinguin cap dubte.

En tota la meva experiència de més de trenta anys dedicant-me a la cultura m'ha tocat de manera especial responsabilitzar-me de la gestió, fer que l'ideal i el real s'acostin al màxim. Fer possible les coses, d'aterrar les idees i els propòsits per tal que puguin ser i maximitzar-ne els seus objectius. Aterrar vol dir garantir l'equilibri pressupostari, cerca de recursos, lideratge d'equips, millores d'estructures organitzatives i alhora identificar totes les possibilitats de l'ordenament jurídic vigent.

En clau de corporació, capacitat organitzativa i imaginació en la transformació empresarial; trencar amb les búnqueritzacions excessives de les organitzacions nostres; identificació de noves fonts d'ingressos; construcció d'orgull de la institució; consciència del que fem i del per què ho fem, sempre per fer créixer el múscul del sistema cultural i audiovisual. I voldria recalcar que sempre –sempre, crec, humilment, sempre– pensant en qui vingui després, que ho trobi més endreçat, més capacitat i amb una planificació rigorosa i professional.

Per tot això, espero ser útil a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais. Com a president de la comissió de seguiment del contracte programa de la corporació durant els anys 2006-2010, tinc l'experiència de les dificultats, de les voluntats, de les falles, de l'estructura pressupostària i les seves problematitzacions.

Servei públic, compromís clar i inequívoc amb el servei públic. Article 26.1 de la llei de la comunicació audiovisual, claríssima assumpció d'aquest mandat. El nucli fundacional del servei públic és el dret a la informació, el dret a la informació veraç, qualitativa, equilibrada, que doti d'eines la ciutadania per poder créixer; un servei públic d'informació i de continguts educatius i culturals, de normalització del català, de motor de la indústria, de continguts d'entreteniment i totes les missions públiques específiques llistades en l'article esmentat.

Allò que Tony Judt anomena «contribuir a l'ascensor social». Ell analitza l'origen de la BBC després de la Segona Guerra Mundial i així ho identifica. Els serveis públics igualen, per això són, han de ser, universals. Per la meva formació acadèmica en filosofia, el mapa epistemològic i ètic dels conceptes «informació», «coneixement», «deliberació» i «ciutadania» són claus per poder concebre un marc compartit i bastir el seu sistema de relacions i equilibris. Els mitjans de comunicació són una de les peces bàsiques de qualsevol sistema democràtic, de qualsevol societat que es vulgui contemporània.

Sota el nostre mandat públic, garantim l'accés universal a la informació, als continguts i l'accés de col·lectius socials de la nostra diversitat com a societat. Tenim un gran enemic: les fàbriques de *fake news*. La informació d'avui és més necessària que mai en aquest món clarament desbocat de fonts de coneixement. El preu que paguem pel coneixement és la pèrdua de comprensió en el sentit que hi ha tant, tant

coneixement que ens manca temps per comprendre, compartir i deliberar. A mesura que es ven més, ens és més difícil comprendre. Ho remarco des de la posició de ciutadà que es forma al llarg de la vida.

Existeix un estudi, el del noranta-cinc per cent, un estudi realitzat als Estats Units per un dels més importants avaluadors d'impacte de projectes educatius i d'acció social de museus, un referent dels *visitor studies*, John Falk. La referència de l'estudi, si ho desitgen, els hi puc donar després. En aquest estudi demostra com els coneixements dels ciutadans estudiats es conformen en un noranta-cinc per cent un cop finalitzada l'etapa obligatòria escolar. Per tant, nosaltres volem formar part d'aquesta cadena de valor. No podem ser aliens a aquesta responsabilitat. Cal encarar reptes. No tinc cap dubte que els nostres mitjans han fet un treball extraordinari i el seguiran fent, i més des del repte d'esdevenir una fàbrica de continguts a l'era digital. Garantir drets. Garantir el mandat del servei públic a l'era digital, un repte tecnològic amb rostre humà.

Hem de ser una fàbrica de continguts en el context d'una de les revolucions culturals de la nostra espècie, no una televisió i una ràdio, que també –s'ha dit clarament en la intervenció anterior–, però, sobretot, una fàbrica de continguts de qualitat, útil a la nostra cultura, a la nostra llengua, als nostres creadors i a la nostra ciutadania. Continguts que caldrà desplegar per molts i moltes diferents pantalles i canals de distribució. Haurem de ser una corporació industrial, comercial i clarament digital, amb un gran laboratori de prototipatge. Una fàbrica que entengui que forma part d'un ecosistema, i que en aquest també ha de relacionar-se i empatitzar amb el món local i el seu paper també de servei públic.

Molts reptes i un d'especial, els infants i els joves, que no són ben bé el mateix. Si els continguts no els fas tu, te'ls fan. La campanya massiva i desregulada que reben els nostres infants i joves a través de continguts audiovisuals és tan gran que tenim molta feina per ser un dels seus referents de continguts i d'informació d'actualitat. No miren la televisió, no escolten la ràdio. Es relacionen d'una altra manera amb els dispositius de la comunicació. I nosaltres, per tant, hem de canviar i haurem de liderar formes de comunicació.

Projecte, etapa de refundació –s'ha dit. Etapa de ser més conscients que mai que la corporació forma part de l'ecosistema català i europeu audiovisual, i, per tant, ha de ser part activa de l'estratègia del país. I, en aquest sentit, ara mateix hem de dir que la corporació ha de ser present i ha de ser un actor important en el projecte de Catalunya Media City i de la política audiovisual pública i industrial. Una fàbrica genera plusvàlua i la gran fàbrica de la cultura i la comunicació, també. Una plusvàlua que vol dir valor, valor públic. Una plusvàlua generada –és enorme, la nostra– en termes de creativitat, formació, ocupació, estimulació, informació qualitativa, generació d'indústria, de competència, d'exigència professional, de capacitació als joves a imaginar i d'illusionar en salut i esport, d'iniciatives comunitàries i de responsabilitat social, d'empoderament en femení, de poder mostrar-nos com a ciutadans culturals al món i no només consumidors.

La societat de l'oci en clau democràtica i cultural. I una fàbrica compromesa amb les altres espècies, i, per tant, responsable i verda. Hibridisme, el present i el futur, analògics i digitals. Hi afegeixo pantalles i presència a la plaça pública. També presència a la comunitat. Som una empresa que competeix en un terreny de joc desigual amb la resta d'operadors. Una empresa on la llengua no és la majoritària del mercat –primera desigualtat. La segona és que tenim més condicionants que les altres, ja que no està precisament de moda l'entreteniment de qualitat amb valors. Però quan l'hem fet som referents i té audiències més que excel·lents. I tercera: tenim reguladors i directrius europees que ens controlen sense controlar el conjunt del sistema.

Vivim en una comunitat cultural més gran que el nostre petit país, Catalunya. No ho podem oblidar. No ho volem obviar. No ho hem de desaproveitar tampoc des

del punt de vista de mercat, l'espai català de comunicació, i l'aranès i la cultura occitana. Avui dia sabem què costen les coses, però no sabem massa bé el valor que tenen. Doncs reivindicuem el valor social, professional i de país de la corporació, de la televisió, de la ràdio en els termes expressats. Espero, doncs, poder contribuir a ajudar a crear aquest valor públic.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Noguera. Per començar la tanda dels grups parlamentaris, en primer lloc, té la paraula el diputat Pérez, pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. I moltes gràcies, també, senyor Noguera, pel seu currículum i pel projecte que vostè acaba d'explicar fa un moment. Compartim tot el que ha dit, o majoritàriament tot el que ha dit. Especialment, coincidim en la necessitat de refundació, d'aquesta nova etapa, i coincidim també en que l'entreteniment amb valors ha de ser un dels principals objectius dels continguts de la nova radiotelevisió pública catalana.

El seu currículum, clarament, va en la direcció del que ens marca la llei, aquestes funcions d'administració i d'alta direcció i de responsabilitat similar en entitats públiques o privades, preferentment en el sector audiovisual. Però sí que..., sense cap dubte, és un currículum absolutament adequat a aquest lloc de treball. Però sí que m'agradaria posar en valor el que vostè ha fet, que és aquest projecte comú que comparteix amb la resta de membres. I és en aquest sentit que..., per cert, no gaire criticat. Critiquen molt les formes, però del projecte que tothom s'ha compromès a tirar endavant no n'he escoltat moltes crítiques. M'agradaria saber la seva opinió, de quina manera vostè podria col·laborar, de manera específica o de manera més específica, per tirar endavant aquest projecte que vostè també ha fet seu.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, president. Bon día, senyor Noguera. Han pasado diputados, secretarios generales, jefes de prensa de los partidos políticos de siempre e incluso consejeros. Para hacer una intervención muy breve, esto ni es renovación, ni es reforma ni es absolutamente nada. Esto es reparto de sillas, esto es pasteleo, esto es endogamia y esto es nepotismo, a costa, por supuesto, del dinero que tienen que pagar todos los catalanes. No vamos a participar de este circo y vamos a seguir trabajando para cerrar TV3.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el diputat Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Gràcies, senyor president. Bon dia, senyor Noguera. Bé, malauradament, com ja he dit en ocasions anteriors, no podem valorar el seu currículum degut a l'acord al que s'ha arribat per aquesta renovació, que per nosaltres és contrari als principis de la llei de renovació i, malgrat la urgència i necessitat, s'ha perdut una oportunitat o una peça de roba en la bugada. I, en tot cas, fins aquí.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom d'En Comú Podem, té la paraula la diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, moltes gràcies. Crec que és evident –i malauradament– que segons van passant els diferents candidats al consell de govern de la corporació, al final els grups que no estem d'acord amb la manera que s'ha pres, doncs, cada vegada tenim menys coses a dir sense risc de repetir-nos moltíssim. I, de fet, també és curiós, perquè a partir de les intervencions o de la durada de les intervencions dels grups que donen suport a aquesta proposta de membres del consell de la corporació, és evident, fins i tot per a qui no ho sàpiga, qui és candidat de qui, no? Vull dir, si és el candidat propi, en parlem més i som bastant més reconeixadors dels mèrits del candidat; si és el candidat que han proposat els altres partits de l'acord a tres, doncs, ja no en parlem tant i potser no cal dir massa cosa, no?

A nosaltres això ens sembla trist. Ens sembla ja un símptoma del que està passant amb aquest acord. Em sap greu que persones amb un currículum que pot ser interessant, com el seu, podríem discutir si és més o menys adequat al càrrec que ocuparà, perquè experiència en mitjans de comunicació, més enllà de la que va tenir quan va ser un càrrec de direcció per part d'un dels partits que formen part de l'acord, doncs, tampoc en té gaire. Però, com dèiem, no és tant d'entrar a l'anàlisi del currículum, sinó el fet, doncs, això, que per a la resta de grups que no estem d'acord en com s'ha fet aquest acord, en que considerem que això no contribueix a aquesta despartidització, aquesta renovació del consell de la corporació, creiem que realment entrar en el tema del currículum tampoc ajuda, perquè les raons per les quals han estat nomenats no és tant el currículum de vostès, sinó la seva afinitat política.

En aquest sentit, i dintre de tot, entenem la seva experiència en el món de la ciència i entenem que el tema de la divulgació científica és un dels grans reptes també dels mitjans públics de comunicació i, en concret, tots els temes de ciència vinculats a igualtat d'oportunitats entre homes i dones, sí que ens agradaria que sigui una cosa que puguem veure més endavant, que hi ha una transformació en aquest sentit intentant, com a mínim, treure aquelles virtuts de les persones que ocuparan durant molts anys un càrrec molt ben remunerat i en els quals estem dipositant, doncs, totes aquestes esperances de renovació, d'una renovació que és necessària, malgrat que comencem amb molts dubtes sobre que sigui possible en aquest mandat.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Anna Grau.

Anna Grau Arias

Gràcies, senyor president. Señor Noguera, llega usted a esta audiencia propuesto por Esquerra Republicana, habiendo sido un alto cargo de la Generalitat tripartita presidida por Montilla. En fin, que seguimos sin encontrar una sola persona en esta lista que no tenga una trazabilidad política clara. Sin embargo, forma usted parte del pelotón de los listos, no de los torpes. Su currículum es también más que digno. De todas las personas de confianza política, subrayo, que se puede elegir para dirigir Caixaforum o para estar en el consejo de gobierno de la *corporació*, seguramente usted será de las mejor preparadas y más capaces de hacer un buen papel, un papel interesante y hasta distinto.

Por cierto, ayer estuve en Caixaforum visitando la exposición de Magritte y la de los videojuegos y coincido al cien por cien con su afirmación de la importancia de la cadena de valor formativo de transmisión de conocimientos más allá la etapa escolar. Ojalá pudiéramos dedicarnos a estas cosas porque tuviéramos la casa limpia y ordenada. Ojalá el bonito proyecto que nos ha traído, igual que el bonito documento refundador que en su día circuló el PSC, no fueran *flors i violes i romaní*, que esa es

mi crítica. Yo, desde luego, ya la he hecho y la volveré a hacer las veces que haga falta. No se me haga el loco, señor David Pérez.

A riesgo de hacerme pesada, le pregunto lo mismo que llevo toda la mañana preguntando y todo el mundo da la llamada por respuesta. ¿Cree usted que le pondrán los medios y las condiciones para darle un baño de realidad y de modernidad a la *corporació*? ¿Será una herramienta de progreso o de involución cultural, en un momento que toda la acción cultural de la Generalitat parece volver a reducirse a la negación de la realidad bilingüe de la diversidad social de Cataluña? ¿Se atrevería usted a propiciar o a mostrar su apoyo a una comisión de investigación de la *corporació* para poder empezar de cero con garantías?

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Francesc de Dalmaes.

Francesc de Dalmaes i Thió

Moltes gràcies, president. Benvingut, senyor Noguera. Moltes gràcies per la presentació que heu fet. Hi ha un detall que l'heu obviat i que per nosaltres ha estat molt interessant. És que sou llicenciat en Filosofia. A nosaltres ens agrada i és una part que la volem destacar positivament. Un món que no qüestiona mai si els nostres joves han d'estudiar matemàtiques, però que qüestiona la filosofia, vol dir que és un món que vol ser calculador i una mica ruc. Per tant, ens agrada molt aquest perfil que teniu de formació inicial.

Però, evidentment, l'accent el posarem en el seu coneixement, la seva expertesa en l'àmbit cultural. Sobretot perquè, suposo que ho coneixeu perfectament, ho coneixem tots els d'aquesta sala, l'origen de la corporació, dels mitjans de la corporació. I és que havia de ser una televisió antropològica, que, bàsicament, s'havia d'ocupar de qüestions en aquell moment considerades menors i que tenien un perfil molt baix. Això, com a televisió antropològica. I que després va ser el mateix Alfonso Guerra que li va dir al president Pujol: «*Vaya gol nos habéis colado*». Perquè quan van veure programes, per exemple, com l'*Àngel Casas Show*, deien: «Això és tot el contrari del que volíeu que féssim», que és una televisió que des del coneixement i l'«apreci» a allò que era local, tenir un ampli reconeixement en el que era universal. I, per tant, en la mesura que el que us trobeu és una televisió, amb totes les millores que cal fer, amb tot el reconeixement o l'actualització que pertoqui, que és estandarditzable a la majoria de televisions nacionals que voldríem reconèixer, excepte pel que fa al finançament, i per això us toca fer mans i mànigues.

Per tant, defugint, evidentment, el que era aquest projecte inicial minoritzador, que era aquesta televisió antropològica, sí que hem de reivindicar i volem reivindicar el paper central de la cultura en els nostres mitjans. La cultura en un sentit ampli, no?, hi ha des de la cultura popular, la cultura clàssica, totes les arts, també la contracultura. No deixa de ser molt curiós que al final de la seva etapa vital en Pau Riba trobés tant d'espai en els mitjans públics. Aprofitem per fer-li un reconeixement profund i molt estimat per tot el que va dir, per tot el que va escriure i per tot el que va cantar.

Però, sobretot, ens agradaria molt que els mitjans públics localitzessin els Paus Riba d'ara, els sàpiguen localitzar, els sàpiguen explicar. Probablement, perquè això ens connectarà amb una part de nou públic amb el qual tenim certament dificultats per contactar. Ja s'han fet coses molt bones. No ho voldríem comparar, però probablement la feina magnífica que han fet en Peyu i en Jaïr Domínguez o la Neus Rossell és, bàsicament, acostar-nos a aquest públic i, sobretot, ser tan irreverents com calgui.

Per tant, la nostra pregunta seria aquesta: és, des de la vostra experiència i àmbit de coneixement, el paper que tindrà la cultura en aquest sentit ampli en la corporació a partir d'ara?

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Gràcies, senyor Noguera, també, per la seva compareixença. Gràcies per acceptar el repte, com he dit a les persones que l'han precedit. I gràcies també per l'exposició que avui ens ha fet posant, com deia ara el diputat Dalmases, la cultura també en el centre de la seva presentació. Per nosaltres és un element totalment fonamental la defensa, la preservació de la cultura entenent, doncs, aquesta mirada de Catalunya al món. I, de fet, entenem que lliga perfectament amb el que està demanant la Unió Europea en aquest sentit, no? Estem amb una directiva europea que el que busca és preservar la diversitat cultural i lingüística en un entorn cada cop més globalitzat, en un mercat liberalitzat pel que fa a les comunicacions. I, per tant, aquesta necessitat de defensar aquesta realitat cultural diversa i plural que també hi ha dins el nostre propi país.

En aquest sentit, no n'he fet referència abans i aprofito, doncs, les intervencions per anar preguntant per qüestions diferents. M'agradaria preguntar-li per la idea de la reciprocitat, entenent, doncs, aquesta necessitat de generar un espai comunicatiu català, juntament amb els companys de les Illes i del País Valencià, no? Una mica quina és la idea de reciprocitat que tenen en aquest consell de govern.

I, després, destacar, pel que fa a la seva trajectòria professional, doncs, entre moltes altres qüestions, aquesta presidència de la comissió de seguiment del contracte programa de la corporació. De fet, diria que és l'últim contracte programa que ha tingut la corporació catalana de mitjans, no?, el de l'any 2010. I, per tant, doncs, preguntar per la necessitat de disposar d'una eina d'aquestes característiques. Quines creu que són les fortaleses de disposar d'una eina com aquesta? De fet, ho hem sentit reclamar, doncs, en diverses ocasions i, per tant, veure quines són les fortaleses de tenir, segurament, aquesta estabilitat pressupostària per encarar tots els reptes que avui s'han plantejat i, òbviament, per encarar també aquest repte cultural que tenim al capdavant de la corporació.

Reiterar l'agraïment i preguntar això, per la reciprocitat i per aquest contracte programa.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Té la paraula el senyor Noguera per respondre les qüestions que s'han plantejat.

Lluís Noguera i Jordana

Moltes gràcies. Gràcies per les preocupacions i les seves intervencions, que intentaré respondre, potser no amb ordre. Òbviament, el document dels reptes que hi feia referència el diputat Pérez és essencial des del punt de vista –s'ha comentat abans– que és la primera vegada que hi ha un encàrrec formal, treballat, consensuat i que marca un full de ruta on un dels factors per mi de fortlesa és que no ens podem despistar. I no ens podem despistar, sobretot –i ho diré així de clar, perquè a més ho hem comentat–, en barallar-nos, sinó que tenim un deure prou transparent, prou compartit, prou públic com perquè siguem dignes, diguéssim, de concretar-lo i, a més a més, amb un ampli consens.

I, com deia vostè, jo crec que crítiques, crítiques, potser n'hauríem de fer un simposi, però no n'han arribat, de considerables, almenys. I, per tant, cal posar-nos a fer la feina i seguir. Tenim un guió, en aquest sentit, magnífic, i que ens representa, no tots, sembla ser, però, com he dit en la meva intervenció, hem de seguir sumant, i també s'ha comentat abans. Nosaltres serem el consell de govern de la corporació, i, per tant, de tots els que estem en aquesta cambra que volem construir, volem –si em permeten la broma– inaugurar, obrir, i, per tant, tenen les portes, els telèfons, que ja comparti-

rem quan toqui, perquè els grups que no s'han sentit, pel procediment, potser interpel·lats es puguin sentir interpel·lats d'alguna altra manera. Aquesta és una.

Crec que el meu paper en el consell de govern de la corporació, més enllà de que no hagi treballat en un mitjà de comunicació, en l'àmbit local he participat en projectes que el president de la comissió pot testimoniar, com és un projecte local on la comunicació local i la cultura van de la mà, com és Roca Umbert Fàbrica de les Arts, on passen diferents iniciatives i on vaig contribuir i participar perquè fossin possibles. Per posar un exemple, si vol vostè, menor. Però el paper essencial de la cultura en un mitjà de comunicació és essencial perquè, com s'ha dit, són continguts. Són continguts els periodistes, però també són continguts, i, per tant, el món de la cultura llargament sempre ha reivindicat constantment àmbits de presència. S'ha guanyat molt en els últims temps, especialment en els TNs, de presència real de les expressions de la nostra diversitat cultural. Però aquest és un dels mandats que personalment entomo de que ningú es despisti.

Però és que, a més a més, amb l'oportunitat de la plataforma serem, som una fàbrica de continguts. El que no estan són ordenats. Cadascú fa els seus; el MNAC fa els seus, el Teatre Lliure fa els seus, el Teatre Nacional fa els seus, el Mercat de les Flors, etcètera. Nosaltres podem també ser un dels músculs fins i tot de la seva internacionalització, si som capaços de fer bé aquesta plataforma, que també serà una de les prioritats, òbviament. Serem capaços perquè la fàbrica la tenim, l'únic, que hem de fer les reciprocitats mútues, en aquest cas, amb els grans equipaments, amb els grans projectes.

Acostumem, per desgràcia, des del punt de vista més filosòfic, a separar cultura i ciència. Jo quan em refereixo a la cultura em refereixo a les arts, a les lletres i a la ciència. És la famosa tercera cultura. Fa molts anys ens vam dividir, les humanitats i les ciències. Com deia el diputat Dalmases, un matemàtic sense filosofia està mancat, igual que un filòsof sense matemàtiques. I no cal anar als grecs ara, perquè se'ns allargaria la sessió, i jo..., potser ho «disfrutaria» massa, jo, tornant als meus orígens. La ciència ens capacitarà i els continguts de divulgació científica han de guanyar pes i la interrelació dels diferents mons, aquest àmbit que acabo de descriure, de cultura, han de guanyar pes. En el repte de l'emergència climàtica, serà l'única manera de sortir-nos-en: aquesta capacitat de diàleg entre les arts i la ciència. I cada cop veuran vostès més iniciatives que en l'àmbit internacional estan bastant expressades.

Intentaré contaminar de filosofia i pensament els meus companys i companyes, sense malmetre el temps, no pateixin. Hi ha una frase, que no sé si era el Carles Capdevila, que deia que el periodisme va de la veritat i no de la velocitat. La gestió una mica també. Necessitem temps, tot i que sabem que tenim poc temps. Però, des d'aquest punt de vista, també haurem de ser capaços perquè és la manera de no ser antropològicament locals, també, eh? Saber fer les coses ben fetes, perquè transcendixin allò local, o allò local que ens fa universals. El país que tenim no seria el que és sense la cultura, sense totes les expressions artístiques que ens han dut fins aquí, entre elles la nostra llengua, però no només la nostra llengua.

I, per tant, en aquest sentit, hem de seguir reivindicant aquest paper de la cultura en la construcció, si m'ho permeteu, de l'oferta del nostre país. I la cultura contemporània. Em sumo al record del Pau Riba. No soc dels que l'ha descobert recentment, precisament, però cadascú el porta en la seva intimitat. Però és evident que la cultura catalana, en la seva àmplia diversitat, fins i tot també lingüística, la creació, o sigui la contemporaneïtat dels creadors és el que ens fa cada cop més universals. I, en aquest sentit, els mitjans públics han de ser també útils en aquest objectiu. Tothom s'ha format, ho hem sentit, uns més que d'altres. Hem crescut amb TV3 i Catalunya Ràdio. Posats a esmentar programes, a mi l'*Sputnik* encara em segueix, diguéssim, formant.

La música i els mitjans de comunicació, avui en dia, no us haig d'explicar res que no sapiguem, són *trending topic* mundial; hi tenim grans actius. I per això he esmentat molt lleugerament el tema també de la presencialitat i de la comunitat. No

només som pantalla o no només hauríem de ser pantalla, que també és una manera de guanyar ciutadania. És fer passos endavant per anar a buscar els ciutadans, no només des de la pantalla, no només des de la plataforma, sinó potser participant més activament en la construcció de projectes que es toquen i que es veuen i que se senten al carrer.

La reciprocitat en l'àmbit digital crec que trenca totes les fronteres, si algú en vol posar, i, per tant, des d'aquest punt de vista, aquesta és una de les eines que ens fa més universals i que ens farà ser partícips i ajudar a ser partícips d'aquesta cultura compartida, com deia, d'aquesta comunitat cultural compartida, més enllà del nostre petit país, que és Catalunya. I, en aquest sentit, també haurem de treballar per tal de que les creacions culturals, científiques puguin també –per què no?– ser part d'aquesta fàbrica en l'era digital. No quedarà per nosaltres.

El contracte programa és una de les eines de gestió mítiques, fins que va arribar el 2008 i van caure moltes coses. Van haver-hi lleis. La LRSAL jo crec que és una de les més..., que s'haurien de superar, que s'haurien... Perquè la instrumentalització de la gestió en les noves formes de gestió contemporànies necessita eines àgils, transparents, públiques, de rigor, etcètera, però àgils, per tal de no perdre el temps davant de l'àmbit privat més dur, que sempre ens pot avançar, i en l'àmbit de la comunicació visual fins i tot més agressivament. I, per tant, hem de recuperar aquestes eines que vam perdre, contracte programa i el finançament. També s'ha comentat aquí. De les retallades revertides durant els anys de les retallades, la corporació és una de les entitats públiques que crec que és de les poques que no s'han revertit algunes d'aquelles retallades, que podien ser un bon principi per tot el nostre projecte que hem de desenvolupar. Les gràfiques del senyor Garriga, que abans ha explicat, jo crec que ho il·lustren tècnicament de manera impecable.

El contracte programa serà necessari per garantir allò que dèiem que havíem perdut, que és la plurianualitat i la tranquil·litat. Una tranquil·litat que necessita la mateixa empresa en tots els seus estaments, treballadors i treballadores, comitès d'empreses, diputats i diputades, membres del consell de govern, per tal de treballar amb uns horitzons compartits, amb unes guies. Poder venir aquí i explicar, compartir i respondre el que vostès considerin, però amb una tranquil·litat tècnica professional que no ens perdem el temps amb debats absurds sobre si tenim, no tenim, si costa més, costa menys.

Voldria també fer referència, en aquest sentit, i per acabar, al Llibre blanc de l'audiovisual, que fa un temps aquí en aquesta cambra –va ser un encàrrec d'aquesta cambra, si no m'equivoco, al CAC– es va presentar. I allà es parla a bastament, diguéssim, de la infradotació de la corporació, dels estàndards europeus, no només pressupostaris, sinó de continguts. També s'hi ha fet referència en algunes de les intervencions anteriors, i que també per ajudar a enfortir els reptes, al document dels reptes, jo crec que hi han moltes coses del llibre blanc que ens poden ajudar a fer-lo més, des del punt de vista pressupostari.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Noguera.

Si els sembla bé, a les diputades i diputats, faríem un petit recés d'entre cinc i set minuts.

La sessió se suspèn a dos quarts de dotze del migdia i vuit minuts i es reprèn a tres quarts de dotze i set minuts.

El president

Senyores diputades, senyors diputats, reprendríem, després d'aquesta parada tècnica, la comissió. Ara és el torn de l'audiència de la senyora Àngels Ponsa i Roca. Té deu minuts. Ja coneix la mecànica, vostè.

Àngels Ponsa i Roca

Una mica, sí. Moltes gràcies. Bon dia, diputades, diputats. Gràcies, president. Per mi és un goig tornar a aquesta cambra, el Parlament de Catalunya, la seu de la sobirania del nostre país. I, abans que res, voldria fer un agraïment molt sincer als grups parlamentaris que m'han proposat per formar part del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals; alhora que els hi voldria dir a tots vostès que ho encaro amb tota la responsabilitat, respecte i entusiasme del que soc capaç.

Si els sembla bé, passaria a l'explicació més detallada de l'experiència i el coneixement directament relacionat amb aquest nou repte i dels principals valors que crec que hi puc aportar. Vostès ja disposen del currículum, però, sobretot, voldria incidir en els temes que poden ser més rellevants per a aquesta nova responsabilitat. En la meua vida professional m'he dedicat a tres àmbits: la docència, el sector social i, sobretot, sobretot, la cultura, àmbit del que he tingut l'honor de ser-ne consellera. I, de fet, és el que m'aporta més coneixement i més experiència en el sector de l'audiovisual, i que vull subratllar en el moment de presentar-los la meua candidatura a aquest consell de govern de la corporació.

El període de treball al costat del sector cultural, tant des del món associatiu de base, formant part de moltíssimes entitats, com des de l'àmbit de la gestió pública, ha estat el més extens i el més intens també de la meua vida professional. El vaig iniciar com a regidora de Cultura a l'Ajuntament de Sant Cugat durant dues legislatures, on també vaig tenir l'oportunitat de conèixer de prop els mitjans de comunicació locals, perquè formava part de la junta de govern de l'organisme autònom d'informació i comunicació, el que avui es coneix com a Cugat.cat, i que crec que és un bon exemple del que són els mitjans locals.

Més tard també, com a portaveu del meu grup parlamentari a la Comissió de Cultura i Llengua d'aquest Parlament, on, entre altres temes, vaig tenir l'oportunitat de poder fomentar un acord –un gran acord, diria– de la majoria de grups parlamentaris per la Llei 15/2014, anomenada col·loquialment la taxa de les operadores de l'audiovisual, però que tenia, doncs, com vostès coneixen, un nom molt més llarg. I després, aquests darrers tres anys, des del Departament de Cultura, tant com a directora general, però, sobretot, com a consellera, on hem pogut treballar en diferents projectes molt relacionats. Des de la renovació de l'acord del Departament de Cultura amb la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals per finançar l'audiovisual català, destacant sobretot l'aportació que vam poder fer l'any 21, perquè vàrem entendre que calia fer un esforç des de Cultura per la producció pròpia. I ho vàrem fer incrementant les crides per produir continguts culturals, per emetre en la programació tant de TV3 com del canal 33. De fet, actualment trobem propostes de projectes audiovisuals innovadors, triades en aquesta tercera tria tant per al canal 33, com *El retorn de les lluernes*, *Un passeig pels museus* o les *Històries gegants*, entre moltes altres, com també per TV3, amb l'exemple recent d'*El llop* o de *Batalla monumental*.

En la mateixa línia, vàrem impulsar i coordinar el programa de Next Generation «Catalunya, motor de la innovació audiovisual i del videojoc del sud d'Europa», el *hub* català de referència europeu en la recerca i la producció audiovisual i digital. Voldria destacar que el vàrem fer en col·laboració amb el sector i diverses institucions municipals. Un projecte molt participatiu i transversal, amb una dinàmica de treball molt positiva de tot l'ecosistema del sector audiovisual, des de la creació fins a la postproducció, que crec i estic convençuda que cal aprofitar. Crec que és imprescindible la vinculació activa de la corporació, i això ja ho ha dit algun dels membres que m'ha precedit, en aquest projecte que ha de marcar el futur d'aquest sector.

També voldria afegir la participació en el projecte Barcelona Hub d'Art, Ciència i Tecnologia, l'Artech Hub, amb la Universitat Oberta de Catalunya, la Universitat Politècnica de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, i també la Fira de Barcelona, entre altres institucions; així com l'impuls del pla de represa del sector cultural

després de l'aturada causada per la pandèmia de la covid-19, un sector que degut als tancaments de l'activitat cultural estava amenaçat, i gràcies al treball conjunt de tot el sector vàrem poder rescabalar-lo en certa manera.

Aquesta experiència en el sector cultural es complementa, com els hi deia a l'inici, amb dos àmbits més, que serien el de la docència i el social, més breu també. Una primera etapa com a docent en diferents nivells educatius, també com a formadora del professorat a l'Institut de Ciències de l'Educació, de la Universitat Autònoma de Barcelona, participant en grups de recerca de pedagogia per al treball de la diversitat a les aules, i també com a tècnic superior d'ensenyament de l'Ajuntament de Sant Cugat, formant part, doncs, del Consell Escolar de Catalunya o de l'anomenada Comissió Mixta d'Ensenyament. Aquesta etapa fa que tingui un coneixement de l'àmbit educatiu des de la infància fins a la joventut i en diferents modalitats.

I un darrer àmbit de treball, encara que no cronològicament parlant, de coordinadora de l'àmbit social de la Diputació de Barcelona, d'una banda, i, de l'altra, com a membre de diferents comissions parlamentàries, entre elles la d'Infància, la d'Igualtat, la Sindicatura de Greuges, em dona aquest cert coneixement del teixit social.

Amb tot el que els he exposat fins aquí, i d'acord amb el que diu textualment la Llei 11/2007, de la corporació, on fa un incís en la missió i funcions de servei públic de la corporació, que demana oferir a tota la ciutadania de Catalunya, en compliment del mandat del Parlament, un servei públic de l'audiovisual de qualitat, compromès amb els principis ètics i democràtics i amb la promoció de la cultura i la llengua catalanes...

Estic convençuda que TV3, des de la seva creació, ha estat un motor tractor del sistema audiovisual català. Però els canvis en la demanda i el consum suposen que avui TV3 i, per extensió, la corporació hagin de fer una funció aglutinadora i de projecció del sector arreu fomentant la producció local, recolzant les iniciatives audiovisuals, agregant esforços i serveis i fomentant la internacionalització de les produccions dels creatius, en definitiva, del sistema audiovisual.

En aquesta línia, és imprescindible l'aprovació de la llei de l'audiovisual per disposar de les eines actualitzades que ens permetin avançar. Perquè tant el cinema com l'audiovisual –ahir es feia palès en el lliurament dels catorzens Premis Gaudí–, amb qui cal tenir aquesta relació estreta de treball, són un sector que s'explica per la llengua i pel contingut cultural. Tenim present que TV3, Catalunya Ràdio i, per extensió, la corporació són el més important que li ha passat a la cultura catalana en els darrers quaranta anys.

Cal també posar l'accent en donar audiència a la nostra música i a les novetats discogràfiques. Abans també en Lluís Noguera s'hi referia. Combinar programació en la que es recuperin els clàssics i la programació dels nous treballs d'artistes emergents i d'artistes consolidats. Donar dret a l'audiència a accedir a la nostra música, tenint en compte la seva pluralitat i la seva vitalitat. Aquests són aspectes igualment extensibles a la resta de les arts, de les lletres i de la ciència, no? Les arts escèniques, les arts visuals, la cultura popular, el patrimoni material i immaterial i tot l'ecosistema cultural. Parlar en aquesta posició fa que algunes coses les obviï perquè ja s'han dit, però intento no repetir-me.

Cal aprofundir també en la vinculació amb l'àmbit editorial de Catalunya. És una potència. Som, com a país, una potència literària. Tenim excel·lents escriptors i escriptores i guionistes amb molt de talent. I ahir també es feia evident. I ens cal saber-ho aprofitar des del sector de l'audiovisual i el sector dels mitjans de comunicació.

Els reptes jo crec que estan identificats en el projecte que hem presentat. Però, resumint, podríem dir que cal redefinir el projecte, renovar el discurs, modernitzant estructures i fent un impuls especial en els continguts infantils i juvenils amb qualitat. El talent el tenim. S'ha citat abans per part de la portaveu d'Esquerra Republicana, per la diputada Sans, per citar això, un dels darrers exemples que han posicionat el talent en la nostra llengua, l'Os d'Or de la Carla Simón a la Berlinale

per la pel·lícula *Alcarràs*, que, com deia anteriorment, ens explica com a poble. Els voldria expressar el convenciment que uns mitjans públics de comunicació de primer nivell són motor de país.

Per acabar aquesta primera intervenció, em resta dir que aquest bagatge que els he exposat de forma sintètica, al costat d'una ferma voluntat de servei públic, un intangible imprescindible per a mi, l'estima al servei públic, juntament amb el convenciment que aquest servei ha de ser impuls de progrés, i ahora crec que també d'un tarannà de diàleg i escolta, de proximitat i de treball en equip, em poden ajudar a afrontar aquesta nova etapa al costat de l'equip que avui ens hi presentem.

Moltes gràcies per la seva atenció.

El president

Gràcies, senyora Ponsa. Té la paraula el diputat David Pérez, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. I moltes gràcies també, senyora Ponsa, per aquest nou compromís en una nova etapa del seu currículum. Un currículum que, ho hem comentat abans, encaixa perfectament amb el que marca l'article setè de la llei que ens ocupa. Ho he comentat abans, cada membre té la seva personalitat, té la seva experiència, té, diguem-ne, un element que d'alguna manera destaca i, en el seu cas, és evident que la gestió cultural l'ha acompanyat al llarg de la seva trajectòria professional.

Coincidim, eh?, amb la intervenció que acaba de fer fa un moment, la nostra ràdio i la nostra televisió públiques han de fer clarament una oferta al sector audiovisual per al consum i per a la demanda de cultura que hi ha als nostres mitjans públics. I, a la vegada, també ha de fer foment d'aquests aspectes de creació, d'aquests aspectes de producció cultural.

Ha anomenat vostè el foment de la producció local, la necessitat de la internalització de la proposta de consum cultural, l'aposta pels joves artistes. No ens n'oblidem, eh?, dels joves creadors. Des de sempre, des del món de la cultura, és molt important creure en els joves creadors. I l'hi dic per una raó, perquè si no ho fem des del públic, al sector privat no ho faran. I a Catalunya hem donat molts passos endavant apostant des del sector públic pels joves creadors. I ara veiem i ara recollim, d'alguna manera, aquests fruits, no?

No ho sé, m'agradaria, dels seus coneixements del sector cultural, aquest comentari sobre els joves creadors i la capacitat que podem tenir des de la nova corporació catalana de treballar en aquest àmbit.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Muchas gracias, presidente. Y buenos días, señora Ponsa. La verdad es que ya a estas alturas de la comisión está prácticamente todo dicho y, a riesgo de repetirme, es que ya es un poco insultante, ¿no?, ver diputados, usted, *exconsellera*, directora general, coordinadora, diputada de esta cámara durante varias legislaturas. Un poco de vergüenza, ¿no?, ver cómo han repartido los cargos de esta nueva junta de gobierno de la Corporación Catalana de Medios Audiovisuales.

Y lo que demuestra, pues, repitiéndome una vez más, es que ustedes no buscan ni reformar ni refundar absolutamente nada, sino repartir cargos pagados con dinero público, con el dinero de todos los catalanes, simplemente para que respondan al mandato del gobierno separatista y de sus socios del Partido Socialista.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de la CUP, té la paraula el diputat Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Sí, bon dia. Gràcies, president. Bé, senyora Ponsa, malauradament, nosaltres pensem que aquesta és una de les propostes i nomenaments que resten credibilitat a la tasca que ha de fer el consell de govern per l'estreta vinculació política. I, per tant, ens sembla que és una mostra de l'error que ha estat com s'ha aplicat la renovació, malgrat la urgència. I sense voler-me allargar més, perquè crec que és el que hem estat traslladant en les diferents compareixences, doncs, lamentem que s'hagi fet d'aquesta manera i pensem que ha estat un error.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, moltes gràcies. De fet, sumant-nos al que ha dit ara el portaveu de la CUP, senyora Ponsa, i sense que sigui res personal, creiem que el seu nomenament, justament, va en la línia de la tradició del que han sigut les maneres de fer dels partits polítics que han controlat la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Entenem que la raó és la seva estreta vinculació a Junts per Catalunya i tota la seva trajectòria política, més enllà del que hagi pogut fer a nivell professional durant aquesta carrera política.

Nosaltres considerem que no és una bona proposta que vostè formi part del consell. Sí que creiem que si alguna cosa positiva que potser vostè pot aportar és, precisament, haver estat a l'altra banda, no?, a la conselleria de Cultura. Perquè una de les demandes que sempre hi ha hagut per part del sector de l'audiovisual de Catalunya és el poc suport que des de la corporació s'ha donat al sector de l'audiovisual de Catalunya, justament, pels pocs recursos que el Govern ha destinat a la corporació i que la corporació ha pogut canalitzar cap aquí.

Sense anar més lluny, ahir als Premis Cultura una de les coses que hi havia la queixa era de l'escàs suport pressupostari que hi ha al cinema en català. Entenem que això, tant des del seu paper com a exconsellera de Cultura i responsable de cultura en diferents àmbits, en diferents administracions, com ara dintre del consell de la corporació, serà una de les coses que es revertiran en el marc del nou contracte programa, que també portem molts anys sense que s'hagi pogut concretar.

I que tenim l'esperança que, ara que torna a confirmar-se, d'alguna manera, la vinculació política dels membres del consell de la corporació amb els partits que estan al Govern, entenem que això es revertirà i, a partir d'ara, sí que hi hauran els recursos que es necessiten i es podrà prioritzar el suport a la producció audiovisual en català a Catalunya, no com s'ha fet fins ara.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Anna Grau.

Anna Grau Arias

Gràcies, senyor president. Señora Ponsa, usted ha sido *consellera* de Cultura con Quim Torra, cuya presidencia no dudamos en calificar de uno de los bienios y pico más negros de la historia reciente de Cataluña. Es verdad que la nombraron en sustitución de la muy talibán señora Vilallonga, al lado de la cual cualquiera parece moderno.

Pero usted con mejores maneras, muy al estilo *neocón* de Sant Cugat, ha asistido sonriente y sin rechistar a cómo la presidenta de este Parlament, Laura Borràs, firmante del manifiesto Koiné, pedía blindar la inmersión –digan lo que digan las leyes y los jueces– y el catalán en TV3, como si no estuviera más blindado ya que el acorazado *Potemkin*, y que tomó alegremente posesión como *consellera* mientras el *president* de la Generalitat hacía llamamientos a usar la cultura como arma de guerra contra la represión española.

En fin, su candidatura es de las más previsibles y menos ilusionantes que se presentan hoy aquí, en nuestra opinión. Incluso en una *corporació* tan pasteada políticamente como esta, hay quien aporta más oxígeno y quien va a ser más un lastre. Nos gustaría saber si llega usted con el mandato de reducir todavía más el uso de la lengua española en TV3 y en Catalunya Ràdio o si piensan dar un respiro en este sentido.

Y a riesgo de parecer no ya pesada, sino ingenua, pues, también le voy a preguntar a usted qué le parecería una comisión de investigación de la *corporació*.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Francesc Ten.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies, president. Senyora Àngels Ponsa, la seva trajectòria em permet, òbviament, fer-li focus en la missió cultural i en català dels mitjans públics. La tele, la ràdio, els mitjans, el cinema, l'audiovisual són una de les cartes de presentació internacionals del país en què vivim. Ahir fèiem els Gaudí i volia felicitar tots els guardonats. *Alcarràs* té finançament de TV3, i com més diners invertim en *Alcarràs*, en *Pa negre* o *Merlí*, muscularem més el sector, la creativitat, l'educació audiovisual i cultural de la ciutadania.

Gràcies a la vostra trajectòria, vau poder participar del projecte de Next Generation «Catalunya, motor de la innovació audiovisual i del videojoc del sud d'Europa», què és aquest *hub* català de referència europeu en la recerca i la producció audiovisual i digital. El *hub* i l'ICEC són actors rellevants en la nova estratègia i en la nova governança que caldrà definir. Us apunto aquests temes per conèixer una mica la seva opinió.

Des del consell de govern de la corporació haureu de treballar específicament per la missió cultural i educativa. I, òbviament, tot l'equip teniu el repte de treballar per avançar i signar tan aviat com sigui possible un contracte programa de finançament plurianual per garantir el reimpuls de l'audiovisual i, sobretot, perquè és urgent, per reactivar la programació infantil i juvenil amb productes de qualitat, populars, lligats a les noves formes de consum de l'audiovisual.

Hem repetit a la Comissió de Cultura i a la comissió de control de la corporació que per reactivar l'ús social del català no ho podem fer sense un audiovisual, com deia, popular i intergeneracional. I creiem que caldrà fer-ho i que és urgent i que, segurament, hauríem de trobar fórmules per no esperar no sé quins altres passos previs, perquè necessitem acostar-nos a l'audiència menor de trenta anys, de trenta-cinc anys. Necessitem fomentar la creació entre els joves i els mitjans públics.

TV3, Catalunya Ràdio, tots els canals han de donar suport no només a la cultura, sinó –a mi sempre m'agrada parlar en plural– a les cultures, perquè han de ser una mica, han de transmetre, han de comunicar i han d'acompanyar la diversitat que tenim a casa nostra.

Senyora Ponsa, planifiqueu, o planifiquem, un *boom* cultural. El talent, ja s'ha dit, el tenim, hi és. Necessitem que amb els representants dels actors culturals del país i de la indústria aneu més enllà dels esquemes habituals i que es puguin buscar

noves fórmules de cooperació, noves formes de ser i d'estar i de fer amb la resta de prestadors de diferents dimensions que tenim al territori.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, també, senyora Ponsa, no només per la compareixença d'avui, sinó també per acceptar el repte que tenim per davant, que és un repte, doncs, molt interessant, perquè el que implicarà és garantir la viabilitat i el futur dels mitjans públics de casa nostra. Els que tenim canalla petita, doncs, entenem que és una necessitat, no?, de tenir aquests referents. Ara en feia referència el diputat Ten, la necessitat de tenir referents, sobretot pel que fa a l'ús social de la llengua catalana. I aquest ús social de la llengua passa, inevitablement i de manera indèstriable, pels mitjans de comunicació. I els mitjans de comunicació públics hi han de tenir un paper destacat.

Sumar-me, no?, també a aquest final que feia el diputat Ten de posar de manifest el talent que hi ha a casa nostra. Vostè mateixa, doncs, en feia referència amb aquesta obra d'*Alcarràs*, de la Carla Simón, també totes aquestes obres premiades ahir als Premis Gaudí, especialment *Sis dies corrents*, de la Neus Ballús, que, a més a més, va guanyar el premi a la millor direcció, no només a la millor pel·lícula. Per tant, felicitar també totes les professionals premiades en aquests Premis Gaudí, on van tornar a destacar els noms de dona, cosa que aplaudim també sincerament.

Agafant la seva vessant cultural des de l'òptica, no?, analitzant el seu currículum, voldria demanar-li com valora la necessitat de seguir incrementant aquesta ajuda pública o aquesta inversió pública, millor dit, en l'obra audiovisual catalana, no? Enguany hem vist com el pressupost de Cultura incrementava pràcticament un trenta per cent i un dels eixos principals d'aquest pressupost en l'àmbit cultural té a veure amb aquestes línies d'ajuts a l'àmbit audiovisual –em sembla que estem parlant de 25 milions d'euros. Per tant, demanar-li, no?, la necessitat d'aquesta aposta de les administracions públiques per col·laborar amb aquesta producció audiovisual.

I també n'han parlat els companys, però també des de l'òptica de la seva experiència al capdavant de la conselleria de Cultura del Govern de la Generalitat, la necessitat de trobar un encaix de la corporació catalana de mitjans en aquest Catalunya Media City, que serà un dels grans projectes de país, no només pel que fa, doncs, a l'àmbit cultural, sinó també a l'àmbit industrial. Estem parlant d'un sector que mou un volum econòmic important i, per tant, doncs, quin encaix ha de tenir aquesta corporació catalana de mitjans en aquest Catalunya Media City.

Agrair-li novament l'assumpció d'aquest repte i reiterar, com hem fet amb la resta de companys, doncs, que tindrà el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana al costat per seguir enfortint els mitjans de comunicació del país.

El president

Gràcies, diputada. Ara té la paraula la senyora Ponsa per comentar el que cregui oportú.

Àngels Ponsa Roca

Gràcies, president. Primer de tot, agrair-los-hi els comentaris, les aportacions, i també les preguntes. I potser no em podré estendre amb tot l'abast que m'agradaria, però, en tot cas, joestic a disposició, com tots els companys han expressat també, de tots vostès per a qualsevol tema poder-lo tractar més a bastament.

De fet, diputat senyor Pérez, no puc estar més d'acord que sense els joves creadors no hi ha futur, eh? La creació emergent és la que cal que detectem, que cuidem i que fem créixer, sobretot, des dels mitjans públics, perquè, a vegades, doncs, des

d'altres àmbits costa molt més que es cregui en aquests talents, no? I com bé s'ha dit a bastament, i ho hem anat repetint, el talent hi és. Per tant, detectar-lo és una de les prioritats.

I això és evident que no es fa des d'un despatx ni des d'un aïllament, sinó que es fa en contacte molt directe amb el sector, amb les entitats que ho promouen. Crec que ens poden ajudar molt a donar visibilitat a la creació, a l'autoria, a la interpretació. En definitiva, la cultura des del punt de vista dels seus protagonistes, no? La manera de fer-ho cooperant segur que ens fa arribar abans a detectar-ho que no pas fer-ho, diguéssim, sense tenir aquest estret contacte amb el sector.

Aniré responnent així una mica desordenat, però espero respondre'ls a tots. Crec també que cal parlar de canvi en el model de consum, que anem a un model de consum per demanda, això també s'ha expressat abans. I que, per tant, la corporació catalana podria ser l'aglutinador d'aquestes plataformes de cultura que avui ja tenim. Perquè avui tenim molts dels grans equipaments culturals nacionals que ja tenen les seves pròpies plataformes, el Teatre Nacional de Catalunya la té, el Liceu la té, l'Auditori, el Teatre Lliure, molts festivals. Però hauríem d'anar a un model tipus el que és a Itàlia l'ITsART, una plataforma que aglutini totes aquestes plataformes, diguéssim, i no només ubicades a la capital del país.

Jo quan parlo de cultura sempre tinc al cap aquesta visió territorial. En la meua etapa com a consellera vaig forçar molt que fos així, perquè la cultura es fa des del poble més petit del país fins a la capital. I el que cal és conèixer-la i detectar-la per poder, doncs, després, ajudar a difondre-la, no?

Per tant, aquest model a mi de tots els que he pogut conèixer és un dels que m'agrada. Crec que és un bon model. Segurament també n'hi ha d'altres amb els que ens podem vincular. També, com bé se'm demanava, doncs, establint aquesta vinculació amb el Next Generation, amb el «Catalunya, motor de la innovació audiovisual i del videojoc del sud d'Europa». Ho vam presentar, ho recordo, el 17 de desembre –és una d'aquelles dates que se't queden gravades de l'any 20–, al costat del sector i de les institucions. Crec que la corporació s'hi ha de vincular activament, eh?, i crec que també ho han dit alguns dels compareixents que m'han precedit. Per tant, és una eina de poder incidir.

També renovant i ampliant els convenis que la corporació té amb les institucions, entitats i associacions culturals de casa nostra, com l'Acadèmia del Cinema, com la de la música, la mateixa Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya, Adetca, els equipaments culturals, els festivals. En fi, tots aquests convenis el que fan és que ens ajuden a tenir la realitat del que està passant al sector, no?

També podríem dir que el contingut, que és educació –la diputada Sans em parlava dels infants i joves..., el contingut és educació, llengua i cultura. Tres valors que ens defineixen també com el país que volem. I, per tant... I el continent seria una mica l'audiovisual, eh?, com diu McLuhan, el canadenc que va fundar la teoria dels mitjans de comunicació: «El mitjà és el missatge», i l'audiovisual és rellevant en el model social actual.

I crec que també en feia referència la diputada Sans, que com valoro l'increment del suport del pressupost de Cultura. El vaig celebrar moltíssim, ho sap la consellera Garriga, perquè nosaltres abans de marxar hi vam lluitar també molt, vam intentar fomentar aquell acord que van aprovar vostès aquí al Parlament per arribar en quatre anys al dos per cent del pressupost. Crec que és un gran acord i que hem de vetllar perquè sigui aquest el finançament, perquè finalment repercuteix en el benestar, i ho hem comprovat amb la pandèmia, que n'hem tingut sort, de la cultura, no?

Per tant, l'encert també de que una part d'aquest pressupost de Cultura ajudi a finançar la producció pròpia de l'audiovisual també és una responsabilitat del Departament de Cultura que hem de compartir amb la corporació. I, per tant, hem de vetllar alhora també perquè la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels tingui el pressupost que mereix, eh?, tingui el pressupost que ha de tenir en funció, doncs,

del contracte programa que puguem acabar signant. Però necessitem, segur, tots aquests recursos per poder tirar endavant.

Crec que més o menys he respost les preguntes que se m'han fet. Però no voldria acabar sense fer un reconeixement explícit, l'han fet els companys que m'han precedit, però crec que és, en fi, jo sento que l'he de fer, als grans professionals que té la corporació. Ha quedat ben palès i queda ben palès en aquesta desgraciada guerra a Ucraïna que tenim persones amb gran talent i coratge, perquè a vegades no n'hi ha prou amb el talent, sinó que també s'ha de tenir coratge quan veus els moments en què han de fer les seves intervencions i les seves cròniques.

Jo els hi voldria agrair de tot cor les seves cròniques, la informació que ens fan arribar. Segurament –segurament–, podem estar segurs que sense ells, diguéssim, sense el que ens reporten, la nostra sensibilitat envers aquest conflicte no seria la mateixa. Per tant, crec que això avui ho hem de dir.

Moltes gràcies, president, diputades, diputats. I, com deia abans, doncs, al seu servei i al servei del país i dels mitjans de comunicació públics.

El president

Gràcies, senyora Ponsa. Demanaríem a la senyora Gemma Ribas Maspoch que s'acosti. Bé, doncs, quan vulgui pot començar la seva intervenció.

Gemma Ribas Maspoch

Bon dia a tothom. Gràcies, senyor president, per donar-me el torn de presentar-me als senyors diputats i diputades d'aquesta comissió i d'explicar des de quin punt de vista em presento com a candidata a formar part del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Vull agrair, com han fet els meus col·legues, la confiança dels grups parlamentaris que han proposat el meu nom. I també vull dir-los, a ells i a la resta de forces parlamentàries, que crec que si ens donen el seu vistiplau haurem de treballar amb voluntat de diàleg amb totes les forces polítiques, i també amb els diferents actors del sector audiovisual i de la seva audiència.

Perquè, com s'ha dit i com explicaré, crec que estem davant del repte de treballar pel curt termini de la corporació, però també de fer front a reptes de més calat i dotar-la de la capacitat de poder donar respostes àgils a la transformació ràpida i continuada que viu el sector.

Quan vaig fer el primer esborrany d'intervenció per a aquest *hearing*, el primer que em van dir alguns amics és que parlava molt poc de mi. I tenien raó, perquè és una cosa que a mi no m'agrada massa fer, però que avui toca fer. Així que els hi explicaré que soc una persona que sempre m'he dedicat, bàsicament, a observar, a esbrinar, a fer immersió en els temes que he tingut davant, a analitzar què està passant, els perquè i cap a on van les coses i a explicar, bàsicament, el que fan els altres. A actuar, també. Actuar en el sentit de fer coses, de prendre decisions i fer que les coses passin, i de fer-ho amb independència de criteri, escoltant les opinions dels altres amb impuls i amb convicció.

I tot això ho he fet primer des del periodisme als mitjans de comunicació, a mitjans locals, catalans, estatals, escrits, radiofònics i audiovisuals; també des de la vessant acadèmica en llicenciatures de Ciències de la Informació, Sociologia i Ciències Polítiques i Estudis d'Antropologia i Comunicació, i, finalment, des de la comunicació corporativa, primer de manera autònoma, després en el món polític, incloent-hi la Presidència de la Generalitat, i, finalment, els darrers deu anys vinculada molt estretament al món de la ciència i de la tecnologia des del Barcelona Supercomputing Center.

Vull fer dos incisos a aquestes dues darreres experiències professionals per dir que sempre, durant la meua etapa de comunicació política, he intentat actuar amb el màxim respecte a la professió periodística, que per mi és fonamental, i que soc dels que pensem que és l'ofici més bonic del món.

El segon incís és per dir que la meua darrera dècada al Barcelona Supercomputing Center m'ha permès fer una gran immersió en el món de les tecnologies més punteres, en la seva evolució constant i en la seva capacitat de transformació social. Ha estat una gran experiència donar a conèixer feines de gran rellevància tecnològica i científica que es fan des de Barcelona.

Però, sobretot, ho ha estat poder veure des de la primera fila com el món de les tecnologies més punteres està, com s'ha dit, en constant estat de transformació. I com n'és d'important no perdre el tren i ser capaços d'evolucionar constantment en paral·lel a aquesta transformació, perquè l'evolució tecnològica no para ni espera, no espera ningú.

I això fa que sigui imprescindible estar organitzats per tenir la capacitat de mantenir-nos a primera línia i de reinventar-nos constantment per poder-ho fer possible. I és en aquest últim aspecte del que parlava a l'inici de la intervenció, quan he comentat que caldrà diàleg i pensar en el curt termini, però també, al meu parer, a mitjà i llarg termini.

Un altre aspecte que voldria explicar és que l'experiència d'aquests darrers deu anys ha despertat en mi moltes ganes de treballar per donar a conèixer les capacitats que ofereix la tecnologia i ajudar a comprendre-la i a valorar-la al públic en general, sí, però molt especialment al públic més jove i femení. Ja que, com vostès saben, aquest és un món en el que hi ha una clara esclatxa de gènere.

Vaig començar a fer-ho des del voluntariat al Casal dels Infants del Raval, el meu barri d'adopció, posteriorment en projectes professionals que ara ja estan plenament consolidats i en fase d'expansió a la resta de l'Estat, i també ho he fet, i la meua intenció és seguir-ho fent, des d'associacions per donar visibilitat i suport a les directives del món de la tecnologia i col·laborant en iniciatives municipals destinades a formar vocacions vinculades a les carreres STEM.

Un cop dit això, si m'ho permeten, els vull exposar com encaro, si la cambra em considera apta, des d'aquestes experiències que els he comentat, una nova etapa professional vinculada a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i quins crec que són els reptes als que més puc aportar. Des del meu punt de vista, la corporació es troba en una situació en la que conflueixen de manera interrelacionada reptes tecnològics, reptes organitzatius i reptes d'estratègia del mercat. S'ha parlat de refundació, probablement és això.

Com a ens públic, la corporació té encomanat un ampli llistat de missions de servei i la seva capacitat de complir-lo està estretament vinculada, encara que no només, a la seva capacitat d'arribar i atraure i mantenir la confiança del més ampli ventall possible d'audiències.

Si m'ho permeten, voldria esmentar dues d'aquestes missions: la promoció i coneixement i difusió de la llengua i la cultura catalanes i la transmissió d'una informació veraç, objectiva i equilibrada. I trio aquestes dues missions perquè crec que estan relacionades amb dos dels reptes més importants als que fem front com a societat.

Per una banda, la pèrdua de l'ús social del català, especialment rellevant a l'entorn digital, i, per l'altra banda, la desinformació o, dit de manera més exacta, la manipulació intencionada de la informació, que popularment coneixem com a *fake news*, però que, en realitat, jo soc dels que pensem que n'hauríem de dir mentides, perquè una notícia falsa no és una notícia, sinó una mentida.

Crec que deuen convenir amb mi que si la corporació vol fer front a aquests tipus de reptes amb un cert grau d'eficàcia, un dels primers objectius que s'ha de posar sobre la taula és ampliar l'espectre de l'audiència. I això requereix, necessàriament, un enfocament multidisciplinari, perquè afecta tant l'establiment d'objectius empresarials clars, definició d'audiències a les que es vol arribar, organització interna, finançament, com les eines per aconseguir-los, evidentment, els continguts, però també estratègies i canals per arribar a aquestes audiències, tecnologia, organització i motivació de l'equip humà, i també aliances amb actors externs a la pròpia corporació.

El projecte que hem presentat conjuntament els set candidats que avui parlem davant d'aquesta comissió inclou l'elaboració d'un pla estratègic per marcar el camí. Penso, sincerament, que és imprescindible fer-lo, que també el repte és apassionant. Perquè si, per exemple, pensem en ampliar públics, probablement tots coincidirem en que el més jove és un públic a recuperar –aquí s'ha dit moltes vegades–, però probablement no és l'únic.

Ens haurem de plantejar com podem incorporar audiències que habitualment no parlen català, tal com es va fer amb molt d'èxit durant les primeres dècades de la vida de la corporació. I com recuperem o captem públics que en aquests moments no formen part de l'audiència, però que en podrien formar part si es fa un esforç per produir continguts dirigits a una audiència més plural i més diversa i crear els canals adequats per arribar-hi.

Si mirem el repte des de la banda de com crear aquests canals, el desafiament potser encara és més gran. L'objectiu ha de ser ampliar l'espai que la corporació ocupa en el món digital, un món immens, crear entorns amb major capacitat d'atraure i retenir audiències. Caldrà molta tecnologia, caldrà innovació, i també caldrà, no ens enganyem, molt d'enginy.

Tal com diu el programa conjunt que hem presentat, si volem ser ambiciosos no ens hauríem de limitar a trobar noves maneres de difondre els continguts propis de la corporació, sinó que també cal plantejar-nos i potenciar altres continguts en llengua catalana, tant d'entreteniment com d'informació veraç. Això implica crear espais digitals i sistemes que es retroalimentin, *hubs* de continguts audiovisuals en mode plataforma, però també en les diferents modalitats que es considerin convenients en cada moment.

Implica ser àgils per poder dur a terme aquests canvis, implica crear aliances amb altres productors de continguts audiovisuals i continguts culturals. I, en aquest punt, voldria remarcar que penso que entre el sector cultural i la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals es poden posar en marxa sinergies molt beneficioses per a les dues parts, com s'ha dit i com encara podem inventar.

He d'acabar i, per resumir, només em queda dir que penso que és apassionant formar part, si vostès ho veuen convenient, d'un projecte d'aquesta envergadura i ambició. I només voldria fer un últim apunt, que per mi és molt rellevant en tant que estem parlant d'un ens públic: és per dir-los que l'ús de les tecnologies avançades l'haurem de fer amb molta cura per utilitzar-les de manera eficient, però, al mateix temps, de manera socialment responsable.

S'haurà de fer amb transparència d'algorismes i amb transparència de dades i estar molt atents a no repetir les males pràctiques que hem vist en algunes de les corporacions pioneres en la transformació digital. Haurem de crear sistemes que garanteixin que la corporació no contribueix a estrènyer les mires dels espectadors, sinó al contrari, que ajuda a ampliar-les en benefici d'una societat democràticament saludable i també que respectarà sempre la privacitat de l'espectador.

I, dit això, quedo a la seva disposició per contestar les seves preguntes i escoltar els seus comentaris.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Ribas. En nom dels grups parlamentaris, té la paraula ara, en nom del Grup Parlamentari Socialistes, el senyor David Pérez.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. Benvinguda, senyora Ribas. Moltes gràcies, també, pel nou compromís en aquest projecte dels mitjans públics. Sobretot en un moment, no?, en què la vida pública està tan menystinguda. El seu currículum té dos vessants, la vessant periodística clara, la seva participació a *El Punt*, la Cadena SER, *La Vanguardia*, també de redactora a *La Vanguardia* fins pràcticament a l'actualitat,

i aquesta altra vessant, no?, que és la de les tecnologies avançades, no?, on darre-
rament vostè s'ha especialitzat una mica més. Però no veure-les com una cosa que
et pugui acabar encotillant, sinó com aquesta capacitat que poden tenir per ampliar
mires de la gent que consumeix.

A mi m'agradaria fer-li un petit comentari o, si li sembla, una pregunta de tot
això que volem fer a la nova corporació catalana. Faran falta diners, faran falta
calés, eh? Fa un moment un company seu ens presentava aquesta gràfica on vèiem
que aquesta inversió en despesa de continguts a la Televisió de Catalunya ha cai-
gut. I ha caigut pràcticament durant els anys que hi havia el mateix pressupost de
la corporació catalana. És a dir, amb el mateix pressupost, la despesa en continguts
ha continuat caient. Per tant, jo crec que això té també un... Necessitarem de trobar
recursos o necessitarem de canviar el destí final d'aquests recursos. No sé quina és
la seva visió sobre aquest tema.

I, per acabar, li dic que compta amb el nostre suport, amb el suport del nostre
grup parlamentari. I, una vegada més, gràcies per tirar endavant aquest projecte.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat
Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, president. I bon dia, senyora Ribas. Des de VOX, doncs, denun-
ciarem una vegada més com el separatisme i el socialisme s'han repartit les cadires
a esquenes dels catalans i a costa dels diners de tots els catalans. Avui han passat
per aquesta sala diferents persones proposades pels tres principals partits d'aques-
ta cambra. I si és cert que gairebé tots els candidats, doncs, tenen uns perfils, di-
guem-ne, educatius i de carreres professionals que podrien justificar, o sembla que
podrien justificar, aquests nomenaments, al final tots sabem que aquests nomena-
ments simplement responen a una quota de partit i a unes determinades afinitats
polítiques. Ho repeteixo un cop més: no participarem d'aquest circ i seguirem treba-
llant per tancar la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de la CUP, té la paraula el dipu-
tat Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Gràcies, president. Bon dia, senyora Ribas. Bé, traslladar de nou, i a risc de reite-
rar-me, intentaré ser molt breu, que, malauradament, no podrem valorar el seu cur-
rículum degut a com s'ha conformat tot aquest procés de renovació.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula
la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí; moltes gràcies, senyora Ribas. Gràcies per la seva presentació. Igualment,
portem ja tres hores i mitja, sí, tres hores i mitja escoltant les persones que són can-
didates a la renovació de la corporació. Entenem que el *hearing* és necessari, però
també, i com ja s'ha dit, creiem que al final és un tràmit, perquè hi ha un acord entre
partits, que és el que realment justifica el nomenament, tant seu com de la resta de
membres que seran candidats, i que es votaran en el Ple aquest dimecres.

Nosaltres entenem... Vostè té un perfil vinculat a la comunicació, però que la
raó per la qual ha estat proposada és per la seva proximitat política a un partit en
concret dels tres que s'han repartit les cadires de la corporació. Ja ho hem dit, en-

tenem que no és la millor manera d'entomar la renovació de la corporació. Creiem que serà més del mateix. I si ens estem repetint alguns dels que ho estem dient és perquè realment lamentem que el nomenament del nou consell de la «corpo» es faci en aquestes condicions.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Anna Grau.

Anna Grau Arias

Gràcies, president. Señora Ribas, usted ha sido jefa de prensa del PSC y ha llevado las relaciones con la prensa de Presidència de la Generalitat. Por desgracia, esto aquí hoy no es una excepción, es la norma. Claro, como ya se ha dicho aquí, estas renovaciones así no se las cree nadie. Insisto, y no es por ofender, y menos a usted, que, por lo menos, ha acreditado que le interesa la tecnología de vanguardia, que le interesan los medios de comunicación y que parece mínimamente equipada para ayudar a nuestra maltrecha *corporació* a competir en un mundo audiovisual cada vez más globalizado y digitalizado.

Se ha hablado hoy aquí –lo ha mencionado, creo, el señor Dalmases, de Junts per Catalunya– de los orígenes antropológicos de TV3 y de cómo l'*Àngel Casas Show* le habría puesto presuntamente en su día los pelos de punta a Alfonso Guerra. Bueno, a mí me constaba que se puso mucho más nervioso a otro Alfonso, Alfons Quintà, que hizo todo lo posible para sabotear un estriptis, entonces muy rompedor, de la artista Crystal M en el programa.

En fin, de l'*Àngel Casas Show* a los *Bricoheroes*. Eso sí que es evolucionar hacia atrás como los cangrejos. A este paso pronto veremos los *telenotícies* sustituidos por la llamada a la oración «indepe» por megafonía desde el Ayuntamiento de Vic. Me pregunto si tiene garantías, señora Ribas, de poder cambiar un poco el chip de todo esto, barrer un poco de caspa. Si usted se ve capaz de mantener el *Halcón Milenario* de la *corporació* rumbo al siglo XXI y no de vuelta al siglo XII. A ver qué le dejen aportar, si cree que contará con los suficientes recursos.

Y ya puestos, también le pregunto si está a favor o en contra de una comisión de investigación de la *corporació*. Se lo estoy preguntando a todos los candidatos de todos los partidos y todos hacen como si oyeran llover, *singing in the rain*, ninguno se atreve a contestar. ¿Se atreverá usted?

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Francesc Ten.

Francesc Ten i Costa

Gràcies, president. Senyora Ribas MasPOCH, he escoltat amb molt interès la vostra intervenció, el seu currículum de base periodística, però no només de base periodística. Teniu el nostre suport, evidentment, i és un suport que s'ha de repetir, com ja s'ha dit, però s'ha de tornar a dir, perquè cal deixar-ho ben clar, que té un suport amplíssim de la majoria d'aquest arc parlamentari.

«La corporació ha de continuar informant, entretenant i educant la societat catalana des dels principis del servei públic audiovisual: qualitat democràtica, defensa del pluralisme i de la llibertat d'expressió, civisme, exigència de qualitat pel que fa a l'oferta de continguts i professionalitat, independència i responsabilitat.

»També haurà d'oferir a la ciutadania una visió oberta i contribuir a la projecció exterior de la realitat de Catalunya. I, al mateix temps, haurà de contribuir a l'enfortiment de la llengua i la cultura catalanes, promoure l'ús social del català, impulsar l'aranès i donar-los projecció internacional».

Aquest paràgraf l'he extret del document *Els reptes de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals*. I consolidar, avançar i progressar en els termes d'aquest paràgraf és ja un gran projecte, un munt de reptes, un volum d'organització de feina i de planificació que, de ben segur, podreu tirar endavant amb aquest nou equip.

Jo us volia parlar de l'enfortiment de la llengua i de la promoció del català, ja ho heu fet, però també m'agradaria, si pot ser, doncs, acabar-ho de perfilar una mica més. A l'informe *Un marc sociolingüístic igualitari per a la llengua catalana*, publicat recentment a l'entorn del pacte nacional per la llengua, hi ha un capítol amb dades molt interessants.

Per exemple, que el 2008 el trenta-dos per cent dels canals de l'oferta eren en català, en canvi, el 2019, només un deu per cent. L'augment de canals privats d'abast estatal equival, automàticament, a canals monolingües en castellà, perquè no s'ha tingut, no s'ha cuidat prou la previsió en llengües diferents al castellà.

No ens estendrem ara amb més dades, però l'informe de Mèdia.cat sobre joves i ús del català expressa la urgència de ser els mitjans digitals en aquesta franja. Jo insisteixo en la urgència de treballar en aquesta franja.

La situació en ràdio és veritat que no és tan desequilibrada, però tot plegat és un mirall de la transcendència del paper de la corporació per a la promoció del català, que és una raó fundacional. Des d'aquest punt de vista, doncs, m'agradaria conèixer una mica la seva opinió, tot i que ja l'ha expressat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, torna a tenir la paraula la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Gràcies senyora, Ribas. Igualment, gràcies per la compareixença d'avui. Gràcies per assumir el repte que tenim per davant. Repassant el seu currículum professional, doncs, crec que ajuda a explicar el que hem anat explicant al llarg d'aquest matí, que és un currículum complementari a la resta del dels companys i companyes que avui passaran per aquest *hearing* a la Comissió d'Afers Institucionals. Sobretot, en el seu cas, des de la vessant tecnològica i científica, que ens sembla també una vessant molt interessant de poder incorporar, tenint en compte la realitat del panorama audiovisual.

En aquest sentit, voldria destacar i posar en relleu, perquè crec que no ho hem fet prou, que vostè és la quarta dona que avui compareix aquí. Estem parlant d'un consell de govern paritari, quatre dones de set. També és fruit, doncs, del canvi legislatiu que es va produir. I, per tant, també celebrar aquest consell de govern paritari amb una presidenta al capdavant, si així s'acaba votant en aquest Parlament. I, per tant, celebrar-ho i aplaudir-ho per, també, la necessitat d'incorporar aquesta mirada femenina i feminista, doncs, en aquest cas, als mitjans públics del país.

Un dels elements que m'agradaria conèixer la seva opinió, perquè a tots els pregunto coses diferents per intentar, doncs, també tenir una visió complementària..., vostè mateixa en feia referència, i ara, de fet, el diputat Ten també en feia referència, a l'ús social de la llengua.

Tots, doncs, hem estat d'acord en la necessitat de que els mitjans públics del país siguin tractors també en l'ús social de la llengua, però voldria preguntar-li, també mirant el públic més jove, que els mitjans públics de la corporació són una goteta en un univers globalitzat, per tant, quin paper creu que ha de tenir la llengua també en la resta de plataformes? Estem parlant de plataformes que cada cop tenen un paper més rellevant, i més en un context en què estem en un canvi normatiu, vam tenir la directiva europea, ara estem tot just en aquesta transposició per part de l'Estat espanyol de la llei audiovisual.

I, per tant, demanar-li quina és la seva opinió de com podem complementar-nos, no? Quin paper han de tenir els mitjans públics? Però quin paper, també, han de tenir les plataformes? I quin paper ha de tenir la llengua en aquestes plataformes? Que considerem que és imprescindible, perquè al final la llengua no sigui un bolet, no?, només en els mitjans públics, sinó que tinguem referents, doncs, de l'ús de la llengua catalana en tots els mitjans.

Agrair-li novament la seva predisposició per assumir el repte i manifestar que el Grup d'Esquerra Republicana estarà al seu costat per contribuir a uns mitjans públics del país més enfortits.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Pot respondre els comentaris que li han fet.

Gemma Ribas Maspoch

Doncs moltes gràcies. Si els sembla, començaria primer per aquest tema de la llengua, perquè jo crec, sincerament, que és un tema fonamental entre els reptes que té ara mateix la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais. Ja fa temps que corren estudis de l'entorn digital que parlen de fins a vint-i-dues llengües europees en risc d'extinció si no es cuida molt aquest aspecte.

I, per tant, jo crec que és bàsic i que la corporació catalana és una de les eines més importants que té la llengua per defensar-se, no?, potser juntament amb l'ensenyament. Jo crec que està clar que la nostra feina a la corporació ha d'estar amb l'ànim de jugar aquest paper, d'ajudar a que el català recuperi impuls.

Abans he esmentat alguns dels públics en què això podria ser prioritari, tot i que tot haurem d'estudiar-ho i acordar-ho entre tots, però, sembla evident, el públic més jove, el públic que no parla català o el públic que està en risc de deixar de parlar català. Evidentment, això passa per mantenir el català com la llengua corporativa de la tele, respectant tothom i que tothom s'hi senti còmode, però si volem que sigui una eina, ha de continuar sent així.

I jo crec que a la part tecnològica hi ha molta feina per fer, bàsicament, perquè tots sabem avui com funciona el consum audiovisual en el món digital. Funciona que un contingut et porta a un altre i de l'altre te'n vas a l'altre. I aquí com fidelitzes el públic, no? Per tant, jo crec que per això s'hauran de produir continguts propis, sí, evidentment, però també és molt important agregar, col·laborar i establir sinergies amb continguts dels altres per crear el que ara..., una mica en els llenguatges, no?, d'ara, crear comunitats digitals.

Llavors aquí no diré que hi val tot, perquè tenim una missió de servei públic i, evidentment, els continguts han de seguir aquestes missions i s'ha de ser curosos i s'ha d'anar amb compte. Però tot allò que puguem establir de sinergies amb nous creadors, amb sector audiovisual, amb sector cultural, etcètera, crec que és una via fonamental per crear aquest espai digital català més ampli i més robust. Jo no sé si amb això els contesto a tots dos. Moltes gràcies.

L'altra pregunta. Vostè, senyor David Pérez, em preguntava d'on traurem els diners per fer això, com es pagarà tot això. Bé, és evident que el finançament fonamental de la corporació és el contracte programa, que en aquests moments deu estar..., cal revisar aviat. És evident que aquestes gràfiques que vostè mostrava, no?, és perquè la immensa major part del pressupost dels mitjans en aquests moments se'n va a despesa ordinària i en queda poc per a continguts.

L'altra gran via de finançament que existeix en aquests moments és la comercial, la de venda de publicitat i explotació dels continguts. Hauríem de ser capaços de millorar en totes aquestes fonts de finançament. Però també jo penso que la corporació no pot ser aliena al que ha passat al seu entorn. I avui en dia en el seu entorn, en el món de l'empresa, en el món de la recerca, en el món dels ens públics, en el món de la innovació i de la tecnologia, la gent crea unitats especialitzades en buscar diners.

Perquè hi ha diners públics per a digitalització, hi ha diners públics per a innovació, hi ha diners públics, fins i tot, per a cultura, que són diners competitius. I que aquí la professionalitat passa per presentar bons projectes i per rascar finançament d'allà on es pugui competint amb la gent que ho fa bé i amb molta professionalitat.

Penso que si estem parlant de gestionar diners públics aquesta és una obligació, que els diners públics han de venir en part..., evidentment, el finançament basal de la corporació ha de ser el que és i el finançament comercial també, però que hem de ser capaços de demostrar que som capaços de tirar projectes endavant prou interessants com per aconseguir fons d'altres vies.

Em demanaven si seríem capaços de modernitzar els continguts. Jo no seré qui digui que els continguts d'ara no són moderns, però, evidentment, vull dir, nosaltres volem fer un pla estratègic amb objectius clars, que parteixi d'estudis, que parteixi de propòsits. I també ja s'ha dit per part d'alguns dels meus companys, que es volen establir clars indicadors de transparència i d'avaluació.

Per tant, si no l'encertem a la primera, l'hauem d'encertar a la segona, perquè el que volem és ser transparents i avaluats, i, per tant, aconseguir els objectius que ens proposem. Crec que ho he contestat tot.

Doncs, si és així, moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora Ribas. Bé, doncs, li demanem al senyor Josep Riera que s'acosti a la taula. Vostè ja coneix la mecànica.

Josep Riera i Font

Gràcies, president. Diputades, diputats, començaré pel més difícil, que és per parlar de mi mateix. Vaig arribar al periodisme després de fer la carrera de Filologia i soc periodista col·legiat des del 1992. De la meua llarga experiència, potser destaca que durant molts anys em vaig especialitzar a arrencar projectes de comunicació o a transformar-ne d'altres que ja estaven en marxa en diferents punts del país. Van ser anys de crear equips, de generar noves dinàmiques de treball i de detectar talent. En aquest sentit, tinc la satisfacció de veure avui dia com molts periodistes amb els quals he treballat estan exercint feines de responsabilitat tant en els mitjans públics com en privats.

Els dotze últims anys de la meua vinculació al grup *El Punt Avui* van ser el projecte de *l'Esportiu*, abans *El 9*, deu anys dels quals com a director. També han estat els anys en què vaig poder combinar més la tasca directiva amb la d'escriptor i analista en articles i reportatges, i també col·laboracions audiovisuals tant de temàtica esportiva com d'actualitat política i social.

En aquesta època, a part d'escriure quatre llibres, també vaig dirigir la col·lecció «Fora de joc» amb Cossetània Edicions i vaig treballar en diversos projectes de consultoria de comunicació. I els últims quatre anys i mig han estat els que he dedicat al servei públic com a diputat en aquest Parlament.

Pel que ve al cas avui, en tot aquest temps al Parlament he estat portaveu del meu grup a la comissió de control de la corporació. Quatre anys d'immersió en els mitjans públics del país i en el marc regulador. I si puc exposar una aportació que ve al cas, és que em vaig proposar, i vaig aconseguir, com a relator de la ponència, que la llei de reforma de la corporació i del CAC fos aprovada per unanimitat del Ple del Parlament.

I ara se m'obre una nova etapa, si tot va bé, en què des del consell de govern de la corporació podré combinar les dues experiències professionals que han marcat la meua carrera i la meua vida, treballar en el món de la comunicació i fer-ho des del servei públic.

I ara sí, parlem dels mitjans públics. Vull dir, primer de tot, que tenim la gran sort que els mitjans públics de Catalunya estan construïts sobre uns grans fonaments. I per «fonaments» tant faig referència al marc regulador com a l'esperit amb què es van posar en marxa a principi dels anys vuitanta. L'any que ve farà quaranta anys.

L'ambició, la imaginació, el desacomplexament, la il·lusió i el talent de l'etapa inicial són les mateixes qualitats que ens han d'ajudar a impulsar el model del segle XXI. Serà clau planificar bé l'estratègia i encertar en les decisions, però no serà possible fer-ho sense aquella mateixa ambició, imaginació, desacomplexament, il·lusió i talent de l'etapa fundacional.

La legislació i la normativa de què ens hem dotat també orienten molt bé la feina que haurem de fer. Citaré la Llei 11/2007, de la corporació. L'article 2, sobre la funció de servei públic, ens parla de «posar a disposició dels ciutadans de Catalunya un conjunt de continguts audiovisuals i altres serveis orientats a satisfer les necessitats democràtiques, socials i culturals dels ciutadans, a garantir un accés universal a la informació, a la cultura i l'educació, a difondre i promocionar la llengua catalana i a oferir un entreteniment de qualitat». I l'article 23 conclou: «La llengua institucional per prestar el servei públic de comunicació audiovisual de la corporació és el català.»

I també cito l'altre pilar, la Llei 22/2005, de la comunicació audiovisual de Catalunya que, en l'article 26, defineix les emissions de servei públic. Punt *f*: «La promoció, el coneixement i la difusió de la llengua i la cultura catalanes i també l'aranès.» Els punts *i* i *j* esmenten «el reforç de la identitat nacional com un procés integrador en evolució constant i obert a la diversitat». I també ens parla de l'espai català de comunicació audiovisual. El punt *n* estableix «la contribució al desenvolupament de les indústries culturals catalanes» i el punt *o* ens parla de «projecció exterior de la cultura, la llengua i els valors de la societat catalana».

Els mitjans públics de Catalunya van ser creats a partir d'aquell esperit ambiciós i tenen aquestes parets mestres. Diguem-ne com vulguem, però ara es tracta de fer el mateix que es va fer als anys vuitanta, però amb les eines i la tecnologia de la tercera dècada del segle XXI. Com pretenem fer-ho ho esbossem en el projecte que hem presentat i ho concretarem en el pla estratègic, però no serà gaire diferent del que estan fent les corporacions de mitjans públics de tot el món.

Posaré alguns exemples de països d'una mida similar a Catalunya. El servei públic audiovisual de Suïssa està executant un procés de transformació digital que pretén arribar a un equilibri entre els serveis tradicionals i els serveis digitals i ha impulsat la plataforma Play Suisse amb nous formats i noves maneres d'explicar històries i nous models de distribució de continguts.

A Dinamarca la DR té un pla estratègic fins al 2025 que planteja com continuar mantenint els objectius originaris, però amb les formes de narrar i informar actuals amb la missió, i ho cito, «d'oferir i crear experiències culturals que commoguin i facin conscient la societat danesa de les seves arrels, llenguatge i història per reforçar la cohesió a Dinamarca».

L'estratègia de la televisió pública d'Àustria, que s'anomena Transform, és a partir de cinc valors –individual, social, nacional, internacional i corporatiu– basats en la transparència, el retiment de comptes, la promoció professional dels treballadors i la capacitat d'innovació.

El pla estratègic que haurem de dur a terme ha de ser integral i ha de permetre el reforçament de les missions de servei públic adequant tota la corporació al nou panorama audiovisual. Sobre això, no és sobrer una reflexió sobre el moment en què estem. S'ha de tenir en compte que, arran de la irrupció de la pandèmia, els mitjans públics de tot Europa, també els catalans, han tingut un augment important de les seves audiències i del seu impacte social d'una manera semblant a com està passant ara també amb la magnífica feina dels serveis informatius i dels corresponents i enviats especials de TV3 i Catalunya Ràdio a les àrees de conflicte per l'atac de Putin a Ucraïna.

En aquest context, la missió de servei públic ha sortit reforçada i els mitjans públics estan jugant un paper central en la lluita pel rigor i la credibilitat i contra la desinformació i les *fake news*. Per tant, aquesta confiança dels ciutadans envers els

mitjans públics afavoreix que s'aboquin esforços a reforçar el servei públic de qualitat –a reforçar el servei públic de qualitat–, començant per un finançament adequat des de l'aportació pública mitjançant el contracte programa, per apropar-nos a la inversió per habitant mitjana dels països europeus, fins a l'explotació de nous models de negoci, sobretot en el terreny digital i en l'ús del *big data* i la intel·ligència artificial.

Per tant, la transformació digital i la convergència multimèdia són passos necessaris cap a on hem d'orientar els pròxims temps de la corporació. La corporació ha de trobar el seu lloc en aquest escenari perquè els mitjans públics continuïn sent referencials.

Més enllà d'estratègies, els professionals dels mitjans públics són els principals actors per complir la missió de servei públic. A part de la professionalitat, el rigor i el talent que hi ha dins la corporació, caldrà capacitat d'adaptació al nou model d'oferta audiovisual. Més ben dit, els professionals dels mitjans, de la mà, també, del teixit industrial de l'audiovisual del país, seran els veritables actors i protagonistes d'aquest canvi.

I en aquest nou paradigma aquesta transformació digital ha d'anar acompanyada d'una transformació conceptual –ja se n'ha parlat molt aquí. Més enllà del mitjà, caldrà centrar-se en els continguts. El periodista Àlex Gutiérrez ho explica d'una manera molt gràfica: «Potser es tracta de passar de la Corporació Catalana de *Mitjans* Audiovisuals a la Corporació Catalana de *Continguts* Audiovisuals». Si no és nominalment, s'haurà de fer conceptualment.

Podria continuar, però ja se m'acaba el temps, i voldria acabar amb una última reflexió que em sembla pertinent a partir d'una frase que va escriure fa temps el filòsof Josep Maria Terricabras. Deia: «Aquests mitjans han de ser també de molta qualitat tècnica, cultural i humana.» Qualitat humana, sí. Per això voldria esmentar un últim ingredient que em sembla necessari per afrontar l'enorme tasca que ens és encomanada.

Res no serà possible sense estimar els mitjans públics. Jo estimo els nostres mitjans públics, i per això també m'hi enfado quan alguna cosa no m'agrada. Però estimar els mitjans públics va més enllà de si ens agrada més o menys un programa, de si una informació ens sembla correcta o no. Estimar els mitjans públics és fer-ho pel que van ser concebuts, per impulsar, promoure i demostrar que en català es pot fer tot i perquè hi ha poques eines d'integració i de cohesió tan potents com uns mitjans públics veritablement al servei de la societat i el país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Riera. Ara és el torn dels grups parlamentaris. Per començar aquest torn, té la paraula el diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, també, senyor Riera, per aquesta nova etapa que encetem i el seu compromís en com s'ha de transformar la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. El seu currículum també està, pràcticament des de l'inici, vinculat als mitjans públics, a la comunicació des del periodisme. I també té aquesta vis política que vostè ha fet, precisament, a la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

I, precisament, perquè conec la seva feina, li garanteixo que la seva defensa dels mitjans públics ha estat evident durant tot aquest període que hem pogut compartir. Vostè ha anomenat a la seva intervenció moltíssimes vegades la paraula «servei públic». Jo l'hi agraeixo molt, per què? Perquè aquest és el compromís que necessitem en aquest moment, el servei públic, el servei als altres, no?, treballar pels altres.

I això ho pots fer des d'una ONG, ho pots fer des d'un sindicat de treballadors, però també ho pots fer defensant les teves idees des d'un posicionament més polític, no? I això és el que ens està demanant la societat. Una institució pública, per tant, amb un component polític que és evident, però que necessita aquesta capacitat d'arribar a acords amb persones que pensen o que pensem de manera diferent. Això és l'essència de la política, no del partidisme, que és el que, diguem-ne, tothom rebutja en els mitjans de comunicació, un excés de partidisme, un excés de governamentalització.

Però aquesta idea del servei públic dels mitjans de comunicació amb una informació veraç, efectiva, plural és el que necessitem. I, en aquest sentit, vostè està plenament capacitat per tirar endavant aquest projecte. Jo conec aquesta capacitat seva d'arribar a acords amb persones que pensem diferent. Vostè ha estat protagonista d'aquest projecte de Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Protagonista a tres, per dir-ho d'alguna manera.

I és en aquest sentit que únicament m'agradaria preguntar-li de quina manera aquest compromís que tenim en aquest moment de Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, que un altre membre comentava fa un moment aquesta necessitat de refundació –no sé si hem d'anar tan lluny–, però aquesta possibilitat de tirar endavant el projecte per a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Vostè, des de la seva vessant que coneix, de quina manera pensa que podria ajudar millor a desenvolupar aquests aspectes del compromís que tenim signat per tothom de manera pública, no hi ha hagut..., diguem-ne, no s'ha amagat absolutament res. És públic, aquest document, s'ha presentat i és un document que tots vostès han fet seu. Per tant, aquesta seria la pregunta.

I, en qualsevol cas, el compromís del meu grup parlamentari de donar suport a la seva candidatura a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, president. I moltes gràcies, diputat Riera, o candidat Riera. Candidat o diputat, *tanto monta, monta tanto*, no? Ara ja a aquestes altures de la comissió, que hem pogut escoltar tots els candidats, doncs, no ho sé, jo el que veig és que els catalans es sentiran insultats de veure com aquí en cap moment, doncs, han primat uns criteris tècnics, professionals, acadèmics, sinó, simplement, com hem estat dient fins ara, aquestes quotes de partit i aquest repartiment de cadires entre els tres principals partits d'aquesta cambra.

O sigui, ja queda poc més a dir i, simplement, manifestar un cop més que estarem sempre enfront d'aquest tipus de política i de com els partits independentistes i el Partit Socialista s'estan apropiant dels ens públics per portar, en aquest cas, a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals els seus posicionaments polítics.

I això ho veurem pròximament a TV3, a Catalunya Ràdio, quan no haurà canviat, i em mullo, ho dic d'aquesta manera, no haurà canviat absolutament res. Perquè, al final, aquí el que prima són els interessos dels partits polítics i no dels ciutadans, dels catalans.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Ara té la paraula el diputat Xavier Pellicer, en nom del Grup Parlamentari de la CUP.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies, president. Bé, senyor Riera, ja per acabar, eh?, i en la darrera intervenció i, malauradament, m'hauré de reiterar. Crec que amb aquest tipus de nome-

naments, i més enllà de la seva vàlua curricular i personal, que no la poso en dubte en cap cas, és com es pot arribar a desprestigiar les institucions catalanes i com es pot arribar a desprestigiar òrgans que han d'estar al servei de la gent i no dels partits.

Malauradament, fer d'aquesta forma... Hi ha maneres i maneres de fer malament les coses, i crec que, en aquest cas, s'ha fet especialment malament. I no és un cas aïllat, no és l'únic cas d'un diputat en actiu que ha passat de ser diputat a formar part d'un dels càrrecs que s'han renovat. I nosaltres valorem això com un greu error alhora que es parla de consens. Un consens que no hi ha estat, perquè no hi ha hagut un consens, hi ha hagut un acord de les tres forces majoritàries, però no un consens.

I ens sap molt greu que, a través d'aquests acords, que a vegades acaben semblant més aviat intercanvis de cromos que realment una voluntat de posar els mitjans al servei de les persones i del país, doncs, es corri el risc de desprestigiar i de facilitar els discursos com els que hem vist abans.

Reiterant que és una qüestió de l'acord global, que no és una qüestió de la valoració del seu currículum personal ni de la tasca que ha fet com a diputat, però que, en tot cas, a nosaltres ens sembla incompatible la forma com s'ha fet i com s'ha arribat a l'acord.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies, president. Senyor Riera, jo, com que ja m'he repetit moltes vegades i, al final, és el darrer candidat, volia intentar dir el mateix però en altres paraules. I, llavors, volia aprofitar la meua intervenció per recordar el manifest que els diferents consells professionals dels mitjans de comunicació i els diferents sindicats van fer l'estiu passat davant l'obligada i urgent renovació de la direcció de la corporació.

Algunes de les coses que diu són: «És urgent bastir una estratègia a curt, mitjà i llarg termini que fugi del tacticisme polític. Els mitjans de comunicació públics i democràtics, plurals i en català són una eina fonamental per construir un futur compartit al nostre país.» La renovació del Consell –pensem que encara no s'havia fet–, «urgeix i s'ha de fer per la majoria qualificada d'un mínim de dos terços, però amb això no n'hi ha prou. Hi ha un gran perill que aquest mecanisme que busca el pluralisme es desvirtuï i serveixi per, una altra vegada, col·locar persones només amb criteris partidistes, a través d'una negociació de repartiment de cadires entre formacions polítiques.

»Emplacem, doncs, totes les forces parlamentàries democràtiques a cercar un ampli consens, abandonar els interessos de partit i acomplir el procés d'elecció de la nova direcció de la corporació escoltant tots els sectors implicats. Només així ens podem assegurar que al capdavant dels mitjans públics de la Generalitat hi hagi persones amb mèrits rellevants i acreditats per a un projecte de gestió innovador i independent, i que tinguin com a únic objectiu fer de la corporació un motor al servei de la informació rigorosa i plural i que sigui una referència per a tota la societat.»

És bastant més llarg, no volia estendre'm més. Senyor Riera, jo li voldria preguntar si vostè considera que el seu nomenament i el de la resta de membres d'aquest consell dona resposta a les demandes que hi havia en aquest manifest; si vostè pot garantir que hi ha una despartidització del consell de govern de la corporació; si vostè pot garantir que en la seva feina no hi tindrà incidència i que podrà garantir la imparcialitat, i que la seva relació i vinculació amb un partit polític en concret, del qual ha estat diputat i responsable dels temes de control de la corporació, no hi tindrà incidència i podrà exercir la seva feina com a vocal amb tota independència i respectant la pluralitat; si vostè pot garantir també que, fruit d'aquest acord en el

qual hi han diferents majories que es poden articular dintre del consell de la corporació, el concurs que s'ha de convocar per elegir el director de TV3 i el director de Catalunya Ràdio serà un concurs que, efectivament, serà independent, serà transparent, serà rigorós i els criteris pels quals s'escolliran les noves persones que s'encarreguin de la direcció dels dos mitjans seran de professionalitat i independència i no, també, de repartiment entre partits polítics.

Gràcies.

El president

Gràcies. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Grau.

Anna Grau Arias

Gràcies, senyor president. Bé, senyor Riera, és o ha estat vostè periodista, d'això no n'hi ha dubte, sobretot periodista esportiu i fan d'en Pep Guardiola. Jo no tinc re en contra dels periodistes polítics o els polítics periodistes, jo mateixa comparteixo aquesta condició híbrida. Però deixi'm dir-li que amb la breu i tanmateix intensa experiència que portem compartida a l'hemicicle, m'ha semblat vostè una de les persones més sectàries, fins i tot, diria més agressivament sectàries, d'un partit que ja n'és prou, Junts per Catalunya. Quan el Ple va votar l'elecció dels membres del CAC vostè es va inhibir a l'hora de votar, però tant de bo no fessin falta aquestes comèdies, perquè les candidatures no fossin tan feixugament endogàmiques.

Com dèiem, en aquesta llista no hi ha ni una sola personalitat independent. No hi ha ningú absolutament net de complicitats partidistes, però, fins i tot en aquest context, hi ha qui aporta més i hi ha qui aporta menys. Vostè ens sembla que aporta més obediència política a la veu de l'amo, l'estrafolari i autoproclamat president legítim Carles Puigdemont, que cap altra cosa.

Parlàvem aquí de les promeses socialistes, sempre incomplertes, de refundar els mitjans públics catalans. Senyor Pérez, lo de refundar no ho deia jo, ho deia un document del PSC que va circular fa uns mesos. És veritat que el partit de vostè, senyor Riera, mai no ens ha promès una cosa així, vaja, ni de lluny.

Però en el projecte que tots els candidats avaluats avui aquí ens presenten com a assumit conjuntament es parla de restaurar la confiança entre els mitjans de la corporació i la societat catalana. Què vol dir això per a vostè? Com es proposen recuperar la confiança dels no processistes? Saben que els no processistes existeixen?

Tampoc em resisteixo a acabar preguntant-li si es planteja ser partidari d'una comissió d'investigació a la corporació. I ho deixem aquí.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Francesc de Dalmasas.

Francesc de Dalmasas i Thió

Sí; gràcies, president. Senyor Josep Riera, és molt curiós, perquè amb tres minuts explicant el vostre currículum ja heu deixat clara la vostra vàlua i les vostres capacitats per formar part d'aquest consell. I ens ha sorprès que algunes intervencions diguin: «més enllà de la seva vàlua», però és que és, precisament, el que avui estem avaluant. És que els *hearings* són per a això. És per evolucionar en aquesta voluntat de poder certificar i de poder conèixer que, efectivament, les persones que us incorporeu teniu la vàlua i els coneixements i la trajectòria que us avalen per estar en la posició que estareu a finals d'aquesta setmana.

I hem de dir que ens ha agradat molt quan heu explicat com enteníeu la vostra estima pels mitjans públics. Perquè, efectivament, l'estima no passa per la consciència acrítica, sinó al contrari, per voler-los referents, per voler-los els millors mitjans públics possibles per a aquest país.

I nosaltres, en aquesta darrera intervenció, ens volíem centrar en una qüestió que ens sembla que és la columna vertebral dels mitjans públics, i ens volíem referir a la llengua, al paper de la llengua. Perquè sense llengua no hi ha país. No passa a tot arreu del món, però, en el nostre cas, sense llengua no hi ha país. A Irlanda no passa. El gaèlic té la situació que té i treballen perquè sobrevisqui, però no els hi va el país amb la llengua. I, en el nostre cas, sense llengua no hi ha país.

I, per tant, tampoc hi hauria uns mitjans públics tal com els entenem. Per això el 155 es va plantejar tantes vegades si calia... Als que ens ha agradat estudiar allò que va passar, es va plantejar molt sovint si hi havien de ser o no els mitjans públics. I no es va fer no només per la reacció social que hi hauria, sinó que no es va fer, sobretot, perquè els professionals de la casa ho farien inviable.

I, per tant, en aquest sentit, ens sembla molt, molt, molt interessant recuperar aquesta voluntat de que la llengua, efectivament, mantingui aquest paper essencial que ha tingut i que havia de tenir durant tant temps, quan la ràdio, efectivament, és la ràdio nacional d'aquest país, i quan la televisió ha fet el paper que li pertocava fer.

Però l'ús social ha evolucionat com ha evolucionat. I això, doncs, ha afectat també l'escola i ha afectat molts àmbits de la nostra societat, també els mitjans. La ràdio és una excepció. Els mitjans públics, pel que fa a la ràdio, doncs, tenen el paper que tenen. Però amb la televisió no, ho hem explicat abans, quin és el percentatge al nostre comandament a distància de televisions en català o en altres llengües que podem sintonitzar des de Catalunya. Per tant, és molt mínima.

Per tant, nosaltres diem que han d'actualitzar el que calgui, però, sobretot, ja tenen eines i han d'utilitzar aquestes eines. Tenen un llibre d'estil que és claríssim pel que fa a això. I, per tant, refermar-nos en tot allò que diu el llibre d'estil pel que fa a la llengua. I també, perquè sou una peça essencial, que és el sector audiovisual d'aquest país, doncs, que ho continueu fent, també amb tots els criteris de qualitat, però també amb els criteris lingüístics.

Res més, senyor Riera, ja ho sabeu, teniu tot el nostre aval, des d'ara i per sempre.

El president

Gràcies. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, també, senyor Riera, no només per l'exposició, sinó també per assumir aquest repte. I també gràcies per l'etapa, doncs, com a diputat de Junts per Catalunya, en què sempre ha sigut un plaer treballar amb vostè i les coses han estat molt fàcils. I posar en valor aquesta capacitat d'arribar a consensos i a acords. Crec que és més important que mai en el context actual. Per tant, també agrair-li, doncs, sempre haver-ho fet tot tan fàcil.

Pel que fa a la seva trajectòria professional, no?, vostè, doncs, vèiem els seus inicis al diari *El Punt* –destacar que tenim inicis compartits, tot i que un a Girona i l'altre a Tarragona, no vam arribar a coincidir. Però també voldria posar en valor la seva etapa, no? –per destacar una singularitat del seu currículum respecte a la dels seus companys–, al periodisme esportiu amb un projecte com *El 9 Esportiu*, que lliga molt bé amb una cosa a la qual vostè feia referència, que és aquesta missió de TV3 o, en aquest cas, dels mitjans públics del país de poder-ho fer tot en català.

I una de les coses que hem de poder fer, també, és parlar d'esports en la nostra llengua. I, de fet, els mitjans públics del país han estat referents amb noms, doncs, com el de Joaquim Maria Puyal, no?, que ens han permès viure una realitat esportiva al nostre país en la nostra llengua.

En aquest sentit, tenint en compte, doncs, les etapes de les guerres pels drets esportius que hem viscut, malauradament, li voldria demanar el seu punt de vista de quin creu que ha de ser el paper que juguin els esports en aquesta corporació, tenint

en compte, doncs, que els esports també són importantíssims pel que fa a les audiències, no? I, per tant, preguntar-li quin paper han de jugar els esports.

I dic que és importantíssima aquesta relació entre mitjans de comunicació i esports, com hem vist recentment amb el futbol femení. De fet, en el moment en què els mitjans de comunicació han començat a referir-s'hi, a parlar de futbol femení o de bàsquet femení, ho veiem també a Girona, doncs, els pavellons s'omplen, els camps de futbol s'omplen, també, per veure esport femení. I, per tant, preguntar-li quin creu que ha de ser aquest encaix.

Agrair-li, com fèiem amb la resta de companys, doncs, que assumeixi aquest repte. Encoratjar-los a tots plegats a treballar amb aquesta idea d'equip, amb aquesta idea de complementarietat, amb aquesta idea de poder fer avançar els mitjans públics del país. I no en tenim cap dubte, doncs, que vostè ajudarà a trobar aquests consensos. Té tot el nostre suport, per part del Grup d'Esquerra Republicana.

El president

Gràcies, diputada. Diputat Riera, ara és el seu torn.

Josep Riera i Font

A veure, no sé si ho faré ordenadament, però intentaré anar contestant. El senyor Pérez deia com puc ajudar a la nova etapa. Una mica com he explicat en la presentació que he fet, però, sintetitzant-ho, vostè mateix ha donat la resposta, no?, amb aquesta passió pel servei públic. Perquè això és servei públic. Els mitjans públics és servei públic; i això, acompanyat amb la meua experiència i amb moltes ganes de treballar i moltes ganes de fer feina que tenim tots els set candidats.

Bé, s'ha parlat molt del fet de que soc diputat i que se m'ha proposat. Jo els hi contestaré llegint el que diu la llei, i vostès mateixos. L'article 8 de la llei de la corporació, al punt 3, diu: «La condició de membre del consell de govern és incompatible amb la condició de membre del Parlament o del Govern, amb l'exercici de qualsevol càrrec d'elecció o designació polítiques, amb l'exercici d'activitats a les administracions públiques i amb l'exercici de funcions de direcció o executives en partits polítics, organitzacions sindicals o empresarials.»

I el punt 4 diu: «Els membres del consell de govern no poden tenir interessos directes ni indirectes en empreses audiovisuals, de cinema, de vídeo, de premsa, de publicitat, d'informàtica, de telecomunicacions o d'internet, ni en qualsevol mena d'entitat relacionada amb el subministrament o la dotació de material o de programes de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals o a les seves empreses filials, ni amb cap mena de prestació de serveis o de relació laboral en actiu amb televisions o ràdios públiques ni en llurs empreses filials.»

S'entén perfectament, no? És incompatible, això. Però no et fa inelegible, perquè, si no, no podríem elegir pràcticament ningú. Perquè el que no treballa en vídeo, en cinema, en publicitat, en informàtica..., no podria ser elegit, no? Per tant, la resposta la tenen a la llei.

Què més? Sobre la qualificació de «sectari». És curiosa l'absoluta discrepància entre una diputada i els altres. És curiós que els altres destaquen, exactament, les qualitats contràries.

(Rialles.)

Recuperar la confiança de l'audiència? Amb el mateix que he contestat al senyor Pérez: servei públic, experiència i treball.

I, finalment, sobre els esports. Perdoneu-me, però és que enteneu que no és fàcil, eh? Sobre els esports. Sí, molts dels anys com a periodista els he dedicat als esports. M'agrada, és important. Per molts motius, no? I en la corporació és importantíssim. Però, desgraciadament, ens passa una cosa en el món de l'esport: que en els últims anys la qüestió dels drets audiovisuals ha fet pràcticament inabastables per a molts mitjans públics la lluita pels drets. I, en aquest sentit, al gran esport de grans audiències és difícil accedir-hi per això. Però en la missió de servei públic que tenen els

mitjans públics sí que s'ha de treballar molt en l'esport del país, arribar tant com es pugui a tots els esports i a tots els territoris del país.

I sobre la llengua i la missió de servei públic dels mitjans, m'agradaria acabar amb una anècdota que em va succeir quan era estudiant a l'autònoma i anàvem amb els ferrocarrils de Barcelona a Bellaterra. A principi dels anys vuitanta, feia molt pocs mesos que TV3 estava en funcionament. Vam sentir una conversa amb els meus companys de dues dones que una li preguntava a l'altra: «*¿Viste Dallas anoche?*». L'altra li deia: «*¿Dallas?, pero si la ponen en catalán*». I l'altra li va respondre: «*¿En catalán? No me había fijado*», li va dir.

Crec que l'ensenyament d'aquesta anècdota em sembla evident, no? Qui va decidir programar *Dallas* en aquell moment havia encertat plenament en l'objectiu de captar l'atenció de l'audiència amb un producte que l'audiència volia i que a l'audiència li agradava. I estava complint, al mateix temps, la missió de promoció del català per a la qual van ser creats TV3 i Catalunya Ràdio.

Per tant, no em sembla una anècdota gens simplificadora, ans al contrari, jo crec que sintetitza bé l'esperit i la missió que ha de moure el nou consell de govern.

Moltes gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor Riera. Amb aquesta darrera intervenció s'han acabat les audiències de les set candidates i candidats a formar part del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Serà el Ple del Parlament qui acabarà prenent la decisió.

I aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia i onze minuts.